

CONCEPT

**Wetsvoorstel tot vaststelling
van Boek 2 van het nieuwe
Wetboek van Strafvordering**

Het opsporingsonderzoek

Het opsporingsonderzoek

INDELING

1 Algemene bepalingen

- 1.1 Definities
- 1.2 Algemene bepalingen over de uitoefening van bevoegdheden
- 1.3 Algemene bevoegdheid
- 1.4 Verslaglegging door opsporingsambtenaren

2 De aangifte

- 2.1 Algemene bepalingen
- 2.2 De aangifteplicht
- 2.3 De wijze van aangifte doen
- 2.4 Delegatie

3 Het verhoor door opsporingsambtenaren

- 3.1 Algemene bepalingen
- 3.2 Het verhoor van de verdachte
- 3.3 Het verhoor van de getuige
- 3.4 Delegatie

4 Deskundigenonderzoek en voorlichtingsrapportage in opdracht van de officier van justitie

5 Bevoegdheden tot vrijheidsbeperking en vrijheidsbeneming

- 5.1 Algemene bepalingen
- 5.2 Staandehouding en aanhouding
- 5.3 Ophouden voor onderzoek en verzekeringstelling
 - 5.3.1 Ophouden voor onderzoek
 - 5.3.2 Inverzekeringstelling
 - 5.3.3 Maatregelen ten aanzien van de voor onderzoek opgehouden of in verzekering gestelde verdachte
 - 5.3.4 Voorgeleiding aan de rechter-commissaris
- 5.4 Voorlopige vrijheidsbeperking en voorlopige hechtenis
 - 5.4.1 Algemene bepalingen
 - 5.4.2 Bevelen tot voorlopige vrijheidsbeperking
 - 5.4.3 Bevelen tot voorlopige hechtenis

6 Bevoegdheden met betrekking tot het lichaam

- 6.1 Algemene bepalingen
- 6.2 Onderzoek aan de kleding
- 6.3 Onderzoek aan het lichaam
- 6.4 Onderzoek in het lichaam
- 6.5 Overige onderzoeken met betrekking tot het lichaam
 - 6.5.1 Algemene bepalingen
 - 6.5.2 Het nemen van vingerafdrukken en foto's
 - 6.5.3 Onderzoek naar gebruik van geweldbevorderende middelen
 - 6.5.4 Het maken van beeldmateriaal, het opmeten van lichaamsmaten en het nemen van lichaamsafdrukken, -haar en -materiaal
 - 6.5.5 Onderzoek ten aanzien van fysieke eigenschappen
 - 6.5.6 Het houden van een confrontatie
 - 6.5.7 DNA-onderzoek
 - 6.5.8 Onderzoek naar een ernstige besmettelijke ziekte

6.6 Onderzoek met betrekking tot het lichaam van een overleden verdachte of slachtoffer

7 Bevoegdheden met betrekking tot voorwerpen en gegevens

7.1 Algemene bepalingen

7.1.1 Algemeen

7.2 Inbeslagneming van voorwerpen

7.2.1 Algemene bepalingen

7.2.2 Bevoegdheden tot inbeslagneming van voorwerpen

7.2.3 Inbeslagneming tot bewaring van het recht tot verhaal

7.2.4 Teruggave en bewaring van inbeslaggenomen voorwerpen

7.2.5 Afzonderlijke beslissing tot onttrekking aan het verkeer van inbeslaggenomen voorwerpen

7.3 Inbeslagneming van gegevens

7.3.1 Algemene bepalingen

7.3.2 Bevoegdheid tot inbeslagneming van gegevens

7.3.3 Uitlevering van gegevens ter inbeslagneming

7.4 Onderzoek aan elektronische gegevensdragers en geautomatiseerde werken

7.4.1 Onderzoek ter inbeslagneming van gegevens

7.4.2 Onderzoek ter kennisneming van gegevens

7.5 Ontoegankelijkmaking en vernietiging van gegevens

7.6 Bevoegdheden met betrekking tot voorwerpen en gegevens waarover het
verschoningsrecht zich uitstrekt

7.6.1 Bevelen aan verschoningsgerechtigden

7.6.2 Voorwerpen en gegevens waarover het professioneel verschoningsrecht zich uitstrekt

7.7 Onderzoek ter plaatse

7.8 Bevoegdheden van de rechter-commissaris

8 Heimelijke bevoegdheden

8.1 Algemene bepalingen

8.1.1 Bevel officier van justitie

8.1.2 Machtiging rechter-commissaris

8.1.3 Kennisgeving aan betrokkene

8.1.4 Voeging gegevens professioneel verschoningsgerechtigden

8.1.5 Technische hulpmiddelen

8.1.6 Verplichting tot inbeslagneming

8.1.7 Uitstel melding onbekende kwetsbaarheden

8.2 De bevoegdheden

8.2.1 Stelselmatige observatie

8.2.2 Bevoegdheden ten aanzien van een besloten plaats

8.2.3 Pseudo-koop of -dienstverlening

8.2.4 Stelselmatige vastlegging van persoonsgegevens uit open bronnen

8.2.5 Stelselmatige inwinning van informatie

8.2.6 Infiltratie

8.2.7 Vastleggen telecommunicatie

8.2.8 Vastleggen vertrouwelijke communicatie

8.2.9 Onderzoek in een geautomatiseerd werk

8.2.10 Stelselmatige locatiebepaling

8.3 Bijstand door burgers bij de uitoefening van heimelijke bevoegdheden

8.4 Personen in de openbare dienst van een vreemde staat

8.5 Maatregelen in het belang van de veiligheid

8.6 Vermoeden georganiseerd verband en aanwijzingen terroristisch misdrijf

9 Het verkennend onderzoek

10 Onderzoek door de rechter-commissaris

- 10.1 Algemene bepalingen
- 10.2 Bevoegdheden met betrekking tot de verdachte
 - 10.2.1 Het verhoor van de verdachte
 - 10.2.2 Observatie van de verdachte
- 10.3 Het verhoor van de getuige
 - 10.3.1 Algemene bepalingen
 - 10.3.2 Gijzeling
 - 10.3.3 Bedreigde getuigen
 - 10.3.4 Getuigen aan wie toezeggingen zijn gedaan
 - 10.3.5 Maatregelen tot bescherming van getuigen
 - 10.3.6 Afgeschermde getuigen
- 10.4 De benoeming en het verhoor van een deskundige
 - 10.4.1 De benoeming van een deskundige
 - 10.4.2 Het verhoor van een deskundige
- 10.5 Voortgangsbewaking door de rechter-commissaris
- 10.6 Beëindiging van het onderzoek

Voorstel van wet tot vaststelling van Boek 2 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering inhoudende bepalingen over het opsporingsonderzoek in verband met de modernisering van het Wetboek van Strafvordering (Vaststellingswet Boek 2 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering (Het opsporingsonderzoek))

VOORSTEL VAN WET

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die dezen zullen zien of horen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het Wetboek van Strafvordering zal worden gemoderniseerd en dat het daartoe wenselijk is Boek 2 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering (het opsporingsonderzoek) vast te stellen;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Boek 2 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering wordt als volgt vastgesteld:

BOEK 2

Het opsporingsonderzoek

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

TITEL 1.1

Definities

Artikel 2.1.1.1

Tenzij de wet anders bepaalt, worden verstaan onder:

- a. aanbieder van een communicatiedienst: de natuurlijke persoon of rechtspersoon die in de uitoefening van een beroep of bedrijf aan de gebruikers van zijn dienst de mogelijkheid biedt te communiceren met behulp van een geautomatiseerd werk, of gegevens verwerkt of opslaat ten behoeve van een zodanige dienst of de gebruikers van die dienst; [artikel 126la, onderdeel a]
- b. beslagene: degene bij wie een voorwerp is inbeslaggenomen; [nieuw]
- c. brief: een brief als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, van de Postwet 2009;
- d. elektronische gegevensdrager: een gegevensdrager die uitsluitend is bestemd voor de opslag van elektronische gegevens; [nieuw]
- e. geautomatiseerd werk: een geautomatiseerd werk als bedoeld in artikel 80sexies van het Wetboek van Strafrecht; [nieuw]
- f. gebruiker van een communicatiedienst: de natuurlijke persoon of rechtspersoon die met de aanbieder van een communicatiedienst een overeenkomst is aangegaan met betrekking tot het gebruik van die dienst of die feitelijk gebruik maakt van een zodanige dienst; [artikel 126la, onderdeel b]
- g. gegevens: gegevens als bedoeld in artikel 80quinquies van het Wetboek van Strafrecht; [nieuw]
- h. inbeslagname van een voorwerp: het onder zich nemen of gaan houden van dat voorwerp ten behoeve van de strafvordering; [artikel 134, eerste lid]
- i. ontdekking op heterdaad: het geval waarin het strafbare feit ontdekt wordt terwijl het begaan wordt of direct nadat het begaan is; [artikel 128]
- j. ontoegankelijkmaking van gegevens: het treffen van voorlopige maatregelen ter voorkoming

van de verdere kennisneming, gebruikmaking of verspreiding van die gegevens of het verwijderen van gegevens uit een geautomatiseerd werk of van een elektronische gegevensdrager, met behoud van die gegevens ten behoeve van de strafvordering. [artikel 126o, tweede lid]
k. poststuk: een poststuk als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Postwet 2009;
l. voorlopige hechtenis: de vrijheidsbeneming ingevolge een bevel van bewaring, gevangenneming of gevangenhouding; [artikel 133]
m. voorwerpen: alle zaken en alle vermogensrechten. [artikel 94a, zesde lid]

TITEL 1.2

Algemene bepalingen over de uitoefening van bevoegdheden

Artikel 2.1.2.1 [nieuw]

1. Een bevoegdheid wordt niet uitgeoefend voor een ander doel dan waarvoor zij is gegeven.
2. Onverminderd nadere beperking bij of krachtens de wet, wordt een bevoegdheid alleen uitgeoefend indien dit in het belang van het onderzoek is.

Artikel 2.1.2.2 [nieuw]

Een bevoegdheid wordt alleen uitgeoefend indien:

- a. het daarmee beoogde doel niet op een andere en minder ingrijpende wijze kan worden bereikt en
- b. de uitoefening daarvan in een redelijke verhouding staat tot het daarmee beoogde doel.

Artikel 2.1.2.3 [nieuw]

Bij de uitoefening van een bevoegdheid brengt de opsporingsambtenaar een persoon niet tot andere strafbare feiten dan die waarop diens opzet al tevoren was gericht.

TITEL 1.3

Algemene bevoegdheid

Artikel 2.1.3.1 [nieuw]

Opsporingsambtenaren zijn ter uitvoering van hun taak bevoegd om in overeenstemming met de geldende rechtsregels onderzoekshandelingen te verrichten.

TITEL 1.4

Verslaglegging door opsporingsambtenaren

Artikel 2.1.4.1 [artikel 152]

1. Opsporingsambtenaren maken zo spoedig mogelijk proces-verbaal op van het door hen opgespoorde strafbare feit en van wat door hen tot opsporing is verricht of bevonden.
2. Het opmaken van proces-verbaal kan onder verantwoordelijkheid van de officier van justitie en met inachtneming van de door het College van procureurs-generaal gegeven richtlijnen achterwege worden gelaten.
3. Indien het opmaken van proces-verbaal achterwege wordt gelaten, wordt in enige vorm van verslaglegging voorzien.

Artikel 2.1.4.2 [artikel 153]

1. Het proces-verbaal wordt door opsporingsambtenaren opgemaakt op hun ambtseed of ambtsbelofte.
2. Het proces-verbaal wordt door opsporingsambtenaren persoonlijk opgemaakt, gedagtekend en

ondertekend; daarbij worden tevens zoveel mogelijk uitdrukkelijk de redenen van wetenschap opgegeven.

Artikel 2.1.4.3 [artikelen 156, 159, 163, zevende lid]

1. Opsporingsambtenaren stellen de door hen opgemaakte processen-verbaal en de bij hen binnengekomen aangiften en berichten ter zake strafbare feiten zo spoedig mogelijk en door tussenkomst van de opsporingsambtenaar die operationeel leiding geeft aan de opsporing aan de officier van justitie ter beschikking.
2. Terbeschikkingstelling kan onder verantwoordelijkheid van de officier van justitie en met inachtneming van de door het College van procureurs-generaal gegeven richtlijnen achterwege worden gelaten.

Artikel 2.1.4.4 [nieuw]

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de uitvoering van artikel 2.1.4.1, eerste en derde lid.

HOOFDSTUK 2

De aangifte

TITEL 2.1

Algemene bepalingen

Artikel 2.2.1.1

1. Ieder die kennis draagt van een strafbaar feit kan daarvan aangifte doen bij een opsporingsambtenaar. [artikelen 161 en 163, zesde lid]
2. In geval van een strafbaar feit dat alleen op klacht kan worden vervolgd, bevat de aangifte van de klachtgerechtigde een verzoek tot vervolging. [artikel 164, eerste lid]

Artikel 2.2.1.2

De opsporingsambtenaar is verplicht om de aangifte in ontvangst te nemen. [artikelen 163, zesde lid, en 165]

TITEL 2.2

De aangifteplicht

Artikel 2.2.2.1 [artikel 160, eerste en derde lid]

Ieder die kennis draagt van een misdrijf omschreven in de artikelen 92 tot en met 110, 157 tot en met 176b voor zover daardoor levensgevaar is veroorzaakt, 242, 278, 282 voor zover daarbij sprake is van vrijheidsbeneming op een plaats die daarvoor niet bij of krachtens de wet bestemd is, 287 tot en met 294 en 296 van het Wetboek van Strafrecht is verplicht daarvan direct aangifte te doen bij een opsporingsambtenaar.

Artikel 2.2.2.2 [artikel 162, eerste, vierde en zesde lid]

1. Openbare colleges en ambtenaren die in de uitoefening van hun bediening kennis krijgen van een misdrijf met de opsporing waarvan zij niet zijn belast, zijn verplicht om daarvan direct aangifte te doen bij een opsporingsambtenaar, en om de stukken die op de zaak betrekking hebben daarbij ter beschikking te stellen, indien het gaat om
 - a. een misdrijf omschreven in Titel XXVIII van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht of

een misdrijf begaan onder een van de strafverzwarende omstandigheden die in artikel 44 van dat wetboek zijn omschreven, dan wel

b. een misdrijf waardoor inbreuk op of onrechtmatig gebruik wordt gemaakt van een regeling waarvan de uitvoering of de zorg voor de naleving aan hen is opgedragen.

2. Een gelijke verplichting rust op bij algemene maatregel van bestuur aangewezen rechtspersonen of organen van rechtspersonen wier taken en bevoegdheden zijn omschreven bij of krachtens de wet.

3. De officier van justitie kan beslissen dat de aangifte van misdrijven, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, achterwege kan worden gelaten.

Artikel 2.2.2.3 [artikelen 160, tweede lid, en 162, derde lid]

De artikelen 2.2.2.1 en 2.2.2.2, eerste lid, zijn niet van toepassing op de personen bedoeld in de artikelen 1.6.2.1.1 tot en met 1.6.2.3.2 voor zover dit zou leiden tot het verstrekken van informatie waarover zij zich zouden kunnen verschonen, indien zij als getuige daarnaar zouden zijn gevraagd.

TITEL 2.3

De wijze van aangifte doen

Artikel 2.2.3.1 [artikelen 163, eerste en vijfde lid, 164]

De aangifte kan mondeling of schriftelijk worden gedaan door de aangever in persoon of door een persoon die daartoe schriftelijk door de aangever is gevolmachtigd. Indien de aangifte wordt gedaan door een gemachtigde stelt deze daarbij de volmacht ter beschikking.

Artikel 2.2.3.2

1. Van de mondelinge aangifte wordt proces-verbaal opgemaakt. Na voorlezing daarvan wordt dit door de aangever of diens gemachtigde ondertekend. Wanneer deze niet kan tekenen, wordt de reden daarvan vermeld. Titel 1.4 is van overeenkomstige toepassing. [artikel 163, tweede lid]

2. Indien de aangever of diens gemachtigde de Nederlandse taal niet begrijpt of spreekt, wordt hij in staat gesteld aangifte te doen in een taal die hij begrijpt of spreekt, of ontvangt hij de nodige taalkundige bijstand. [artikel 163, derde lid]

Artikel 2.2.3.3 [artikel 163, vierde lid]

De schriftelijke aangifte wordt door de aangever of diens gemachtigde ondertekend.

Artikel 2.2.3.4

1. De aangifte wordt aan de aangever ter beschikking gesteld. [artikel 163, vijfde lid]

2. Indien het belang van het onderzoek zich tegen terbeschikkingstelling van de aangifte verzet, wordt de aangever in afwijking van het eerste lid een schriftelijke bevestiging van zijn aangifte ter beschikking gesteld. [artikel 163, zesde lid]

3. Aan de aangever wordt, indien hij de Nederlandse taal niet begrijpt of spreekt, op zijn verzoek een vertaling van een schriftelijke bevestiging van de aangifte ter beschikking gesteld in een taal die hij begrijpt. [artikel 163, zevende lid]

Artikel 2.2.3.5

1. Degene die een klacht heeft ingediend, kan deze binnen een week na de indiening bij een opsporingsambtenaar intrekken. [artikel 67 Sr]

2. De artikelen 2.2.1.2, 2.2.3.1, 2.2.3.2 en 2.2.3.3 zijn van overeenkomstige toepassing. [artikel 166, eerste lid]

TITEL 2.4

Delegatie

Artikel 2.2.4.1

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over de uitvoering van artikel 2.2.2.2. [artikel 162, vijfde lid]
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over het indienen en intrekken van een klacht langs diplomatieke weg. Bij die algemene maatregel van bestuur kan van artikel 2.2.3.5 worden afgeweken. [artikel 166a]

HOOFDSTUK 3

Het verhoor door opsporingsambtenaren

TITEL 3.1

Algemene bepalingen

Artikel 2.3.1.1 [nieuw]

Onder verhorende ambtenaar wordt in dit hoofdstuk verstaan de opsporingsambtenaar die de verdachte of getuige verhoort.

Artikel 2.3.1.2 [artikel 27d]

1. De opsporingsambtenaar die een persoon uitnodigt om een verklaring af te leggen deelt daarbij mee of deze als getuige of als verdachte wordt gehoord.
2. Indien ten aanzien van een als getuige gehoorde persoon gedurende het verhoor een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit ontstaat als bedoeld in artikel 1.4.1.1, eerste lid, doet de verhorende ambtenaar, indien deze het verhoor wil voortzetten, aan deze persoon de in artikel 1.4.1.6, eerste en tweede lid, genoemde mededelingen.

Artikel 2.3.1.3 [artikel 29a]

1. Het proces-verbaal van verhoor vermeldt het tijdstip waarop het verhoor is aangevangen, eventueel wordt onderbroken en hervat, en waarop het is beëindigd. Het bevat de redenen voor het onderbreken van het verhoor; het vermeldt voorts de locatie van het verhoor en de identiteit van de personen die aan het verhoor hebben deelgenomen. Aangetekend wordt of geluids- en beeldopnamen van het verhoor zijn gemaakt.
2. De verklaringen van de verdachte of getuige worden in het proces-verbaal van het verhoor zoveel mogelijk in zijn eigen woorden opgenomen. Dat geldt in het bijzonder voor verklaringen van de verdachte die een bekentenis van schuld inhouden. De verklaringen van de verdachte of getuige worden zo volledig mogelijk weergegeven en zoveel mogelijk in vraag- en antwoordvorm.
3. Aan de verdachte of getuige wordt de gelegenheid geboden om opmerkingen te maken over de weergave van zijn verklaring in het proces-verbaal. Deze opmerkingen worden in het proces-verbaal vermeld, voor zover zij niet worden overgenomen. Indien de verdachte of getuige met de verklaring instemt, ondertekent hij deze. Indien ondertekening achterwege blijft, wordt de weigering of oorzaak daarvan vermeld.

TITEL 3.2

Het verhoor van de verdachte

Artikel 2.3.2.1 [artikel 27a]

De verhorende ambtenaar stelt de identiteit van de verdachte vast op de wijze, bedoeld in artikel 1.4.1.8, eerste lid.

Artikel 2.3.2.2 [artikel 27cb]

Het verhoor van een aangehouden verdachte vindt zoveel mogelijk plaats op een plaats die is bestemd voor het verhoren van verdachten of op een andere door de officier van justitie of hulpofficier van justitie aangewezen plaats van verhoor.

Artikel 2.3.2.3 [artikel 29, tweede lid]

Voor het verhoor wordt de verdachte meegedeeld dat hij niet verplicht is tot antwoorden. Deze mededeling wordt in het proces-verbaal van verhoor vermeld.

Artikel 2.3.2.4 [artikel 28b]

1. Indien een kwetsbare verdachte of een verdachte van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twaalf jaren of meer is gesteld, is aangehouden, stelt de officier van justitie of de hulpofficier van justitie die bij de voorgeleiding beveelt dat de verdachte wordt opgehouden voor onderzoek, het bestuur van de raad voor rechtsbijstand direct van zijn aanhouding in kennis, opdat het bestuur een raadsman aanwijst. Deze kennisgeving kan achterwege blijven indien de verdachte een raadsman heeft gekozen en deze of een vervangende raadsman tijdig beschikbaar zal zijn.

2. Indien een verdachte die is aangehouden voor [*een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten*], desgevraagd rechtsbijstand wenst, stelt de officier van justitie of de hulpofficier van justitie die bij de voorgeleiding beveelt dat de verdachte wordt opgehouden voor onderzoek, het bestuur van de raad voor rechtsbijstand hiervan direct in kennis, opdat het bestuur een raadsman aanwijst. De tweede volzin van het eerste lid is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien de verdachte is aangehouden voor [*een strafbaar feit waarvoor geen voorlopige hechtenis is toegelaten*], en hij desgevraagd rechtsbijstand wenst, wordt hij in de gelegenheid gesteld contact op te nemen met een door hem gekozen raadsman.

4. Indien de aangewezen raadsman niet binnen twee uur na de kennisgeving, bedoeld in het eerste en tweede lid, beschikbaar is, en indien de gekozen raadsman niet binnen twee uur na het contact, bedoeld in het eerste, tweede of derde lid, beschikbaar is, kan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie, wanneer de verdachte alsnog afstand doet van zijn recht op rechtsbijstand in verband met het verhoor, beslissen dat met het verhoor van de verdachte wordt begonnen.

Artikel 2.3.2.5 [artikel 28c]

1. De aangehouden verdachte voor wie ingevolge artikel 2.3.2.4 een raadsman beschikbaar is, wordt de gelegenheid verschaft om voorafgaand aan het eerste verhoor gedurende ten hoogste een half uur met hem een onderhoud te hebben. De officier van justitie of de hulpofficier van justitie kan deze termijn, indien deze ontoereikend blijkt, op verzoek van de verdachte of zijn raadsman met ten hoogste een half uur verlengen, tenzij het belang van het onderzoek zich daartegen verzet. Het onderhoud kan ook door middel van telecommunicatie plaatsvinden.

2. De verdachte, bedoeld in artikel 2.3.2.4 kan slechts afstand doen van het onderhoud, nadat hij door een raadsman over de gevolgen daarvan is ingelicht.

Artikel 2.3.2.6 [artikel 28d]

1. Op verzoek van de aangehouden verdachte en de verdachte die is uitgenodigd om op een plaats van verhoor te verschijnen om te worden verhoord, kan de raadsman het verhoor bijwonen en daaraan deelnemen. Het verzoek wordt gericht aan de verhorende ambtenaar of de hulpofficier van justitie. De verhorende ambtenaar kan een verzoek van de verdachte of diens raadsman tot

onderbreking van het verhoor voor onderling overleg afwijzen, indien door het voldoen aan herhaalde verzoeken de orde of de voortgang van het verhoor zou worden verstoord.

2. De verdachte kan tijdens het verhoor dat niet door een raadsman wordt bijgewoond, verzoeken dat het wordt onderbroken voor overleg met een raadsman. De verhorende ambtenaar stelt hem daartoe zo veel mogelijk in de gelegenheid, tenzij door het voldoen aan herhaalde verzoeken de orde of de voortgang van het verhoor zou worden verstoord.

3. De beslissing tot afwijzing van het in het eerste of tweede lid bedoelde verzoek geldt voor de duur van het desbetreffende verhoor en wordt onder opgave van de gronden waarop deze berust vermeld in het proces-verbaal van verhoor.

Artikel 2.3.2.7 [artikel 28e]

1. De officier van justitie of de hulpofficier van justitie kan beslissen dat:

a. de aangehouden verdachte, zonder dat deze in de gelegenheid wordt gesteld zijn recht op rechtsbijstand uit te oefenen, direct na zijn aanhouding ter plaatse wordt verhoord,

b. met het verhoor wordt begonnen zonder dat een raadsman beschikbaar is,

c. met het verhoor wordt begonnen of het verhoor wordt voortgezet zonder dat de aangehouden verdachte gelegenheid wordt geboden voor het in artikel 2.3.2.5, eerste lid, bedoelde onderhoud, of

d. de raadsman niet tot het verhoor wordt toegelaten.

2. De in het eerste lid bedoelde beslissingen kunnen alleen worden genomen voor zover en voor zolang als deze worden gerechtvaardigd door de dringende noodzaak om:

a. ernstige negatieve gevolgen voor het leven, de vrijheid of de fysieke integriteit van een persoon te voorkomen of

b. te voorkomen dat aanzienlijke schade aan het onderzoek wordt toegebracht.

3. De beslissing, bedoeld in het eerste lid, onderdelen b, c of d, kan door de hulpofficier van justitie alleen met toestemming van de officier van justitie worden genomen.

4. De beslissing en de gronden waarop deze berust, worden in het proces-verbaal van het verhoor vermeld.

TITEL 3.3

Het verhoor van de getuige

Artikel 2.3.3.1 [nieuw]

De verhorende ambtenaar stelt de identiteit van de getuige vast op de wijze, bedoeld in artikel 1.6.1.1.

Artikel 2.3.3.2 [nieuw]

De verhorende ambtenaar kan met toestemming van de officier van justitie bijzondere toegang tot het bijwonen van het verhoor van de getuige verlenen aan:

a. een derde die de verhorende ambtenaar bijstand verleent;

b. de raadsman van de verdachte.

De officier van justitie kan aan de toegang voorwaarden verbinden.

Artikel 2.3.3.3 [nieuw]

De verhorende ambtenaar kan toegang tot het bijwonen van het verhoor van de getuige verlenen aan:

a. de advocaat van de getuige;

b. een tolk;

c. de wettelijk vertegenwoordiger van de getuige;

d. een persoon naar keuze van de getuige.

De verhorende ambtenaar kan de toegang weigeren in het belang van het onderzoek of het belang

van de getuige.

TITEL 3.4

Delegatie

Artikel 2.3.4.1 [nieuw / artikel 28d]

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over

- a. het maken van geluids- en beeldopnamen van het verhoor van de verdachte of getuige;
- b. de inrichting van en de orde tijdens het verhoor van de verdachte waaraan ook de raadsman deelneemt, bedoeld in artikel 2.3.2.6.

HOOFDSTUK 4

Deskundigenonderzoek en voorlichtingsrapportage in opdracht van de officier van justitie

Artikel 2.4.1 [Artikel 147]

1. De officier van justitie kan overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels aan een reclasseringsinstelling opdracht verlenen tot het geven van een voorlichtingsrapport.
2. De reclasseringsinstelling aan wie de opdracht is verleend, stelt de identiteit van de verdachte vast op de wijze, bedoeld in artikel 1.4.1.8, eerste en derde lid, tenzij de opdracht in een inrichting wordt uitgevoerd.

Artikel 2.4.2 [Artikel 150]

1. De officier van justitie kan, met uitzondering van de gevallen waarin de wet anders bepaalt, ambtshalve of op verzoek van de verdachte een deskundige die als deskundige is geregistreerd in het register, bedoeld in artikel 1.7.3, opdracht verlenen tot het verrichten van een onderzoek.
2. Deze bevoegdheid komt ook toe aan de hulpofficier van justitie voor zover het onderzoek betreft dat op zijn bevel kan worden verricht.
3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen onderzoeken worden aangewezen die een opsporingsambtenaar of een expert bij de politie kan verrichten en waarvoor hij geen opdracht als bedoeld in dit artikel nodig heeft.

Artikel 2.4.3 [Artikel 150a]

1. De officier van justitie stelt de verdachte schriftelijk in kennis van de aan de deskundige verleende opdracht en van de tijd en de plaats van het onderzoek, tenzij het belang van het onderzoek zich daartegen verzet. De verdachte kan verzoeken tot het doen van aanvullend onderzoek of het geven van aanwijzingen over het te verrichten onderzoek.
2. De officier van justitie stelt de verdachte, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat, schriftelijk in kennis van de uitslag van het onderzoek.
3. De verdachte kan binnen twee weken na de kennisgeving van de uitslag van het onderzoek om een tegenonderzoek verzoeken. Hij geeft bij zijn verzoek de redenen aan voor het tegenonderzoek en kan een voorstel doen ten aanzien van de deskundige aan wie de opdracht tot het verrichten van het tegenonderzoek wordt verleend. De methode van het tegenonderzoek moet gelijkwaardig zijn aan de methode die bij het eerste onderzoek is gehanteerd.
4. De deskundige stelt de verdachte schriftelijk in kennis van de uitslag van het tegenonderzoek.

Artikel 2.4.4 [Artikel 150b]

1. Indien de officier van justitie een verzoek als bedoeld in artikel 2.4.3, eerste lid, tweede volzin, of derde lid weigert, stelt hij de verdachte daarvan in kennis. De kennisgeving is met redenen

omkleed.

2. De verdachte kan tegen de weigering van de officier van justitie binnen twee weken na de kennisgeving een bezwaarschrift indienen bij de rechter-commissaris.

Artikel 2.4.5 [Artikel 150c]

1. De deskundige die het tegenonderzoek verricht, wordt in staat gesteld dit uit te voeren. Hij verkrijgt daartoe toegang tot het onderzoeksmateriaal en het verslag van het eerste onderzoek.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de uitvoering van het tegenonderzoek.

HOOFDSTUK 5

Bevoegdheden tot vrijheidsbeperking en vrijheidsbeneming

TITEL 5.1

Algemene bepalingen

Artikel 2.5.1.1 [nieuw]

1. Een bevel van de officier van justitie of hulpofficier van justitie tot uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in dit hoofdstuk wordt vooraf vastgelegd, tenzij in dit hoofdstuk is bepaald dat het bevel ook mondeling kan worden gegeven.

2. Het vastgelegde bevel is met redenen omkleed en omschrijft zo nauwkeurig mogelijk het strafbare feit ten aanzien waarvan de verdenking is gerezen en de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de bevoegdheid zijn vervuld.

3. De verdachte wordt in het vastgelegde bevel met zijn naam of, wanneer zijn naam onbekend is, zo duidelijk mogelijk aangewezen.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de wijze van vastlegging van het bevel.

Artikel 2.5.1.2 [nieuw]

1. Vorderingen van het openbaar ministerie en verzoeken van de verdachte als bedoeld in dit hoofdstuk zijn met redenen omkleed.

2. Beslissingen van de rechter als bedoeld in dit hoofdstuk zijn met redenen omkleed.

TITEL 5.2

Staanhouding en aanhouding

Artikel 2.5.2.1 [artikel 52]

1. Iedere opsporingsambtenaar kan de verdachte staande houden om zijn identiteit vast te stellen op de wijze, bedoeld in artikel 1.4.1.8, eerste lid.

2. Iedere opsporingsambtenaar kan de getuige staande houden om zijn identiteit vast te stellen op de wijze, bedoeld in artikel 1.6.1.1.

Artikel 2.5.2.2 [artikel 53]

1. In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit kan ieder de verdachte aanhouden.

2. De opsporingsambtenaar die een verdachte bij ontdekking op heterdaad aanhoudt, brengt deze zo spoedig mogelijk over naar een plaats voor verhoor, waar de verdachte direct wordt voorgeleid aan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie.

3. Geschiedt de aanhouding door een ander dan een opsporingsambtenaar, dan levert deze de aangehoudene direct over aan een opsporingsambtenaar, onder afgifte aan deze van bij de

verdachte aangetroffen voorwerpen. De opsporingsambtenaar handelt overeenkomstig het tweede lid en maakt zo nodig een kennisgeving van inbeslagneming op.

4. Bij de voorgeleiding van de verdachte aan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie beoordeelt deze de noodzaak van verdere vrijheidsbeneming op grond van artikel 2.5.3.1.1.

Artikel 2.5.2.3 [artikel 54]

1. Buiten het geval van ontdekking op heterdaad kan de officier van justitie bevelen dat een opsporingsambtenaar de verdachte aanhoudt en hem zo spoedig mogelijk voorgeleidt aan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie.
2. Het bevel kan alleen worden gegeven ten aanzien van een verdachte van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, of tegen een verdachte van wie geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland kan worden vastgesteld, en die wordt verdacht van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld.
3. Het bevel kan mondeling worden gegeven.
4. Indien het bevel van de officier van justitie niet kan worden afgewacht, kan het bevel door de hulpofficier van justitie worden gegeven. In dat geval kan het bevel alleen worden gegeven ten aanzien van een verdachte van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld. De hulpofficier van justitie stelt de officier van justitie direct in kennis van de aanhouding. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing.
5. Indien het bevel van de officier van justitie of de hulpofficier van justitie niet kan worden afgewacht, kan de opsporingsambtenaar de verdachte aanhouden. De tweede volzin van het vierde lid is van overeenkomstige toepassing. De verdachte wordt direct voorgeleid aan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie.
6. Buiten het geval van ontdekking op heterdaad kan een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat die op door het volkenrecht toegelaten wijze grensoverschrijdend het achtervolgingsrecht in Nederland uitoefent, de verdachte aanhouden, onder de verplichting om tegenover de aangehoudene te handelen overeenkomstig artikel 2.5.2.2, tweede lid.

Artikel 2.5.2.4 [artikel 55]

1. In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit kan eenieder ter aanhouding van de verdachte elke plaats betreden, met uitzondering van een woning zonder toestemming van de bewoner en van de plaatsen, genoemd in artikel 12 van de Algemene wet op het binnentreden.
2. Zowel in geval van ontdekking op heterdaad als buiten dat geval kan iedere opsporingsambtenaar ter aanhouding van de verdachte elke plaats betreden.

Artikel 2.5.2.5 [artikel 55a]

1. In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit of in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, kan de opsporingsambtenaar ter aanhouding van de verdachte elke plaats doorzoeken. Hij behoeft daartoe de toestemming van de officier van justitie, behalve bij dringende noodzaak. In het laatste geval stelt hij de officier van justitie direct van de doorzoeking in kennis.
2. Indien de officier van justitie aan de opsporingsambtenaar toestemming heeft gegeven om ter aanhouding van de verdachte een woning zonder toestemming van de bewoner te doorzoeken, is voor het binnentreden in die woning door de betrokken opsporingsambtenaar geen machtiging als bedoeld in artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden vereist.

TITEL 5.3

Ophouden voor onderzoek en inverzekeringstelling

AFDELING 5.3.1

Ophouden voor onderzoek

Artikel 2.5.3.1.1 [artikel 56a, eerste, tweede, vierde en vijfde lid]

1. Nadat de aangehouden verdachte aan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie is voorgeleid, wordt hij in vrijheid gesteld, tenzij de officier van justitie of de hulpofficier van justitie beveelt dat de verdachte wordt opgehouden voor onderzoek. Het bevel kan mondeling worden gegeven.
2. De verdachte van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld en de verdachte van wie geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland kan worden vastgesteld en die wordt verdacht van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld, kunnen ten hoogste negen uur worden opgehouden voor onderzoek; in de overige gevallen kan de verdachte ten hoogste zes uur worden opgehouden voor onderzoek. De tijd tussen middernacht en negen uur 's morgens wordt voor de berekening van deze termijnen niet meegerekend.
3. Het ophouden voor onderzoek omvat in elk geval de identificatie van de verdachte wiens identiteit nog niet is vastgesteld, en het verhoor van de verdachte. Het ophouden voor onderzoek kan de voorbereiding van de voorgeleiding, bedoeld in artikel 2.5.3.2.1, en het uitreiken van mededelingen over de strafzaak aan de verdachte in persoon omvatten.
4. Het verhoor van de verdachte vindt plaats op de wijze bepaald in titel 3.2.

Artikel 2.5.3.1.2 [artikel 56b]

1. Indien de identificatie van de aangehouden verdachte die op grond van artikel 2.5.3.1.1, tweede lid, ten hoogste zes uur kan worden opgehouden, niet binnen die termijn kan worden afgerond, kan die termijn op bevel van de officier van justitie of de hulpofficier van justitie eenmaal met ten hoogste zes uur worden verlengd.
2. Het bevel tot verlenging wordt de verdachte direct uitgereikt. Indien de verdachte de Nederlandse taal niet of onvoldoende beheerst, wordt hij mondeling in een voor hem begrijpelijke taal in kennis gesteld van de inhoud van het bevel.

Artikel 2.5.3.1.3 [56a, derde lid]

De verdachte wordt aan het einde van de termijn gedurende welke het bevel tot het ophouden voor onderzoek van kracht is, of zoveel eerder als het belang van het onderzoek toelaat, in vrijheid gesteld of voorgeleid aan de officier van justitie of hulpofficier van justitie met het oog op zijn in verzekeringstelling.

Artikel 2.5.3.1.4 [artikel 27e]

1. Op verzoek van de aangehouden verdachte geeft de officier van justitie of hulpofficier van justitie die bij de voorgeleiding beveelt dat de verdachte wordt opgehouden voor onderzoek, onverwijld kennis van diens vrijheidsbeneming aan ten minste een door de verdachte aangeduide persoon.
2. Op verzoek van de aangehouden verdachte die niet de Nederlandse nationaliteit heeft, geeft de officier van justitie of de hulpofficier van justitie die bij de voorgeleiding beslist om de verdachte op te houden voor onderzoek, onverwijld kennis van diens vrijheidsbeneming aan de consulaire post van de staat waarvan de verdachte de nationaliteit heeft.
3. De officier van justitie of de hulpofficier van justitie kan de in het eerste lid bedoelde kennisgeving uitstellen voor zover en voor zolang als dit wordt gerechtvaardigd door een dringende noodzaak om:
 - a. ernstige negatieve gevolgen voor het leven, de vrijheid of de fysieke integriteit van een persoon te voorkomen; of
 - b. te voorkomen dat aanzienlijke schade aan het onderzoek kan worden toegebracht.
4. De in het derde lid bedoelde beslissing en de gronden waarop deze berust, worden in het proces-verbaal vermeld.

AFDELING 5.3.2

Inverzekeringstelling

Artikel 2.5.3.2.1 [artikel 57, eerste tot en met vierde lid]

1. De officier van justitie of de hulpofficier van justitie kan bevelen dat de voor onderzoek opgehouden verdachte in verzekering wordt gesteld.
2. Alvorens te beslissen, hoort de officier van justitie of de hulpofficier van justitie de verdachte. De verdachte kan zich bij de voorgeleiding laten bijstaan door een raadsman, die in de gelegenheid wordt gesteld opmerkingen te maken.
3. Van de voorgeleiding wordt proces-verbaal opgemaakt, dat bij de processtukken wordt gevoegd.
4. De hulpofficier van justitie stelt de officier van justitie direct in kennis van het bevel.

Artikel 2.5.3.2.2 [artikelen 57, vijfde lid, en 58]

1. Het bevel tot inverzekeringstelling kan door de officier van justitie alleen worden gegeven in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld of in het geval dat geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland van de verdachte kan worden vastgesteld en hij verdacht wordt van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld. Het bevel kan door de hulpofficier van justitie worden gegeven in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld.
2. Onder het belang van het onderzoek, bedoeld in artikel 2.1.2.1, tweede lid, wordt bij de inverzekeringstelling mede verstaan het belang van de voorbereiding van de voorgeleiding aan de rechter-commissaris en het uitreiken van mededelingen over de strafzaak aan de verdachte in persoon.
3. Het bevel tot inverzekeringstelling geldt voor ten hoogste drie dagen. Bij dringende noodzaak kan het bevel tot inverzekeringstelling door de officier van justitie eenmaal voor ten hoogste drie dagen worden verlengd.
4. Zodra het belang van het onderzoek dat toelaat, wordt de verdachte in vrijheid gesteld. De officier van justitie of de hulpofficier van justitie geeft daartoe zo nodig bevel. Indien het belang van het onderzoek alleen nog bestaat uit het uitreiken aan de verdachte in persoon van een mededeling over de strafzaak, wordt deze mededeling zo spoedig mogelijk uitgereikt en de verdachte daarna in vrijheid gesteld.

Artikel 2.5.3.2.3 [artikel 59]

1. Het bevel tot inverzekeringstelling of tot verlenging daarvan wordt de verdachte direct uitgereikt. Indien de verdachte de Nederlandse taal niet of onvoldoende beheerst, wordt hij zo spoedig mogelijk in een voor hem begrijpelijke taal schriftelijk, en zo nodig ook mondeling, in kennis gesteld van het strafbare feit ten aanzien waarvan de verdenking is gerezen, de grond voor en de geldigheidsduur van het bevel.
2. De reclassering wordt direct van het bevel tot inverzekeringstelling in kennis gesteld.
3. De inverzekeringstelling wordt ten uitvoer gelegd in een politiebureau. In bijzondere gevallen kan de officier van justitie bevelen dat de inverzekeringstelling in een huis van bewaring ten uitvoer wordt gelegd.

AFDELING 5.3.3

Maatregelen ten aanzien van de voor onderzoek opgehouden of in verzekering gestelde verdachte

Artikel 2.5.3.3.1 [artikelen 62 en 62a]

1. Onverminderd de artikelen 1.4.2.2.1 en 1.4.2.2.2 kan de officier van justitie of de hulpofficier

- van justitie bevelen dat de verdachte aan de volgende maatregelen wordt onderworpen:
- a. beperkingen met betrekking tot het ontvangen van bezoek, telefoonverkeer, briefwisseling en de uitreiking van kranten, lectuur of andere gegevensdragers, dan wel andere maatregelen betrekking hebbend op het verblijf in het kader van de vrijheidsbeneming;
 - b. de overbrenging naar een ziekenhuis, of een andere instelling waar medisch toezicht is gewaarborgd, of verblijf in een daartoe ingerichte cel onder medisch toezicht.
2. De verdachte wordt bij de toepassing van de maatregelen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, gewezen op de bezwaarmogelijkheid, bedoeld in het vierde lid.
 3. De korpschef, de directeur van het huis van bewaring of een bij het bevel aan te wijzen persoon, draagt zorg voor de uitvoering van de maatregelen.
 4. De verdachte kan tegen het opleggen van de maatregelen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, een bezwaarschrift indienen bij de rechter-commissaris. De maatregelen worden in afwachting van de beslissing van de rechter-commissaris niet uitgevoerd, tenzij het belang van het onderzoek zich daartegen verzet.

AFDELING 5.3.4

Voorgeleiding aan de rechter-commissaris

Artikel 2.5.3.4.1 [artikelen 59a en 59b]

1. De in verzekering gestelde verdachte wordt uiterlijk binnen drie dagen en achttien uur na het tijdstip van de aanhouding voor de rechter-commissaris geleid om te worden gehoord.
2. De rechter-commissaris bepaalt, op verzoek van de officier van justitie, zo spoedig mogelijk tijd en plaats van de voorgeleiding en stelt de officier van justitie, de verdachte en de raadsman daarvan in kennis.
3. De verdachte kan zich bij de voorgeleiding laten bijstaan door een raadsman, die in de gelegenheid wordt gesteld opmerkingen te maken. De officier van justitie kan de voorgeleiding bijwonen en daarbij opmerkingen maken.
4. De verdachte kan bij de voorgeleiding de rechter-commissaris verzoeken om in vrijheid te worden gesteld.
5. Indien de rechter-commissaris de voortzetting van de inverzekeringstelling onrechtmatig oordeelt, beveelt hij de directe invrijheidstelling van de verdachte. Indien de rechter-commissaris de voortzetting van de inverzekeringstelling alleen voor een beperkte tijd rechtmatig oordeelt, beveelt hij dat de verdachte binnen een bepaalde termijn in vrijheid wordt gesteld. Het bevel is dadelijk uitvoerbaar.
6. Indien de rechter-commissaris oordeelt dat er geen grond is om de invrijheidstelling van de verdachte te bevelen, wijst hij een daartoe strekkend verzoek van de verdachte af. Hij vermeldt zijn oordeel, ook indien de verdachte niet om invrijheidstelling heeft verzocht, in het proces-verbaal van de voorgeleiding.
7. De rechter-commissaris stelt de officier van justitie en de verdachte direct in kennis van zijn oordeel.

Artikel 2.5.3.4.2 [artikel 59c]

1. Tegen een bevel van de rechter-commissaris tot directe invrijheidstelling als bedoeld in artikel 2.5.3.4.1, vijfde lid, staat voor de officier van justitie binnen twee weken daarna bij de rechtbank beroep open.
2. In afwijking van artikel 1.2.3.7, tweede lid, kan van het horen van de verdachte worden afgezien indien de rechtbank meteen al tot afwijzing van het beroep beslist. De rechtbank kan de medebrenging van de verdachte bevelen.
3. De rechtbank beslist zo spoedig mogelijk.

TITEL 5.4

Voorlopige vrijheidsbeperking en voorlopige hechtenis

AFDELING 5.4.1

Algemene bepalingen

Artikel 2.5.4.1.1 [nieuw]

1. De rechter kan een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking of tot voorlopige hechtenis van de verdachte geven.
2. Een bevel tot voorlopige hechtenis blijft achterwege indien het daarmee nagestreefde doel ook door middel van een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking kan worden verwezenlijkt.
3. Een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking kan alleen worden gegeven indien anders een bevel tot voorlopige hechtenis noodzakelijk is.
4. Indien ten aanzien van een verdachte de tenuitvoerlegging van een bevel tot voorlopige hechtenis plaatsvindt, kan de rechter dat bevel opheffen en gelijktijdig een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking geven.

Artikel 2.5.4.1.2 [artikel 67, eerste en tweede lid, en nieuw]

1. Een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking kan worden gegeven in de gevallen waarin op grond van dit artikel een bevel tot voorlopige hechtenis kan worden gegeven.
2. Een bevel tot bewaring kan worden gegeven in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld.
3. Een bevel tot gevangenhouding of gevangenneming kan worden gegeven in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer maar minder dan vier jaar is gesteld, kan een bevel tot gevangenhouding en gevangenneming alleen op de in artikel 2.5.4.1.3, eerste lid, onderdelen d en e, omschreven gronden worden gegeven.
4. Een bevel tot voorlopige hechtenis kan ook worden gegeven in het geval dat geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland van de verdachte kan worden vastgesteld en hij verdacht wordt van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld.

Artikel 2.5.4.1.3 [artikel 67a, eerste, tweede, vierde en vijfde lid, en nieuw]

1. Een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking of tot voorlopige hechtenis kan alleen worden gegeven:
 - a. indien uit gedragingen van de verdachte, of uit hem persoonlijk betreffende omstandigheden, blijkt van ernstig gevaar voor vlucht;
 - b. indien de voorlopige hechtenis noodzakelijk is voor het, anders dan door verklaringen van de verdachte, aan de dag brengen van de waarheid;
 - c. indien er sprake is van verdenking van een feit waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twaalf jaar of meer is gesteld en de rechtsorde ernstig door dat feit is geschokt;
 - d. indien er ernstig rekening mede moet worden gehouden, dat de verdachte een misdrijf zal begaan waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van zes jaar of meer is gesteld of waardoor de veiligheid van de staat of de gezondheid of veiligheid van personen in gevaar kan worden gebracht, dan wel algemeen gevaar voor goederen kan ontstaan;
 - e. indien er sprake is van verdenking van een van de misdrijven omschreven in de artikelen 285, 300, 310, 311, 321, 322, 323a, 326, 326a, 350, 416, 417bis, 420bis of 420quater van het Wetboek van Strafrecht, terwijl nog geen vijf jaar zijn verlopen sedert de dag waarop de verdachte wegens een van deze misdrijven onherroepelijk tot een vrijheidsbenemende straf of maatregel, een vrijheidsbeperkende maatregel of een taakstraf is veroordeeld dan wel bij onherroepelijke strafbeschikking een taakstraf is opgelegd en er voorts ernstig rekening mee moet worden gehouden dat de verdachte opnieuw een van die misdrijven zal begaan;
 - f. indien er sprake is van verdenking van een van de misdrijven omschreven in de artikelen 141, 157, 285, 300 tot en met 303 of 350 van het Wetboek van Strafrecht, begaan op een voor het

publiek toegankelijke plaats, dan wel gericht tegen personen met een publieke taak, waardoor maatschappelijke onrust is ontstaan en de berechting van het misdrijf uiterlijk binnen een termijn van zeventien dagen en achttien uur na aanhouding van de verdachte zal plaatsvinden.

2. Onder onherroepelijke veroordeling als bedoeld in het eerste lid, onderdeel e, wordt mede verstaan een onherroepelijke veroordeling door een strafrechter in een andere lidstaat van de Europese Unie wegens soortgelijke feiten.

3. Onder personen met een publieke taak als bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, zijn begrepen personen die ten behoeve van het publiek en in het algemeen belang een hulp- of dienstverlenende taak vervullen.

Artikel 2.5.4.1.4 [artikelen 67, derde en vierde lid, en nieuw]

Een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking of tot voorlopige hechtenis kan alleen worden gegeven indien uit feiten of omstandigheden blijkt van ernstige bezwaren tegen de verdachte. Ernstige bezwaren zijn niet vereist voor een bevel tot bewaring bij verdenking van een terroristisch misdrijf.

Artikel 2.5.4.1.5

Een bevel tot voorlopige hechtenis blijft achterwege, wanneer ernstig rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat aan de verdachte in geval van veroordeling geen onvoorwaardelijke vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel zal worden opgelegd, dan wel dat hij bij tenuitvoerlegging van het bevel langer van zijn vrijheid beroofd zou blijven dan de duur van de straf of maatregel.

Artikel 2.5.4.1.6 [artikel 78 en nieuw]

1. Het bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking dan wel tot voorlopige hechtenis of verlenging van de geldigheidsduur daarvan is gedagtekend en ondertekend.

2. Het bevel omschrijft zo nauwkeurig mogelijk het strafbare feit ten aanzien waarvan de verdenking is gerezen en de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat aan artikel 2.5.4.1.3, eerste lid, is voldaan.

3. De verdachte wordt in het bevel met zijn naam of, wanneer zijn naam onbekend is, zo duidelijk mogelijk aangewezen.

4. Het bevel kan in verband met bijzondere persoonlijke omstandigheden van de verdachte de plaats vermelden waar de voorlopige hechtenis zal worden ondergaan.

5. Het bevel wordt voor of bij de tenuitvoerlegging aan de verdachte betekend.

6. Indien de verdachte de Nederlandse taal niet of onvoldoende beheerst wordt hij zo spoedig mogelijk in een voor hem begrijpelijke taal schriftelijk, en zo nodig ook mondeling, in kennis gesteld van het strafbare feit ten aanzien waarvan de verdenking is gerezen, de grond voor uitvaardiging en de geldigheidsduur van het bevel.

AFDELING 5.4.2

Bevelen tot voorlopige vrijheidsbeperking

Artikel 2.5.4.2.1 [nieuw]

1. Een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking kan ambtshalve, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de verdachte worden gegeven.

2. Een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking kan inhouden:

- a. een verbod contact te leggen of te laten leggen met bepaalde personen of instellingen;
- b. een verbod zich op of in de directe omgeving van een bepaalde locatie te bevinden;
- c. een verplichting op bepaalde tijdstippen of gedurende een bepaalde periode op een bepaalde locatie aanwezig te zijn;
- d. een verplichting zich op bepaalde tijdstippen te melden bij een bepaalde instantie;
- e. de beperking van het recht om Nederland te verlaten of de verplichting het paspoort of ander

reisdocument in te leveren;

f. een verbod op het gebruik van verdovende middelen of alcohol en de verplichting ten behoeve van de naleving van dit verbod mee te werken aan bloedonderzoek of urineonderzoek;

g. opneming in een zorginstelling;

h. een verplichting zich onder behandeling te stellen van een deskundige of zorginstelling;

i. het verblijven in een instelling voor begeleid wonen of maatschappelijke opvang;

j. het gehoor geven aan oproepingen of het verschijnen op de terechtzitting;

k. andere verboden of verplichtingen maatregelen die kunnen strekken tot verwezenlijking van de in artikel 2.5.4.1.3, eerste lid, besloten liggende doelen.

3. Een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking is van kracht gedurende een onbepaalde of een door de rechter bepaalde termijn.

4. De rechter kan bevelen dat ten behoeve van de naleving van een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking elektronisch toezicht en zekerheidstelling worden toegepast. De rechter bepaalt in zijn beslissing het bedrag waarvoor en de wijze waarop de zekerheid moet worden gesteld.

5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de uitvoering van het vierde lid die in elk geval de wijze van zekerheidstelling betreffen.

Artikel 2.5.4.2.2 [nieuw]

1. De rechter kan ambtshalve, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de verdachte het bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking of tot toepassing van elektronisch toezicht en zekerheidstelling wijzigen of opheffen.

2. Tegen de bevelen van de rechter-commissaris of de rechtbank op grond van het eerste lid kan de officier van justitie binnen twee weken beroep instellen bij de rechtbank, onderscheidenlijk hoger beroep bij het gerechtshof. Op het beroep wordt zo spoedig mogelijk beslist.

3. Indien de voorlopige hechtenis van de verdachte wordt bevolen of de verdachte uit anderen hoofde rechtens van zijn vrijheid is beroofd, wordt daardoor elk bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking van rechtswege opgeheven.

Artikel 2.5.4.2.3 [nieuw en artikel 83]

1. Bij de opheffing van het bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking kan tevens de zekerheid geheel of gedeeltelijk vervallen worden verklaard aan de Staat.

2. Indien de verdachte na de opheffing van het bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking zich aan de tenuitvoerlegging van het bevel tot voorlopige hechtenis onttrekt, wordt, indien dit nog niet mocht zijn geschied, de zekerheid vervallen verklaard aan de Staat. De zekerheid wordt eveneens, ook zonder dat de opheffing van het bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking mocht zijn bevolen, vervallen verklaard aan de Staat, indien de verdachte wegens het misdrijf waarvoor de voorlopige hechtenis is bevolen, tot andere dan vervangende vrijheidsstraf is veroordeeld en zich aan de tenuitvoerlegging daarvan heeft onttrokken.

Artikel 2.5.4.2.4 [nieuw]

1. Alle rechterlijke beslissingen op grond van deze afdeling worden genomen door de rechter die bevoegd is te beslissen over de voorlopige hechtenis van de verdachte.

2. De rechter hoort de verdachte alvorens een bevel op grond van deze afdeling te geven. De rechter kan ten behoeve van het verhoor de oproeping en zo nodig de medebrenging van de verdachte bevelen. De verdachte kan zich bij het verhoor laten bijstaan door een raadsman, die in de gelegenheid wordt gesteld opmerkingen te maken.

Artikel 2.5.4.2.5 [nieuw]

Bevelen tot voorlopige vrijheidsbeperking en tot toepassing van elektronisch toezicht en zekerheidstelling zijn dadelijk uitvoerbaar. Dat geldt ook voor de beslissingen tot wijziging of opheffing van die bevelen. De verdachte wordt schriftelijk van de bevelen in kennis gesteld, onder

vermelding van de datum van ingang.

Artikel 2.5.4.2.6 [nieuw]

1. In de gevallen, bedoeld in artikel [6:3:15], kan de aanhouding van de verdachte worden bevolen.
2. Het openbaar ministerie dient, indien het de aanhouding noodzakelijk blijft vinden, direct een vordering tot voorlopige hechtenis in bij de rechter die bevoegd is te beslissen over de voorlopige hechtenis van de verdachte.
3. De rechter beslist binnen drie dagen na aanhouding. Hangende de beslissing van de rechter wordt de verdachte niet in vrijheid gesteld.

AFDELING 5.4.3

Bevelen tot voorlopige hechtenis

§ 5.4.3.1

Algemene bepalingen

Artikel 2.5.4.3.1.1 [artikel 73]

1. Bevelen tot voorlopige hechtenis, tot verlenging van de voorlopige hechtenis en tot opheffing van de voorlopige hechtenis zijn dadelijk uitvoerbaar, behoudens artikel 2.5.4.3.4.3, tweede lid.
2. Een bevel tot voorlopige hechtenis gaat in op het moment waarop de verdachte ter tenuitvoerlegging van dat bevel wordt aangehouden dan wel op het tijdstip waarop de tenuitvoerlegging van een ander bevel tot vrijheidsbeneming, in dezelfde zaak gegeven, eindigt.

Artikel 2.5.4.3.1.2 [artikel 77]

1. Tenzij de verdachte er bij zijn verhoor mondeling van in kennis is gesteld dat een bevel tot voorlopige hechtenis tegen hem zal worden uitgevaardigd, wordt hij binnen een dag na zijn opneming in de plaats waar de voorlopige hechtenis wordt ondergaan, verhoord.
2. Dit verhoor geschiedt:
 - a. vóór de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting in eerste aanleg door de rechter-commissaris;
 - b. na de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting in eerste aanleg door de rechtbank;
 - c. na de aantekening van hoger beroep tegen de einduitspraak door het gerechtshof.
3. Van het verhoor wordt, ook indien dit door het daartoe aangewezen lid van de rechtbank of van het gerechtshof wordt afgenomen, met overeenkomstige toepassing van artikel 2.10.1.11 procesverbaal opgemaakt.

Artikel 2.5.4.3.1.3 [artikel 68]

1. De termijn gedurende welke een bevel tot voorlopige hechtenis van kracht is, loopt niet gedurende de tijd dat de verdachte zich aan de verdere tenuitvoerlegging van het bevel heeft onttrokken of uit anderen hoofde rechtens van zijn vrijheid is beroofd. Ondergaat evenwel de verdachte op het tijdstip dat het bevel tot voorlopige hechtenis wordt gegeven een vrijheidsstraf, dan wordt de tenuitvoerlegging van de straf van rechtswege geschorst zolang het bevel van kracht is. De in voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd wordt in dat geval zoveel mogelijk in mindering gebracht op die straf.
2. Wanneer binnen de in het eerste lid, eerste volzin, bedoelde termijn een bezwaarschrift op grond van artikel [262] is ingediend, blijft het bevel, onverminderd artikel 2.5.4.3.3.2, tweede lid, van kracht totdat een maand is verstreken sedert de dag waarop onherroepelijk op het bezwaarschrift is beslist.
3. Ingeval de rechtbank op grond van artikel [262] de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting heeft uitgesteld, kan de rechtbank bepalen dat het bevel tot voorlopige hechtenis

van kracht blijft gedurende een door haar te bepalen termijn van ten hoogste een maand, ingaande op de dag waarop de geldigheidsduur van het bevel tot gevangenneming of gevangenhouding is verstreken.

4. Indien na het uitstel van de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting alsnog op grond van artikel [262, eerste lid,] tegen de dagvaarding een bezwaarschrift wordt ingediend, is het tweede lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.5.4.3.1.4 [artikel 76]

In geval van voorlopige hechtenis is artikel 2.5.3.3.1 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het bezwaarschrift, bedoeld in het vierde lid van dat artikel, wordt ingediend bij de rechter-commissaris die de bewaring van de verdachte heeft bevolen dan wel de rechter die oordeelt over de gevangenhouding of gevangenneming van de verdachte.

§ 5.4.3.2

Bewaring

Artikel 2.5.4.3.2.1 [artikel 63]

1. De rechter-commissaris kan op vordering van de officier van justitie de bewaring van de verdachte bevelen.
2. De officier van justitie stelt de raadsman direct van de vordering tot bewaring in kennis.
3. Indien de rechter-commissaris meteen al van oordeel is dat voor het bevelen van de bewaring geen grond bestaat, wijst hij de vordering af.
4. In het andere geval hoort hij, alvorens te beslissen, de verdachte omtrent de vordering, tenzij het voorafgaand verhoor van de verdachte niet kan worden afgewacht.
5. De rechter-commissaris kan ten behoeve van het verhoor de oproeping en zo nodig de medebrenging van de verdachte bevelen.
6. De verdachte kan zich bij het verhoor laten bijstaan door een raadsman. De raadsman wordt bij het verhoor in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken.

Artikel 2.5.4.3.2.2 [artikel 64]

1. Het bevel tot bewaring is van kracht gedurende een door de rechter-commissaris te bepalen termijn van ten hoogste twee weken.
2. Zodra de rechter-commissaris of de officier van justitie van oordeel is dat de gronden voor de bewaring zijn vervallen, beveelt hij de invrijheidstelling van de verdachte.
3. Tegen een bevel van de rechter-commissaris tot invrijheidstelling van de verdachte staat voor de officier van justitie binnen twee weken daarna bij de rechtbank beroep open.

§ 5.4.3.3

Gevangenhouding en gevangenneming

Artikel 2.5.4.3.3.1 [artikel 65]

1. De rechtbank kan op vordering van de officier van justitie de gevangenhouding bevelen van de verdachte die zich in bewaring bevindt. De verdachte wordt voorafgaand aan het bevel gehoord, tenzij hij schriftelijk heeft verklaard afstand te doen van het recht te worden gehoord. De rechtbank of de voorzitter kan niettemin de medebrenging van de verdachte bevelen.
2. De rechtbank kan ambtshalve of op vordering van de officier van justitie de gevangenneming van de verdachte bevelen:
 - a. na de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting, behoudens het geval, bedoeld in artikel 2.5.4.3.3.3, eerste lid;
 - b. in verband met het opheffen van een bevel tot voorlopige vrijheidsbeperking op grond van artikel 2.5.4.2.2.

Als de rechtbank dat nodig acht, hoort zij de verdachte vooraf en kan zij met dat doel de oproeping en zo nodig de medebrenging van de verdachte bevelen.

3. De rechtbank kan eveneens de gevangenneming van de verdachte bevelen indien dit nodig is om zijn uitlevering te verkrijgen.

Artikel 2.5.4.3.3.2 [artikel 66]

1. Het bevel tot gevangenneming of gevangenhouding is van kracht gedurende een door de rechtbank te bepalen termijn van ten hoogste drie maanden, die ingaat op het ogenblik van de tenuitvoerlegging.

2. Wanneer het bevel is gegeven op de terechtzitting, dan wel binnen de krachtens het eerste lid bepaalde termijn het onderzoek is aangevangen, blijft het bevel van kracht totdat twee maanden na de dag van de einduitspraak zijn verstreken.

3. De termijn gedurende welke het bevel van kracht is, kan door de rechtbank op vordering van de officier van justitie vóór de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting telkens worden verlengd met periodes van ten hoogste drie maanden. De duur van de gevangenneming of gevangenhouding en de verlengingen daarvan gaan tezamen een periode van een jaar niet te boven.

4. De verdachte wordt in de gelegenheid gesteld over de vordering tot verlenging te worden gehoord. De behandeling van een vordering tot verlenging vindt na het verstrijken van de eerste periode van drie maanden in het openbaar plaats. Op bevelen tot verlenging zijn het eerste en tweede lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.5.4.3.3.3 [artikel 66a]

1. Wanneer de geldigheidsduur van het bevel tot gevangenhouding of gevangenneming is verstreken, kan de officier van justitie ook vóór de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting zo spoedig mogelijk de gevangenneming van de nog niet in vrijheid gestelde verdachte vorderen, indien:

- a. de officier van justitie heeft verzuimd tijdig de vordering tot verlenging in te dienen;
- b. de voorwaarden voor toepassing van voorlopige hechtenis nog bestaan; en
- c. het bevel tot voorlopige hechtenis was gegeven wegens verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van acht jaar of meer is gesteld.

2. De rechtbank stelt de verdachte die op de terechtzitting aanwezig is, in de gelegenheid over de vordering te worden gehoord.

3. Aan de verdachte die niet op de terechtzitting aanwezig is, wordt de vordering tot gevangenneming direct in persoon betekend. De rechtbank beslist niet dan na de verdachte te hebben gehoord, althans behoorlijk te hebben opgeroepen. Zij kan de medebrenging van de verdachte bevelen.

4. De rechtbank beslist op de vordering binnen een dag na de indiening daarvan. De verdachte wordt in afwachting van de beslissing op de vordering tot gevangenneming niet in vrijheid gesteld.

5. Indien nog geen dagvaarding is uitgebracht, worden de bepalingen in het tweede tot en met het vierde lid toegepast door de raadkamer.

6. De termijnen, bedoeld in artikel 2.5.4.3.3.6, vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.5.4.3.3.4 [artikel 67b en nieuw]

1. Indien tijdens de ten uitvoerlegging van de voorlopige hechtenis de officier van justitie overgaat tot vervolging voor nog een ander feit dan in het bevel tot voorlopige hechtenis is omschreven ofwel uitsluitend voor een met het in dat bevel omschreven feit samenhangend feit en voor dit andere feit voorlopige hechtenis kan worden bevolen, kan hij tot aan het in het derde lid bedoelde moment vorderen dat de voorlopige hechtenis ook of alleen voor dat andere feit wordt bevolen.

2. Indien de vordering wordt toegewezen, wordt het andere feit geacht te zijn opgenomen in de omschrijving bedoeld in artikel 2.5.4.1.6, tweede lid.

3. Na betekening van de dagvaarding in eerste aanleg worden geen andere feiten in de

omschrijving opgenomen.

4. De artikelen 2.5.4.1.6 en 2.5.4.3.1.2 zijn van overeenkomstige toepassing.

5. In geval van voeging van strafbare feiten als bedoeld in artikel [259] kan de officier van justitie vorderen dat de voorlopige hechtenis mede wordt bevolen voor de gevoegde strafbare feiten waarvoor geen voorlopige hechtenis is bevolen, maar voorlopige hechtenis wel is toegelaten. Het tweede en vierde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.5.4.3.3.5 [artikel 71 en nieuw]

1. Uiterlijk drie dagen na de tenuitvoerlegging kan de verdachte tegen een bevel tot gevangenneming of gevangenhouding van de rechtbank bij het gerechtshof in hoger beroep komen.

2. Ook binnen drie dagen kan de verdachte in hoger beroep komen tegen een bevel tot verlenging van de gevangenhouding, maar alleen wanneer door hem geen hoger beroep werd ingesteld tegen het bevel tot gevangenhouding en ook niet tegen een eerder bevel tot verlenging. Deze beperking is niet van toepassing indien bij de verlenging van het bevel tot gevangenhouding het in het bevel omschreven feit is aangevuld dan wel gewijzigd overeenkomstig artikel 2.5.4.3.3.4, eerste lid.

3. Indien de rechtbank anders dan op vordering van de officier van justitie het bevel tot voorlopige hechtenis heeft opgeheven, staat tegen deze beslissing voor de officier van justitie tot uiterlijk twee weken daarna hoger beroep bij het gerechtshof open. Indien de rechtbank de vordering tot gevangenneming heeft afgewezen, staat tegen deze beslissing voor de officier van justitie tot uiterlijk twee weken daarna hoger beroep bij het gerechtshof open.

4. Het gerechtshof beslist zo spoedig mogelijk. De verdachte wordt gehoord, althans opgeroepen.

Artikel 2.5.4.3.3.6 [artikel 75, eerste tot en met vijfde en zevende lid]

1. Na het instellen van beroep tegen de einduitspraak worden de bevelen tot gevangenneming, gevangenhouding dan wel verlenging daarvan gegeven door de rechter in hoogste feitelijke aanleg. De artikelen 2.5.4.3.3.1, tweede lid, 2.5.4.3.3.2, tweede lid, en 2.5.4.3.3.3 zijn op deze bevelen van overeenkomstige toepassing.

2. Een bevel tot voorlopige hechtenis kan ook worden gegeven of verlengd op de grond dat in het bestreden vonnis een vrijheidsbenemende straf of maatregel is opgelegd van ten minste even lange duur als de door de verdachte in voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd na verlenging.

3. Behoudens het geval bedoeld in artikel 2.5.4.3.3.3, eerste lid, kunnen bevelen tot gevangenneming voor de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting alleen worden gegeven indien alsnog ernstige bezwaren tegen de verdachte zijn gerezen. Onder ernstige bezwaren kan tevens een veroordelend vonnis in de vorige feitelijke aanleg worden begrepen.

4. Een bevel dat ingevolge artikel 2.5.4.3.3.2, tweede lid, voortduurt, kan door de rechter in hoogste feitelijke aanleg, vóór de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting in hoger beroep op vordering van het openbaar ministerie worden verlengd met ten hoogste vier maanden. De geldigheidsduur van een dergelijk bevel kan tweemaal worden verlengd, met dien verstande dat de duur van het bevel tot gevangenneming of gevangenhouding en de verlengingen daarvan tezamen een periode van zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de einduitspraak in eerste aanleg, niet te boven gaan. De verdachte wordt in de gelegenheid gesteld over de vordering te worden gehoord.

5. Zolang het onderzoek op de terechtzitting in hoogste feitelijke aanleg nog niet is aangevangen, kan de voorlopige hechtenis alleen worden verlengd, indien in vorige feitelijke aanleg een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf is opgelegd waarvan de tenuitvoerlegging ten minste even lang duurt als de door de verdachte in voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd na verlenging, dan wel indien een maatregel die vrijheidsbeneming medebrengt of kan medebrengen onvoorwaardelijk is opgelegd. Onder de in voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd wordt mede begrepen de tijd gedurende welke de verdachte in verzekering was gesteld.

6. In afwijking van het vijfde lid kan de voorlopige hechtenis worden verlengd, wanneer beroep is ingesteld tegen een einduitspraak, houdende onbevoegdverklaring waarbij is bepaald dat het bevel tot voorlopige hechtenis van kracht blijft. In geval zodanige einduitspraak wordt vernietigd, kan de

rechter bepalen dat het bevel van kracht blijft overeenkomstig artikel 2.5.4.3.4.4, eerste lid.

7. Na de einduitspraak in hoogste feitelijke aanleg blijft, onverminderd artikel 2.5.6.3.7, het bevel tot voorlopige hechtenis van kracht totdat de uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 2.5.4.3.3.7 [artikel 75, achtste lid]

Indien het gerechtshof of de Hoge Raad de zaak terugwijst of verwijst, blijft, onverminderd artikel 2.5.4.3.3.7, het bevel tot voorlopige hechtenis gedurende een maand daarna van kracht.

§ 5.4.3.4

Opheffing van de voorlopige hechtenis

Artikel 2.5.4.3.4.1 [artikel 69 en artikel 87, tweede en derde lid]

1. Het bevel tot voorlopige hechtenis kan door de rechter worden opgeheven, ambtshalve of op verzoek van de verdachte, dan wel, voor zover het een bevel tot gevangenneming of gevangenhouding betreft, mede op voordracht van de rechter-commissaris of op vordering van de officier van justitie.

2. De verdachte die voor de eerste maal opheffing verzoekt, wordt, tenzij de rechter meteen al tot inwilliging beslist, op het verzoek gehoord, althans opgeroepen.

3. In afwachting van de beslissing van de rechter op een verzoek, een voordracht of een vordering tot het opheffen van een bevel tot gevangenneming of gevangenhouding, kan het openbaar ministerie de invrijheidstelling van de verdachte bevelen. Beslist de rechter afwijzend, dan wordt het bevel tot gevangenneming of gevangenhouding direct verder ten uitvoer gelegd.

4. De verdachte die de rechtbank om opheffing van de voorlopige hechtenis heeft verzocht, kan eenmaal tegen een afwijzende beslissing op dat verzoek bij het gerechtshof in hoger beroep komen, uiterlijk drie dagen na de betekening. Op het hoger beroep wordt zo spoedig mogelijk beslist.

Artikel 2.5.4.3.4.2 [artikel 70]

1. In geval de officier van justitie de verdachte ervan in kennis stelt dat hij hem voor een feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegepast, niet zal vervolgen, wordt daardoor elk bevel tot voorlopige hechtenis van rechtswege opgeheven en daarvan in de kennisgeving melding gemaakt. De kennisgeving wordt aan de verdachte betekend.

2. Geschiedt de kennisgeving uitsluitend op de grond dat de officier van justitie de rechtbank onbevoegd acht en is naar zijn mening een andere rechter wel bevoegd, dan kan hij bepalen dat het bevel nog gedurende drie dagen na die kennisgeving van kracht zal blijven. In de kennisgeving wordt daarvan melding gemaakt.

Artikel 2.5.4.3.4.3 [artikel 72, derde tot en met vijfde lid]

1. Bij alle einduitspraken wordt, behoudens de artikelen [17, tweede lid,] en 2.5.4.3.4.4, eerste lid, het bevel tot voorlopige hechtenis opgeheven, indien, ter zake van het feit waarvoor dat bevel is gegeven, aan de verdachte noch een vrijheidsstraf van langere duur dan de reeds door hem in voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd, noch een maatregel die vrijheidsbeneming medebrengt of kan medebrengen, onvoorwaardelijk is opgelegd.

2. Indien de duur van de onvoorwaardelijk opgelegde vrijheidsstraf die van de reeds ondergane voorlopige hechtenis met minder dan twee maanden overtreft en geen maatregel die vrijheidsbeneming medebrengt of kan medebrengen onvoorwaardelijk is opgelegd, wordt, behoudens artikel 2.5.4.3.4.1, bij de einduitspraak het bevel tot voorlopige hechtenis opgeheven met ingang van het tijdstip waarop de duur van deze hechtenis gelijk wordt aan die van de straf.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder de in voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd begrepen de tijd gedurende welke de verdachte in verzekering was gesteld.

Artikel 2.5.4.3.4.4 [artikelen 72, zesde lid, en 72a]

1. De rechter kan bij zijn einduitspraak die nietigverklaring van de dagvaarding inhoudt, bepalen dat het bevel tot voorlopige hechtenis van kracht blijft gedurende een door hem te bepalen termijn van ten hoogste een maand, ingaande op de dag van de einduitspraak, indien dat bevel is gegeven in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van acht jaar of meer is gesteld. Indien beroep wordt ingesteld tegen de einduitspraak, blijft het bevel van kracht totdat een maand is verstreken sedert de dag waarop onherroepelijk op het beroep is beslist. De artikelen 2.5.4.1.5 en, 2.5.4.3.3.2, tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
2. Uiterlijk drie dagen na de uitspraak kan de verdachte tegen de beslissing van de rechtbank, bedoeld het eerste lid, bij het gerechtshof in hoger beroep komen.
3. Het gerechtshof beslist zo spoedig mogelijk. De verdachte wordt gehoord, althans opgeroepen.

Artikel 2.5.4.3.4.5 [artikel 72, eerste en tweede lid]

1. Bij beslissingen tot onbevoegdverklaring en van buitenvervolginstelling wordt het bevel tot voorlopige hechtenis opgeheven.
2. In geval van onbevoegdverklaring kan de rechter, indien naar zijn mening een andere rechter wel bevoegd is van het feit kennis te nemen, bepalen dat het bevel nog een week na zijn beslissing van kracht zal blijven.

Artikel 2.5.4.3.4.6 [75, zesde en zevende lid]

Buiten de gevallen, bedoeld in de artikelen 2.5.4.3.4.3 tot en met 2.5.4.3.4.5, heft de rechter in hoogste feitelijke aanleg het bevel tot voorlopige hechtenis op met ingang van het tijdstip waarop de duur van de ondergane voorlopige hechtenis gelijk wordt aan de duur van de tenuitvoerlegging van de onvoorwaardelijk opgelegde vrijheidsstraf, tenzij een maatregel die vrijheidsbeneming medebrengt of kan medebrengen onvoorwaardelijk is opgelegd. Onder de in voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd wordt mede begrepen de tijd gedurende welke de verdachte in verzekering was gesteld.

Artikel 2.5.4.3.4.7 [artikel 79]

De bevelen tot opheffing van de voorlopige hechtenis en de beslissing waarbij opheffing van de voorlopige hechtenis wordt geweigerd, worden direct aan de verdachte betekend.

HOOFDSTUK 6

Bevoegdheden met betrekking tot het lichaam

TITEL 6.1

Algemene bepalingen

Artikel 2.6.1.1

1. Een bevel tot uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in dit hoofdstuk wordt vooraf vastgelegd. Bij dringende noodzaak of in de gevallen waarin dat in dit hoofdstuk is bepaald, kan het bevel mondeling worden gegeven. Het bij dringende noodzaak gegeven bevel wordt binnen drie dagen vastgelegd.
2. Het bevel vermeldt:
 - a. de bevoegdheid of de bevoegdheden waarop het betrekking heeft;
 - b. indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
 - c. de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon ten aanzien van wie de bevoegdheid wordt uitgeoefend;

- d. het strafbare feit of de strafbare feiten; en
 - e. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de bevoegdheid of de bevoegdheden zijn vervuld.
3. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de wijze van vastlegging van het bevel.

Artikel 2.6.1.2

1. Een machtiging van de rechter-commissaris tot uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in dit hoofdstuk wordt op vordering van de officier van justitie gegeven en vooraf vastgelegd. De vordering, die vooraf wordt vastgelegd, bevat de in artikel 2.6.1.1, tweede lid, bedoelde gegevens.
2. Bij dringende noodzaak kan de officier van justitie de vordering mondeling doen en kan de rechter-commissaris de machtiging mondeling geven. In dat geval wordt de vordering binnen drie dagen vastgelegd en wordt de machtiging binnen drie dagen na ontvangst van de vastgelegde vordering vastgelegd.
3. De machtiging betreft alle onderdelen van het bevel.
4. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de wijze van vastlegging van de machtiging en de vordering.

Artikel 2.6.1.3

1. Een onderzoek of een onderzoekshandeling als bedoeld in de titels 6.2 tot en met 6.5 kan alleen met vrijwillige medewerking van de verdachte of een derde worden verricht nadat hij daarvoor schriftelijke toestemming heeft gegeven. De eerste volzin geldt niet voor het onderzoek van de voorwerpen die de verdachte of een derde met zich voert, bedoeld in artikel 2.6.2.1, eerste en vijfde lid.
2. Indien het met het oog op het veiligstellen van sporen niet mogelijk is de verdachte of de derde voorafgaand aan het onderzoek of de onderzoekshandeling schriftelijke toestemming te laten geven, kan hij zijn toestemming mondeling geven. In dat geval wordt de toestemming direct na het onderzoek of de onderzoekshandeling schriftelijk vastgelegd.
3. Een onderzoek of een onderzoekshandeling met vrijwillige medewerking kan in geval van verdenking van ieder strafbaar feit worden verricht, wordt door dezelfde functionaris gevraagd of verricht als de functionaris die het onderzoek of de onderzoekshandeling in de titels 6.2 tot en met 6.5 kan bevelen of verrichten en met de waarborgen, bedoeld in artikel 2.6.1.4.

Artikel 2.6.1.4

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over het verrichten van een onderzoek of een onderzoekshandeling als bedoeld in de titels 6.2 tot en met 6.6 en een tegenonderzoek.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen de technische hulpmiddelen worden aangewezen waarvan bij het verrichten van een onderzoek als bedoeld in de titels 6.2 en 6.3 kan worden gebruikgemaakt.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt het lichaams- of celmateriaal aangewezen waaraan een onderzoek als bedoeld in titel 6.5 kan worden verricht.

TITEL 6.2

Onderzoek aan de kleding

Artikel 2.6.2.1 [artikelen 55b, 56 en 195]

1. De opsporingsambtenaar kan de staande gehouden of aangehouden verdachte aan zijn kleding onderzoeken en de voorwerpen die hij met zich voert, onderzoeken.
2. Onder het onderzoek aan de kleding wordt verstaan: het aftasten en het doorzoeken van de kleding en het geheel of gedeeltelijk laten ontdoen van kleding met het doel de kleding op voor

inbeslagneming vatbare voorwerpen of sporen van het strafbare feit of voorwerpen die dienen ter vaststelling van de identiteit, te onderzoeken en de aanwezige sporen van het strafbare feit veilig te stellen.

3. Een onderzoek aan de kleding omvat in geval van een staande gehouden verdachte alleen het aftasten en doorzoeken van de kleding met het doel zijn kleding op voorwerpen die dienen ter vaststelling van zijn identiteit, te onderzoeken.

4. Indien het onderzoek aan de kleding het geheel of gedeeltelijk laten ontdoen van de kleding omvat waardoor het bovenlichaam of het onderlichaam wordt ontbloot, kan de opsporingsambtenaar dit onderzoek alleen op bevel van de officier van justitie of de hulpofficier van justitie verrichten. De officier van justitie of de hulpofficier van justitie kan het bevel mondeling geven.

5. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op een derde met dien verstande dat het onderzoek aan zijn kleding alleen op bevel van de officier van justitie kan geschieden en indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist en het onderzoek niet gericht is op voorwerpen die dienen ter vaststelling van zijn identiteit. Het bevel wordt niet eerder gegeven dan nadat de derde is gehoord.

TITEL 6.3

Onderzoek aan het lichaam

Artikel 2.6.3.1 [artikelen 56, 61a, eerste lid, onderdeel h, en 195]

1. De officier van justitie of de hulpofficier van justitie kan bevelen dat de opsporingsambtenaar of een deskundige de aangehouden verdachte aan zijn lichaam onderzoekt. Hij kan het bevel mondeling geven.

2. Onder het onderzoek aan het lichaam wordt verstaan: het uitwendig schouwen van het lichaam, met uitzondering van de openingen en holten van het onderlichaam met het doel het lichaam op kenmerken of voor inbeslagneming vatbare voorwerpen of sporen van het strafbare feit of voorwerpen die dienen ter vaststelling van de identiteit, te onderzoeken en de aanwezige sporen van het strafbare feit veilig te stellen.

3. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op een derde met dien verstande dat het onderzoek aan zijn lichaam alleen op bevel van de officier van justitie kan geschieden en indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist. Het bevel wordt niet eerder gegeven dan nadat de derde is gehoord.

TITEL 6.4

Onderzoek in het lichaam

Artikel 2.6.4.1 [artikelen 56, 61a, eerste lid, onderdeel g, en 195]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat de aangehouden verdachte in zijn lichaam wordt onderzocht. Hij kan het bevel mondeling geven.

2. Onder het onderzoek in het lichaam wordt verstaan: het uitwendig en inwendig schouwen en onderzoeken van de openingen en holten van het onderlichaam, het inwendig schouwen en onderzoeken van de openingen en holten van het bovenlichaam of het verrichten van niet-invasief beeldvormend onderzoek met het doel het lichaam op voorwerpen of sporen van het strafbare feit te onderzoeken en de aanwezige sporen van het strafbare feit veilig te stellen.

3. Het onderzoek in het lichaam geschiedt door een arts. Zo nodig kan hij daarbij de hulp van een opsporingsambtenaar inroepen.

4. Indien de verdachte zich tegen het onderzoek in het lichaam verzet of dat onderzoek uitwijst dat hij voorwerpen of sporen van een strafbaar feit in zijn lichaam draagt die niet met behulp van een onderzoek in het lichaam kunnen worden verwijderd of die niet kunnen worden verwijderd zonder negatieve gevolgen voor de veiligheid of de gezondheid van de verdachte of zonder risico

op beschadiging van de voorwerpen of sporen die hij vermoedelijk in zijn lichaam draagt, kan de officier van justitie bevelen dat hij in een observatiecel wordt geplaatst.

TITEL 6.5

Overige onderzoeken met betrekking tot het lichaam

AFDELING 6.5.1

Algemene bepalingen

Artikel 2.6.5.1.1 [nieuw]

Een bevoegdheid als bedoeld in deze titel kan alleen worden uitgeoefend bij een groep van vijftien of meer derden waarbinnen vermoedelijk de dader van het strafbaar feit gevonden kan worden indien:

- a. er sprake is van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van acht jaar of meer is gesteld; en
- b. de rechter-commissaris daartoe een machtiging heeft verleend.

AFDELING 6.5.2

Het nemen van vingerafdrukken en foto's

Artikel 2.6.5.2.1 [artikel 55c en nieuw]

1. De opsporingsambtenaar kan van de staande gehouden verdachte indien in het kader van het vaststellen van zijn identiteit twijfel over zijn identiteit bestaat, een of meer vingerafdrukken nemen en die vingerafdrukken vergelijken met de vingerafdrukken die overeenkomstig dit artikel zijn verwerkt en, indien vermoed wordt dat hij een vreemdeling is, met de vingerafdrukken die overeenkomstig de Vreemdelingenwet 2000 zijn verwerkt.
2. De opsporingsambtenaar kan van de verdachte die wegens een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen geweldsmisdrijf is staande gehouden, een of meer gezichtsfoto's of andere foto-opnamen maken met het doel te voorkomen dat hij zijn identiteit verheelt.
3. De opsporingsambtenaar neemt van de verdachte die is aangehouden wegens verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld en van de verdachte die wegens verdenking van een dergelijk misdrijf wordt verhoord zonder dat hij is aangehouden, ten behoeve van het vaststellen van zijn identiteit een of meer gezichtsfoto's en vingerafdrukken. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing.
4. In geval van verdenking van een ander strafbaar feit dan het misdrijf, bedoeld in het derde lid, kan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie de opsporingsambtenaar bevelen dat hij van de verdachte die wegens dat strafbare feit is aangehouden of wegens dat strafbare feit wordt verhoord, zonder dat hij is aangehouden, een of meer gezichtsfoto's en vingerafdrukken neemt indien er in het kader van het vaststellen van de identiteit van de verdachte twijfel over zijn identiteit bestaat. Hij kan het bevel mondeling geven. De laatste zinsnede van het eerste lid is van overeenkomstige toepassing.
5. In afwijking van het tweede tot en met vierde lid kan de officier van justitie indien de verdachte zich tegen de afname van zijn vingerafdrukken of gezichtsfoto's verzet, de opsporingsambtenaar bevelen dat de vingerafdrukken of gezichtsfoto's van de verdachte op andere wijze worden verkregen. Hij kan het bevel mondeling geven.

AFDELING 6.5.3

Onderzoek naar gebruik van geweldbevorderende middelen

Artikel 2.6.5.3.1 [artikel 55d]

1. De opsporingsambtenaar kan een aangehouden verdachte wegens een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen geweldsmisdrijf bevelen mee te werken aan:

- a. een voorlopig ademonderzoek of een onderzoek van de psychomotorische functies en de oog- en spraakfuncties ter vaststelling van het vermoedelijk gebruik van alcohol;
 - b. een onderzoek van speeksel of een onderzoek van de psychomotorische functies en de oog- en spraakfuncties ter vaststelling van het vermoedelijk gebruik van andere middelen dan alcohol die tot gewelddadig gedrag kunnen leiden en bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen.
2. Het bevel wordt alleen gegeven indien er aanwijzingen zijn dat de verdachte het geweldsmisdrijf heeft begaan terwijl hij onder invloed was van alcohol of andere middelen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.
3. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, wordt, voor zover het betrekking heeft op een voorlopig ademonderzoek, niet gericht tegen de verdachte van wie aannemelijk is dat het verlenen van medewerking aan dat onderzoek voor hem vanwege bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is.

Artikel 2.6.5.3.2 [artikel 55e]

1. De opsporingsambtenaar kan de verdachte ten aanzien van wie op grond van een onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.5.3.1, eerste lid, onderdeel a, het vermoeden bestaat dat hij onder invloed verkeert van alcohol en de hoeveelheid alcohol boven de daarvoor bij algemene maatregel van bestuur aangewezen grenswaarde uitkomt, of ten aanzien van wie op andere wijze dat vermoeden is ontstaan, bevelen zijn medewerking te verlenen aan een nader onderzoek van uitgeademde lucht, en dat onderzoek te verrichten.
2. De officier van justitie of de hulpofficier van justitie kan de verdachte bevelen zijn medewerking te verlenen aan een bloedonderzoek indien het verrichten van een nader ademonderzoek bij hem vanwege bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is, indien zijn medewerking niet heeft geleid tot een voltooid nader ademonderzoek of indien op grond van een onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.5.3.1, eerste lid, onderdeel b, het vermoeden bestaat dat hij onder invloed verkeert van een of meer middelen als bedoeld in dat artikelonderdeel of een combinatie van die middelen met alcohol en de hoeveelheid van dat middel of die middelen boven de daarvoor bij algemene maatregel van bestuur aangewezen grenswaarde uitkomt. Hij kan het bevel mondeling geven.
3. Een arts of een verpleegkundige neemt zoveel bloed af als voor het onderzoek, bedoeld in het tweede lid, noodzakelijk is.

AFDELING 6.5.4

Het maken van beeldmateriaal, het opmeten van lichaamsmaten en het nemen van lichaamsafdrukken, -haar en -materiaal

Artikel 2.6.5.4.1 [artikel 61a, eerste lid, onderdelen a en b]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie bevelen dat de opsporingsambtenaar:
 - a. van de aangehouden verdachte of een deel van zijn lichaam de maten opneemt;
 - b. van de aangehouden verdachte of een deel van zijn lichaam een of meer video- of foto-opnamen maakt; of
 - c. de aangehouden verdachte een of beide schoenen laat uitdoen en van de zool of zolen daarvan een of meer afdrukken maakt of laat maken en die afdruk of afdrukken verwerkt ten behoeve van een vergelijkend onderzoek.
2. In afwijking van het eerste lid kan een onderzoekshandeling als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, indien die tevens is gericht op het verwerken van de foto-opnamen ten behoeve van een vergelijkend onderzoek, alleen worden bevolen in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld.
3. De officier van justitie of de hulpofficier van justitie kan het bevel mondeling geven.

Artikel 2.6.5.4.2 [artikel 61a, eerste lid, onderdeel b, en nieuw]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie bevelen dat van de verdachte een of meer afdrukken of indrukken van delen van zijn lichaam worden genomen en verwerkt ten behoeve van een vergelijkend onderzoek.
2. De uitvoering van het bevel geschiedt door een opsporingsambtenaar met uitzondering van het nemen van een afdruk van het gebit van de verdachte. In dat geval wordt het bevel uitgevoerd door een tandarts.
3. In afwijking van het eerste lid kan de officier van justitie, indien het in het belang van het onderzoek is dat de vingerafdrukken of handpalmafdrukken van de verdachte buiten zijn medeweten worden verkregen, of indien de verdachte zich tegen de afname van zijn vingerafdrukken of handpalmafdrukken verzet of vermist is, het vergelijkend onderzoek laten verrichten aan de vingerafdrukken of handpalmafdrukken die op een in beslag genomen voorwerp aanwezig zijn of op andere wijze verkregen zijn, mits voldoende zekerheid bestaat dat die vingerafdrukken of handpalmafdrukken van hem afkomstig zijn.
4. Indien de vingerafdrukken of handpalmafdrukken buiten medeweten van de verdachte zijn verkregen en ten behoeve van een vergelijkend onderzoek zijn gebruikt, stelt de officier van justitie hem, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat, daarvan en van de uitslag van het vergelijkend onderzoek schriftelijk in kennis.
5. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing op de derde ten aanzien van wie vermoed wordt dat hij wegens een misdrijf als bedoeld in het eerste lid vermist is.

Artikel 2.6.5.4.3 [nieuw]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat van de verdachte:
 - a. haar wordt afgenomen ten behoeve van een haarvergelijkend onderzoek;
 - b. haar wordt afgenomen ten behoeve van een isotopenonderzoek;
 - c. onverminderd de artikelen 2.6.5.3.1, eerste lid, en 2.6.5.3.2, derde lid, lichaamsmateriaal wordt afgenomen ten behoeve van een toxicologisch onderzoek; en
 - d. onverminderd artikel 2.6.5.8.1, eerste lid, lichaamsmateriaal wordt afgenomen ten behoeve van een microbiologisch onderzoek.
2. De uitvoering van het bevel geschiedt door een arts of een verpleegkundige, met dien verstande dat het afnemen van hoofdhaar van de verdachte tevens door een opsporingsambtenaar kan geschieden. Zo nodig kan de arts of verpleegkundige bij de uitvoering van het bevel de hulp van een opsporingsambtenaar inroepen.

AFDELING 6.5.5

Onderzoek ten aanzien van fysieke eigenschappen

Artikel 2.6.5.5.1 [nieuw]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie bevelen dat de opsporingsambtenaar de verdachte:
 - a. een tekst laat opschrijven ten behoeve van een handschriftvergelijkend onderzoek;
 - b. een tekst laat uitspreken ten behoeve van een stemvergelijkend onderzoek of een confrontatie; of
 - c. een lichaamshouding laat aannemen, op een bepaalde wijze of een stuk laat lopen, bepaalde kleding of attributen laat dragen of uitdoen of andere aanwijzingen laat opvolgen ten behoeve van een video- of foto-opname als bedoeld in artikel 2.6.5.2.1, derde tot en met vijfde lid, of artikel 2.6.5.4.1, eerste lid, onderdeel a, een confrontatie als bedoeld in 2.6.5.6.1, eerste lid, of een vergelijking met camerabeelden.
2. In afwijking van het eerste lid kan de officier van justitie, indien het in het belang van het onderzoek is dat het handschriftvergelijkend of stemvergelijkend onderzoek buiten medeweten

van de verdachte wordt verricht, of indien de verdachte niet aan de onderzoekshandeling, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a of b, meewerkt of vermist is, het onderzoek laten verrichten aan het handschrift dat of de stem die op een in beslag genomen voorwerp aanwezig is of op andere wijze verkregen is, mits voldoende zekerheid bestaat dat dat handschrift of die stem van hem afkomstig is.

3. Indien het handschriftvergelijkend of stemvergelijkend onderzoek buiten medeweten van de verdachte is verricht, stelt de officier van justitie hem, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat, daarvan en van de uitslag van het vergelijkend onderzoek schriftelijk in kennis.

AFDELING 6.5.6

Het houden van een confrontatie

Artikel 2.6.5.6.1 [artikel 61a, eerste lid, onderdelen c, e en f]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie bevelen dat de opsporingsambtenaar een confrontatie verricht waarvan de verdachte deel uitmaakt. Hij kan het bevel mondeling geven indien het betrekking heeft op een confrontatie waarvan niet op de verdachte lijkende derden deel uitmaken.

2. De officier van justitie kan in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld, bevelen dat van de verdachte ten behoeve van de confrontatie zijn hoofdhaar, snor of baard wordt afgeschoren of afgeknipt of dat hij zijn hoofdhaar, snor of baard laat groeien.

3. De tenuitvoerlegging van het bevel geschiedt, voor zover het betrekking heeft op het afscheren of knippen van het hoofdhaar, snor of baard van de verdachte, door een deskundige. Zo nodig kan hij bij de tenuitvoerlegging van het bevel de hulp van een opsporingsambtenaar inroepen.

AFDELING 6.5.7

DNA-onderzoek

Artikel 2.6.5.7.1 [artikelen 151a, 151b en 195a tot en met 195d]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat bij de verdachte celmateriaal wordt afgenomen ten behoeve van een DNA-onderzoek dat gericht is op het vaststellen of het uit dat celmateriaal bepaalde DNA-profiel overeenkomt met een of meer andere DNA-profielen.

2. De officier van justitie kan een DNA-onderzoek bevelen met betrekking tot veilig gestelde sporen. Deze bevoegdheid komt ook toe aan de hulpofficier van justitie voor zover er sprake is van verdenking van een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen misdrijf en het DNA-onderzoek betrekking heeft op veiliggestelde sporen die vermoedelijk van de dader van dat misdrijf afkomstig zijn.

3. Celmateriaal wordt alleen van de verdachte afgenomen, nadat van hem een of meer foto's en vingerafdrukken zijn genomen en verwerkt en zijn identiteit is vastgesteld.

4. Een arts of een verpleegkundige of een opsporingsambtenaar neemt het celmateriaal af. Zo nodig kan de arts of de verpleegkundige daarbij de hulp van een opsporingsambtenaar inroepen. De bevoegdheid van de opsporingsambtenaar is beperkt tot de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen.

5. De officier van justitie kan, indien het in het belang van het onderzoek is dat het celmateriaal van de verdachte buiten zijn medeweten wordt verkregen, of indien de verdachte zich tegen de afname van zijn celmateriaal verzet of vermist is, het DNA-onderzoek laten verrichten aan het celmateriaal dat op een in beslag genomen voorwerp aanwezig is of op andere wijze verkregen is, mits voldoende zekerheid bestaat dat dat celmateriaal van de verdachte afkomstig is.

6. Indien het celmateriaal buiten medeweten van de verdachte is verkregen en ten behoeve van een DNA-onderzoek is gebruikt, stelt de officier van justitie hem, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat, daarvan en van de uitslag van het DNA-onderzoek schriftelijk in kennis.
7. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing op de derde ten aanzien van wie vermoeden wordt dat hij als gevolg van een misdrijf als bedoeld in het eerste lid, vermist is.

Artikel 2.6.5.7.2 [artikelen 151da en 195g]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie, in afwijking van artikel 21, vierde lid, van de Wet bescherming persoonsgegevens, bevelen dat een DNA-onderzoek wordt verricht dat gericht is op het vaststellen van verwantschap tussen twee of meer verwerkte DNA-profielen.
2. Indien het DNA-onderzoek aan de hand van het merendeel of alle verwerkte DNA-profielen wordt verricht, kan het bevel alleen in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van acht jaar of meer is gesteld en na een daartoe verleende machtiging van de rechter-commissaris worden gegeven.
3. Indien een DNA-onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.5.7.1, eerste lid, leidt tot het vaststellen van verwantschap, kan dit resultaat worden gebruikt voor het opsporen en vervolgen van het misdrijf in het kader waarvan de verwantschap is vastgesteld.
4. Celmateriaal dat is afgenomen en verwerkt ten behoeve van een DNA-onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.5.7.1, eerste of vijfde lid, of een DNA-onderzoek als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, van de Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden, mag worden gebruikt voor een DNA-onderzoek dat gericht is op het vaststellen van verwantschap.
5. Indien een derde minderjarig is en vermoed wordt dat hij slachtoffer is van een misdrijf als omschreven in artikel 197a, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 248a, 248b, 249, 256, 273f, 278, 287, 289, 290 of 291 van het Wetboek van Strafrecht, kan de officier van justitie na een daartoe verleende machtiging van de rechter-commissaris bevelen dat bij de derde celmateriaal wordt afgenomen ten behoeve van een DNA-onderzoek dat gericht is op het vaststellen van verwantschap.

Artikel 2.6.5.7.3 [artikelen 151d en 195f]

In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat met gebruikmaking van celmateriaal dat is afgenomen van het slachtoffer van wie de identiteit onbekend is of van veiliggestelde sporen waarvan wordt vermoed dat die afkomstig zijn van de dader van het misdrijf, een DNA-onderzoek wordt verricht dat gericht is op het vaststellen van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen uiterlijk waarneembare persoonskenmerken.

AFDELING 6.5.8

Onderzoek naar een ernstige besmettelijke ziekte [artikelen 151e tot en met 151i en 177b]

Artikel 2.6.5.8.1

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, en er aanwijzingen zijn dat op het slachtoffer van dat misdrijf een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen ernstige besmettelijke ziekte is overgedragen, kan de officier van justitie bevelen dat van de verdachte, of van een derde in geval van aanwijzingen dat een dergelijke ziekte met behulp van het celmateriaal van die derde op het slachtoffer is overgedragen, celmateriaal wordt afgenomen ten behoeve van een onderzoek dat tot doel heeft vast te stellen of hij drager is van die ziekte.
2. Het bevel kan alleen na een daartoe verleende machtiging van de rechter-commissaris worden gegeven.

3. Indien de verdachte zijn medewerking aan het onderzoek weigert, kan de officier van justitie zijn aanhouding bevelen. Het bevel bevat de reden van aanhouding. De aanhouding wordt verricht door een opsporingsambtenaar die daartoe elke plaats kan betreden.
4. Een arts of een verpleegkundige neemt het celmateriaal af. Zo nodig kan hij daarbij de hulp van een opsporingsambtenaar inroepen.
5. De officier van justitie kan, indien de verdachte zich tegen de afname van zijn celmateriaal verzet of vermist is, het onderzoek laten verrichten aan veiliggestelde sporen of het celmateriaal dat op een in beslag genomen voorwerp aanwezig is of op andere wijze verkregen is, mits voldoende zekerheid bestaat dat dat celmateriaal van de verdachte afkomstig is.
6. Indien het celmateriaal buiten medeweten van de verdachte is verkregen en ten behoeve van het onderzoek is gebruikt, stelt de officier van justitie hem, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat, daarvan en van de uitslag van het onderzoek schriftelijk in kennis.
7. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing op de derde ten aanzien van wie vermoed wordt dat hij als gevolg van een misdrijf als bedoeld in het eerste lid, vermist is.

Artikel 2.6.5.8.2

1. Indien de uitslag van het onderzoek, bedoeld in artikel 2.6.5.8.1, eerste lid, negatief is, kan de officier van justitie bevelen dat bij de verdachte opnieuw celmateriaal wordt afgenomen ten behoeve van een onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.5.8.1, eerste lid. Het bevel kan alleen na een daartoe verleende machtiging van de rechter-commissaris worden gegeven.
2. Artikel 2.6.5.8.1, derde tot en met vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.6.5.8.3

Indien de uitslag van het onderzoek, bedoeld in artikel 2.6.5.8.1, eerste lid, of artikel 2.6.5.8.2, eerste lid, positief is en uitwijst dat het slachtoffer met dezelfde ziekte besmet is als de verdachte of de derde, kan de officier van justitie een onderzoek aan het celmateriaal, bedoeld in artikel 2.6.5.8.1, vierde of vijfde lid, laten verrichten dat tot doel heeft vast te stellen of die ziekte daadwerkelijk op het slachtoffer is overgedragen.

Artikel 2.6.5.8.4

1. Het slachtoffer van een misdrijf als bedoeld in artikel 2.6.5.8.1, eerste lid, kan de officier van justitie verzoeken het onderzoek, bedoeld in artikel 2.6.5.8.1, eerste lid, artikel 2.6.5.8.2, eerste lid, of artikel 2.6.5.8.3 te bevelen.
2. De officier van justitie stelt het slachtoffer binnen twaalf uur nadat hij het verzoek heeft ontvangen, schriftelijk in kennis van zijn beslissing. De beslissing is met redenen omkleed.
3. Het slachtoffer kan tegen de weigering van een onderzoek als bedoeld in het eerste lid bezwaar indienen bij de rechter-commissaris die binnen drie dagen op dat bezwaar beslist.

TITEL 6.6

Onderzoek met betrekking tot het lichaam van een overleden verdachte of slachtoffer

Artikel 2.6.6.1 [nieuw]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat aan een overleden verdachte, een overleden persoon ten aanzien van wie vermoed wordt dat hij slachtoffer is van dat misdrijf of een lichaamsdeel van de overleden verdachte of het overleden slachtoffer, een sectie of een ander geneeskundig onderzoek wordt verricht, alsmede, al dan niet in het kader van dat onderzoek, een onderzoek of onderzoekshandeling als bedoeld in de artikelen 2.6.2.1, eerste lid, 2.6.3.1, eerste lid, 2.6.4.1, eerste lid, 2.6.5.2.1, derde lid, 2.6.5.4.1, eerste lid, 2.6.5.4.3, eerste lid, 2.6.5.8.1, eerste lid, en 2.6.5.8.3. Hij kan het bevel mondeling geven indien

het betrekking heeft op een onderzoek of een onderzoekshandeling als bedoeld in het vijfde lid, onderdelen b tot en met d.

2. Onverminderd het eerste lid kan in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld tevens een onderzoekshandeling als bedoeld in de artikelen 2.6.5.4.2, eerste lid, en een onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.5.7.1, eerste lid, worden bevolen.

3. Voor het verrichten van een sectie of een onderzoek als bedoeld in het eerste lid kan ieder lichaamsmateriaal of iedere lichaamsafdruk worden afgenomen en gebruikt dat daarvoor nodig is. Een onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.4.1, eerste lid, kan gericht zijn op het meten van de temperatuur in de openingen of holten van het onderlichaam.

4. Artikel 2.6.5.8.4 is van overeenkomstige toepassing.

5. De uitvoering van het bevel geschiedt door een arts. De uitvoering van het bevel kan door een opsporingsambtenaar geschieden indien het betreft:

a. een onderzoekshandeling als bedoeld in artikel 2.6.5.4.2, eerste lid, die is gericht op het nemen van een of meer afdrucken van de vingers of de handen van de overleden verdachte of het overleden slachtoffer en waarvoor geen medische ingreep nodig is;

b. een onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.2.1, eerste lid, en artikel 2.6.3.1, eerste lid;

c. een onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.4.1, eerste lid, voor zover dat onderzoek het meten van de temperatuur en het veiligstellen van sporen in de openingen of holten van het bovenlichaam inhoudt en die onderzoekshandeling zonder risico voor het vaststellen van de doodsoorzaak kan worden verricht;

d. een onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.5.4.1, eerste lid.

TITEL 6.7

Bevoegdheden van de rechter-commissaris

Artikel 2.6.7.1

De rechter-commissaris kan een bevoegdheid als omschreven in dit hoofdstuk uitoefenen

a. indien hij onderzoek verricht op grond van de artikelen 2.10.1.1 tot en met 2.10.1.4 en

b. in geval van een schouw of een doorzoeking van een plaats als bedoeld in hoofdstuk 7.

HOOFDSTUK 7

Bevoegdheden met betrekking tot voorwerpen en gegevens

TITEL 7.1

Algemene bepalingen

AFDELING 7.1.1

Algemeen

Artikel 2.7.1.1.1 [artikel 110, eerste lid]

1. Een machtiging of bevel van de rechter-commissaris tot uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in dit hoofdstuk wordt gegeven op vordering van de officier van justitie en wordt vooraf vastgelegd.

2. De vordering, die vooraf wordt vastgelegd, vermeldt:

a. de desbetreffende bevoegdheid;

b. het strafbare feit ter zake waarvan de bevoegdheid wordt uitgeoefend;

c. indien bekend de naam of anderszins een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte; en

d. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de bevoegdheid zijn vervuld.

3. Op het bevel van de rechter-commissaris is het tweede lid van overeenkomstige toepassing.

4. Bij dringende noodzaak kan de officier van justitie de vordering mondeling doen en kan de rechter-commissaris de machtiging of het bevel mondeling geven. In dat geval wordt de vordering

binnen drie dagen vastgelegd en worden de machtiging of het bevel binnen drie dagen na ontvangst van de vastgelegde vordering vastgelegd.

5. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de wijze van vastlegging van de machtiging, het bevel en de vordering.

Artikel 2.7.1.1.2

1. Een bevel van de officier van justitie als bedoeld in dit hoofdstuk gericht aan een opsporingsambtenaar wordt vooraf vastgelegd. Op het bevel is artikel 2.7.1.1.1, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

2. Bij dringende noodzaak kan de officier van justitie het bevel mondeling geven. In dat geval wordt het bevel binnen drie dagen vastgelegd.

3. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de wijze van vastlegging van het bevel.

Artikel 2.7.1.1.3

Een bevel van een opsporingsambtenaar als bedoeld in dit hoofdstuk kan mondeling worden gegeven, tenzij in dit hoofdstuk anders is bepaald.

Artikel 2.7.1.1.4 [artikelen 96a, tweede lid, 126k, derde lid, 126nc, derde lid, 126nd, derde lid, 126nf, tweede lid, 126ng, derde lid, 126nh, tweede lid, 126ni, eerste lid, laatste volzin, 126uc, tweede lid, 126ud, tweede lid, 126ue, eerste lid, laatste volzin, 126uf, tweede lid, 126ug, derde lid, 126uh, tweede lid, 126ui, tweede lid, 126zja, eerste lid, laatste volzin, 126zk, tweede lid, 126zm, eerste lid, laatste volzin, 126zn, tweede lid, 126zo, derde lid]

Een bevel als bedoeld in dit hoofdstuk wordt niet gegeven aan de verdachte, tenzij de wet anders bepaalt.

Artikel 2.7.1.1.5 [artikelen 125 en 96, tweede lid, en nieuw]

1. In geval van een schouw of doorzoeking van een plaats als bedoeld in dit hoofdstuk kan de rechter-commissaris of de daarmee belaste opsporingsambtenaar, zolang het onderzoek ter plaatse niet is afgelopen:

a. mondeling bevelen dat niemand zich, zonder zijn uitdrukkelijke toestemming, van de plaats van onderzoek zal verwijderen of van communicatievoorzieningen gebruik zal maken; [artikel 125]

b. mondeling bevelen dat degene tot wie het bevel is gericht zich van de plaats van onderzoek zal verwijderen; [nieuw]

c. maatregelen nemen of doen nemen die redelijkerwijs nodig zijn ter voorkoming van wegmaking, onbruikbaarmaking, onklaarmaking of beschadiging van voor inbeslagneming vatbare voorwerpen of gegevens; [artikel 96, tweede lid]

d. maatregelen nemen of doen nemen die redelijkerwijs noodzakelijk zijn voor de veiligheid van de bij de uitvoering van de schouw of doorzoeking betrokken opsporingsambtenaar of rechter-commissaris; [nieuw]

e. maatregelen nemen of doen nemen tot bewaking of afsluiting van de plaats. [artikel 125]

2. De bevelen en maatregelen kunnen de vrijheid beperken van personen die zich ter plaatse bevinden. [artikel 96, tweede lid]

3. De rechter-commissaris of opsporingsambtenaar kan degene die niet aan een bevel als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a of b, voldoet, tot de afloop van het onderzoek doen ophouden. [artikel 125, tweede lid]

4. Artikel 2.7.1.1.4 is niet van toepassing op een bevel als bedoeld in dit artikel. Indien de verdachte of, in geval van doorzoeking, de rechthebbende van de plaats die wordt doorzocht, verzoekt contact op te mogen nemen met zijn advocaat, wordt hem daartoe toestemming verleend.

TITEL 7.2

Inbeslagneming van voorwerpen

AFDELING 7.2.1

Algemene bepalingen

Artikel 2.7.2.1.1 [artikel 94, eerste en tweede lid]

Vatbaar voor inbeslagneming zijn voorwerpen:

- a. die kunnen dienen om de waarheid aan de dag te brengen;
- b. die kunnen dienen om wederrechtelijk verkregen voordeel te bepalen;
- c. die verbeurd kunnen worden verklaard;
- d. die aan het verkeer kunnen worden onttrokken.

Artikel 2.7.2.1.2 [artikel 94a]

Vatbaar voor inbeslagneming zijn voorts voorwerpen die kunnen dienen tot bewaring van het recht tot verhaal als bedoeld in artikel 2.7.2.3.1.

AFDELING 7.2.2

Bevoegdheden tot inbeslagneming van voorwerpen

Artikel 2.7.2.2.1 [artikel 95, eerste lid]

De opsporingsambtenaar die de verdachte aanhoudt of staande houdt, kan voor inbeslagneming vatbare voorwerpen die de verdachte met zich voert in beslag nemen.

Artikel 2.7.2.2.2 [artikel 96, eerste lid, eerste deel]

In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit of in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, kan een opsporingsambtenaar daarvoor vatbare voorwerpen in beslag nemen.

Artikel 2.7.2.2.3 [artikel 96a, eerste lid]

1. In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit of in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, kan een opsporingsambtenaar een persoon die redelijkerwijs moet worden vermoed houder te zijn van een voor inbeslagneming vatbaar voorwerp bevelen dat hij dit ter inbeslagneming uitlevert.
2. Het bevel duidt zo nauwkeurig mogelijk de voorwerpen aan waarvan uitlevering wordt bevolen.

Artikel 2.7.2.2.4 [artikel 96, eerste lid, laatste deel en tweede lid]

In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit of in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, kan een opsporingsambtenaar:

- a. ter inbeslagneming elke plaats, met uitzondering van een kantoor van een persoon met bevoegdheid tot verschoning als bedoeld in artikel 1.6.2.2.2, betreden en aldaar met dat doel zoekend rondkijken;
- b. indien ter inbeslagneming doorzoeking van een plaats noodzakelijk wordt geacht, elke plaats betreden en in afwachting van de komst van degene die tot doorzoeking bevoegd is, bevelen en maatregelen als bedoeld in artikel 2.7.1.1.5 geven onderscheidenlijk nemen.

Artikel 2.7.2.2.5 [artikel 96b]

1. In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit of in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, kan een opsporingsambtenaar ter inbeslagneming een vervoermiddel, met uitzondering van het woongedeelte zonder toestemming van de bewoner, doorzoeken en zich daartoe de toegang tot dit vervoermiddel verschaffen.
2. Indien dit met het oog op de doorzoeking van het vervoermiddel noodzakelijk is, kan de opsporingsambtenaar:
 - a. de bestuurder van het vervoermiddel bevelen het vervoermiddel tot stilstand te brengen, en
 - b. het vervoermiddel vervolgens naar een daartoe door hem aangewezen plaats overbrengen of door de bestuurder laten overbrengen.
3. Ten aanzien van het bevel, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, geldt dat:
 - a. het bevel ook door middel van gebaren of een stopteken kan worden gegeven;
 - b. artikel 2.7.1.1.4 niet van toepassing is.

Artikel 2.7.2.2.6 [artikel 96c]

1. In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit of in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat een opsporingsambtenaar een plaats, met uitzondering van een woning zonder toestemming van een bewoner en een kantoor van een persoon met bevoegdheid tot verschoning als bedoeld in artikel 1.6.2.2.2, ter inbeslagneming doorzoekt.
2. De doorzoeking geschiedt onder leiding van de officier van justitie en in zijn aanwezigheid voor zolang hij dat noodzakelijk acht. Hij kan zich doen vergezellen van een of meer door hem aangewezen personen.
3. Voor zover de doorzoeking buiten aanwezigheid van de officier van justitie geschiedt, is de hulpofficier van justitie aanwezig.
4. Bij dringende noodzaak en indien de komst van de officier van justitie niet kan worden afgewacht, kan de officier van justitie bepalen dat de doorzoeking, bedoeld in het eerste lid, geschiedt in aanwezigheid van de hulpofficier van justitie.
5. De inbeslagneming van voorwerpen en gegevens vindt plaats op aanwijzing van de officier van justitie. In geval van toepassing van het vierde lid vindt voortzetting van de inbeslagneming plaats op aanwijzing van de officier van justitie.

Artikel 2.7.2.2.7 [artikel 97]

1. In geval de rechter-commissaris op grond van artikel 2.7.8.1, eerste lid, een bevel geeft tot de doorzoeking van een woning ter inbeslagneming zonder toestemming van de bewoner kan hij bij dringende noodzaak en indien zijn komst niet kan worden afgewacht, bepalen dat de officier van justitie of in geval van diens verhindering, de hulpofficier van justitie, met de doorzoeking aanvangt. In dat geval is voor het binnentreden in de woning door de hulpofficier van justitie geen machtiging als bedoeld in artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden vereist.
2. Artikel 2.7.8.1, tweede lid, eerste volzin, en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.7.2.2.8 [nieuw]

1. Een opsporingsambtenaar die met toestemming van de bewoner ter inbeslagneming een woning wenst te doorzoeken, legitimeert zich en vraagt voorafgaand aan de doorzoeking toestemming aan de bewoner nadat hij deze op het doel van de doorzoeking en de gevolgen van zijn toestemming heeft gewezen. De toestemming moet uitdrukkelijk schriftelijk zijn verleend.
2. Indien de toestemming voor de doorzoeking door de bewoner wordt ingetrokken, wordt de doorzoeking direct gestaakt.

Artikel 2.7.2.2.9 [artikelen 99a en 110, derde lid]

In geval van doorzoeking van een plaats is de rechthebbende van die plaats bevoegd zich door een advocaat te doen bijstaan. De doorzoeking mag daardoor niet worden opgehouden.

Artikel 2.7.2.2.10 [artikelen 96a, vijfde lid, 100, 101, 102, 102a]

1. Brieven en andere poststukken die aan een postvervoerbedrijf als bedoeld in de Postwet 2009 of een andere instelling van vervoer zijn toevertrouwd, kunnen met toepassing van de bevoegdheden uit deze titel inbeslaggenomen worden.
2. Voor inbeslagneming vatbare brieven die aan een postvervoerbedrijf als bedoeld in de Postwet 2009 of een andere instelling van vervoer zijn toevertrouwd, worden alleen inbeslaggenomen voor zover zij klaarblijkelijk:
 - a. van de verdachte afkomstig zijn, voor hem bestemd zijn of op hem betrekking hebben; of
 - b. het voorwerp van het strafbare feit uitmaken of tot het begaan daarvan hebben gediend.[artikel 100, eerste lid]
3. Een opsporingsambtenaar kan een postvervoerbedrijf of een andere instelling van vervoer bevelen inlichtingen te verstrekken met betrekking tot een brief of ander poststuk, voor zover deze inlichtingen van belang zijn in verband met de beslissing inzake inbeslagneming. [artikel 100, tweede lid]
4. Tot de kennisneming van de inhoud van bij een postvervoerbedrijf of een andere instelling van vervoer inbeslaggenomen brieven, wordt niet overgegaan dan na een daartoe verleende machtiging van de rechter-commissaris. [artikel 101, tweede lid]
5. Tot de kennisneming van de inhoud van andere inbeslaggenomen brieven dan de in het vierde lid bedoelde brieven, wordt voor zover zij gesloten zijn niet overgegaan dan na daartoe verkregen toestemming van de officier van justitie. [artikel 102a, derde lid]
6. Indien de machtiging, bedoeld in het vierde lid, of de toestemming, bedoeld in het vijfde lid, niet wordt verleend, geeft de opsporingsambtenaar de inbeslaggenomen brief direct terug aan de beslagene. [artikel 101, vierde lid, 102a, derde lid]
7. Indien een inbeslaggenomen brief met toepassing van het vierde lid is geopend en het beslag wordt beëindigd, zendt de officier van justitie deze direct door naar de geadresseerde. De geadresseerde wordt van de opening in kennis gesteld, tenzij het belang van het onderzoek zich daartegen verzet. [artikel 102, eerste en tweede lid]

Artikel 2.7.2.2.11 [artikel 94, derde lid]

1. Van de inbeslagneming van een voorwerp als bedoeld in artikel 2.7.2.1.1 wordt, ook in geval de inbeslagneming geschiedt door of onder leiding van de officier van justitie of rechter-commissaris, door de opsporingsambtenaar een kennisgeving van inbeslagneming opgemaakt.
2. De opsporingsambtenaar legt de kennisgeving van inbeslagneming zo spoedig mogelijk voor aan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie om te doen beoordelen of het beslag moet worden gehandhaafd. Indien het belang van de strafvordering niet of niet meer aanwezig is, beëindigt de officier van justitie of de hulpofficier van justitie het beslag overeenkomstig de bepalingen van afdeling 7.2.4. Zo nodig overlegt de hulpofficier van justitie met de officier van justitie.

Artikel 2.7.2.2.12 [artikel 94, derde lid]

In geval van inbeslagneming van een voorwerp wordt aan de beslagene zoveel mogelijk een schriftelijk bewijs van inbeslagneming uitgereikt.

AFDELING 7.2.3

Inbeslagneming tot bewaring van het recht tot verhaal

Artikel 2.7.2.3.1 [artikel 94a, eerste tot en met vijfde lid]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarvoor een geldboete van de vijfde categorie kan

worden opgelegd, kunnen voorwerpen die kunnen dienen tot bewaring van het recht tot verhaal voor een ter zake van dat misdrijf op te leggen geldboete inbeslaggenomen worden.

2. In geval van verdenking van of veroordeling wegens een misdrijf waarvoor een geldboete van de vijfde categorie kan worden opgelegd, kunnen voorwerpen die kunnen dienen tot bewaring van het recht tot verhaal voor een naar aanleiding van dat misdrijf op te leggen ontnemingsmaatregel inbeslaggenomen worden.

3. In geval van verdenking van een misdrijf waarvoor een geldboete van de vierde categorie kan worden opgelegd, kunnen voorwerpen die kunnen dienen tot bewaring van het recht tot verhaal voor een ter zake van dat misdrijf op te leggen schadevergoedingsmaatregel inbeslaggenomen worden.

4. Voorwerpen die toebehoren aan een ander dan degene aan wie, in het in het eerste lid bedoelde geval, de geldboete, in het in het tweede lid bedoelde geval, de ontnemingsmaatregel, of, in het in het derde lid bedoelde geval, de schadevergoedingsmaatregel kan worden opgelegd, kunnen worden inbeslaggenomen indien voldoende aanwijzingen bestaan dat deze voorwerpen geheel of ten dele aan die ander zijn gaan toebehoren met het kennelijke doel de uitwinning van voorwerpen te bemoeilijken of te verhinderen, en die ander dit wist of redelijkerwijs kon vermoeden.

5. In het geval, bedoeld in het vierde lid, kunnen tevens andere aan de betrokken persoon toebehorende voorwerpen worden inbeslaggenomen, tot ten hoogste de waarde van de in het vierde lid bedoelde voorwerpen.

Artikel 2.7.2.3.2 [artikelen 103, eerste, derde en vierde lid, en 126b, eerste lid]

1. Voor de inbeslagneming op grond van artikel 2.7.2.3.1 is een machtiging van de rechter-commissaris vereist.

2. De vordering van de officier van justitie tot de machtiging vermeldt naast de gegevens, bedoeld in artikel 2.7.1.1.1, tweede lid:

- a. een omschrijving van het in beslag te nemen voorwerp; of
- b. een maximum bedrag ter waarde waarvan het voornemen bestaat om daarvoor vatbare voorwerpen in beslag te nemen.

3. In het in het tweede lid, onderdeel b, genoemde geval, vermeldt de rechter-commissaris in zijn machtiging het maximumbedrag ter waarde waarvan op grond van die machtiging voorwerpen inbeslaggenomen kunnen worden.

4. De machtiging geldt voor een periode van ten hoogste drie maanden. Op vordering van de officier van justitie kan deze periode telkens met ten hoogste drie maanden worden verlengd.

5. De inbeslagneming van vorderingen, rechten aan toonder en order, aandelen en effecten op naam, onroerende registergoederen, schepen en luchtvaartuigen op grond van artikel 2.7.2.3.1 kan uitsluitend geschieden bij een machtiging die vooraf wordt vastgelegd.

Artikel 2.7.2.3.3 [artikel 103, tweede lid]

De machtiging, bedoeld in artikel 2.7.2.3.2, wordt direct aan de verdachte of veroordeelde, en zo het beslag onder een derde is gelegd, ook aan deze, betekend:

- a. door de officier van justitie, op de wijze zoals voorzien bij dit wetboek; of
- b. door de gerechtsdeurwaarder, overeenkomstig de wijze van betekening van het verlov, bedoeld in artikel 702, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 2.7.2.3.4 [artikel 94c]

Op het beslag, bedoeld in artikel 2.7.2.3.1, is de Vierde Titel van het Derde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van overeenkomstige toepassing, behoudens dat:

- a. voor het leggen van het beslag geen verlov van de voorzieningenrechter van de rechtbank is vereist, noch vrees voor verduistering behoeft te bestaan;
- b. voor roerende zaken die geen registergoederen zijn en voor rechten aan toonder of order, in plaats van betekening van het beslagexploot door de deurwaarder, kan worden volstaan met het door een opsporingsambtenaar opmaken van een proces-verbaal van inbeslagneming en het

- afgeven van een bewijs van inbeslagneming aan de verdachte of veroordeelde en, zo het beslag onder een derde is gelegd, tevens aan deze derde;
- c. een maximumbedrag waarvoor het recht tot verhaal zal worden uitgeoefend in het proces-verbaal van inbeslagneming of het beslagexploot dient te worden vermeld;
 - d. geen overeenkomstige toepassing toekomt aan voorschriften over termijnen waarbinnen na het beslag de eis in de hoofdzaak dient te zijn ingesteld;
 - e. het niet in acht nemen van termijnen waarbinnen betekening van het beslag moet plaatsvinden, met uitzondering van de termijnen die gelden voor betekening van het beslag op aandelen en effecten op naam en op onroerende registergoederen, geen nietigheid van het beslag meebrengt;
 - f. geen overeenkomstige toepassing toekomt aan artikel 721 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering; de officier van justitie stelt de derde, indien de hoofdzaak na het beslag op de terechtzitting aanhangig wordt gemaakt, daarvan zo spoedig mogelijk schriftelijk in kennis;
 - g. geen overeenkomstige toepassing toekomt aan artikel 722 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;
 - h. op inbeslaggenomen roerende zaken die in bewaring worden genomen de artikelen 2.7.2.4.5 en 2.7.2.4.8 van toepassing zijn;
 - i. de beëindiging van het beslag met inachtneming van de bepalingen van dit wetboek geschiedt.

Artikel 2.7.2.3.5 [artikelen 94d en 552c]

1. Tot bewaring van het recht tot verhaal kan de officier van justitie namens de Staat de bevoegdheden uitoefenen die in het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn toegekend aan een schuldeiser die in zijn verhaalsmogelijkheden is benadeeld als gevolg van een onverplicht door de schuldenaar verrichte rechtshandeling. Artikel 2.7.2.3.4, onderdelen d en e, is van overeenkomstige toepassing.
2. Voor de toepassing van de artikelen 46 en 47, Boek 3, van het Burgerlijk Wetboek geldt het in die artikelen bedoelde vermoeden van wetenschap voor rechtshandelingen die door de verdachte of veroordeelde zijn verricht binnen een jaar voorafgaand aan het tijdstip waarop de vervolging tegen hem is aangevangen.
3. Tot bewaring van het recht tot verhaal heeft de officier van justitie voorts de bevoegdheid namens de Staat als schuldeiser in het faillissement van de verdachte op te komen. Zolang het bedrag van de geldboete, de ontnemingsmaatregel of de schadevergoedingsmaatregel nog niet vaststaat, wordt hij geacht voor een voorwaardelijke vordering op te komen.
4. De officier van justitie behoudt de bevoegdheden, bedoeld in het eerste en tweede lid, ondanks faillissement, voor zover de voorwerpen waarop de onverplichte rechtshandelingen betrekking hebben, niet door de curator op grond van de artikelen 42 tot en met 61 van de Faillissementswet worden gevorderd.
5. Tot kennisneming van geschillen over de toepassing van het eerste tot en met vierde lid door de officier van justitie is de burgerlijke rechter bevoegd.

Artikel 2.7.2.3.6 [artikel 94b en nieuw]

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over:

- a. de wijze van inbeslagneming van en beëindiging van het beslag op vorderingen, rechten aan toonder en order, aandelen en effecten op naam, onroerende registergoederen, schepen en luchtvaartuigen;
- b. de uitvoering van de bepalingen van deze afdeling.

AFDELING 7.2.4

Teruggave en bewaring van inbeslaggenomen voorwerpen

Artikel 2.7.2.4.1 [nieuw]

1. De officier van justitie draagt zorg voor een voortvarende afhandeling van het beslag op voorwerpen overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling.

2. Inbeslaggenomen voorwerpen die sporen van het strafbare feit dragen, worden in de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen en voor de daarin bepaalde duur, niet teruggegeven, vervreemd of vernietigd.

Artikel 2.7.2.4.2

1. De officier van justitie of de hulpofficier van justitie aan wie de in artikel 2.7.2.2.11 bedoelde kennisgeving van inbeslagneming is voorgelegd, beslist zo spoedig mogelijk over het voortduren van het beslag. Verzet het belang van de strafvordering zich niet of niet langer tegen teruggave, dan beveelt hij de teruggave van het inbeslaggenomen voorwerp aan de beslagene, tenzij toepassing wordt gegeven aan de artikelen 2.7.2.4.3 of 2.7.2.4.4. De hulpofficier van justitie pleegt zo nodig overleg met de officier van justitie voordat hij een beslissing neemt. [artikel 116, eerste lid]

2. Uiterlijk zes maanden na de datum van inbeslagneming beveelt de hulpofficier van justitie de teruggave van nog niet teruggegeven inbeslaggenomen voorwerpen, tenzij de officier van justitie, nadat hij door de hulpofficier van justitie in kennis is gesteld van het voornemen daartoe, bij een met redenen omklede beslissing heeft bepaald dat het voortduren van het beslag in het belang van de strafvordering noodzakelijk is. [nieuw]

Artikel 2.7.2.4.3 [artikel 116, tweede lid, onderdelen a en b, derde tot en met zesde lid, artikel 552ca]

1. Indien het belang van de strafvordering zich niet verzet tegen teruggave van het inbeslaggenomen voorwerp en de beslagene ten overstaan van een opsporingsambtenaar of de rechter-commissaris schriftelijk verklaart afstand te doen van het inbeslaggenomen voorwerp, kan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie bevelen dat:

- a. het voorwerp wordt teruggegeven aan degene die redelijkerwijs als rechthebbende kan worden aangemerkt;
- b. het voorwerp ten behoeve van de rechthebbende in bewaring zal blijven, indien teruggave nog niet mogelijk is.

2. Wordt een verklaring van afstand niet afgelegd, dan kan de officier van justitie de teruggave of bewaring alsnog bevelen, indien de beslagene zich niet binnen twee weken nadat de officier van justitie hem schriftelijk in kennis heeft gesteld van het voornemen tot teruggave of bewaring, daarover heeft beklagd of het door hem ingestelde beklag ongegrond is verklaard.

3. Indien een verklaring van afstand niet wordt afgelegd en de officier van justitie voornemens is het voorwerp terug te geven aan degene die redelijkerwijs als rechthebbende kan worden aangemerkt, is hij bevoegd het voorwerp al meteen aan hem in bewaring te geven, indien de beslagene dit kennelijk door middel van een strafbaar feit aan die rechthebbende heeft onttrokken of onttrokken heeft gehouden. Degene aan wie het voorwerp in bewaring is gegeven, is bevoegd het voorwerp te gebruiken.

4. Indien een ander dan de beslagene de officier van justitie verzoekt om toepassing van het tweede lid, stelt de officier van justitie wanneer hij zich buiten staat acht om een beslissing te nemen, deze ander in kennis van het recht op beklag dat hij heeft ingevolge de artikelen [beklagregeling].

Artikel 2.7.2.4.4

1. Indien de beslagene ten overstaan van een opsporingsambtenaar of de rechter-commissaris schriftelijk verklaart dat het inbeslaggenomen voorwerp hem toebehoort en dat hij daarvan afstand doet en de verklaring dat het voorwerp hem toebehoort redelijkerwijs aannemelijk is, kan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat, bevelen dat daarmee wordt gehandeld als ware het verbeurd verklaard of aan het verkeer onttrokken. [artikel 116, tweede lid, onderdeel c]

2. Indien het inbeslaggenomen voorwerp een middel betreft als bedoeld in de artikelen 2 of 3 van de Opiumwet en een verklaring van afstand niet wordt afgelegd, kan de officier van justitie of de

hulpofficier van justitie, indien in verband met het inbeslaggenomen voorwerp geen vervolging wordt ingesteld, bevelen dat met het voorwerp wordt gehandeld als ware het aan het verkeer onttrokken. [nieuw]

Artikel 2.7.2.4.5 [artikel 118, eerste en tweede lid]

1. Niet teruggegeven inbeslaggenomen voorwerpen worden, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat, in opdracht van de officier van justitie onder de hoede van een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bewaarder gesteld.
2. Deze voorwerpen kunnen ook aan een andere door de officier van justitie aangewezen bewaarder in gerechtelijke bewaring worden gegeven, indien dit voor het behoud, de bestemming of de beveiliging van deze voorwerpen redelijkerwijs noodzakelijk is.

Artikel 2.7.2.4.6 [artikelen 119, 134, derde lid, en 552e]

1. Een bevel tot teruggave van een inbeslaggenomen voorwerp is gericht tot de bewaarder of tot de ambtenaar die het voorwerp onder zich heeft.
2. Indien niet aan het bevel tot teruggave kan worden voldaan, omdat de bewaring van het voorwerp is beëindigd overeenkomstig artikel 2.7.2.4.8, wordt aan het bevel tot teruggave uitvoering gegeven door de prijs die het voorwerp bij verkoop heeft opgebracht of redelijkerwijs zou hebben opgebracht uit te betalen.
3. Aan een bevel tot teruggave van een voorwerp wordt niet voldaan, zolang:
 - a. er beslag op rust, door een derde gelegd ingevolge de Tweede, Derde of Vierde Titel van het Tweede Boek II en de Vierde Titel van het Derde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, tenzij degene door wie het bevel tot teruggave is gegeven uitdrukkelijk anders bepaalt;
 - b. een wettelijke bepaling zich tegen teruggave verzet.
4. Aan een bevel tot teruggave van een voorwerp als bedoeld in artikel [552b, vierde lid] wordt, indien het voorwerp verbeurd verklaard of aan het verkeer onttrokken was met verlening van een geldelijke tegemoetkoming, niet voldaan zolang het bedrag van de geldelijke tegemoetkoming niet aan de Staat is terugbetaald.
5. Onder teruggave van een inbeslaggenomen voorwerp wordt mede verstaan het verrichten van de in verband met de beëindiging van het beslag vereiste formaliteiten.

Artikel 2.7.2.4.7 [artikel 118a]

1. De officier van justitie kan ambtshalve of op verzoek van de belanghebbende een op grond van artikel 2.7.2.3.1 inbeslaggenomen voorwerp onder zekerheidsstelling doen teruggeven.
2. De zekerheid bestaat in de storting van een geldbedrag door de beslagene of een derde, of in de verbintenis van een derde als waarborg, voor een bedrag en op een wijze als door de officier van justitie wordt aanvaard.

Artikel 2.7.2.4.8

1. De officier van justitie kan bevelen dat de bewaring van inbeslaggenomen voorwerpen wordt beëindigd indien:
 - a. de voorwerpen niet geschikt zijn voor opslag [artikel 117, tweede lid, onderdeel a];
 - b. de kosten van de bewaring van de voorwerpen niet in een redelijke verhouding staan tot hun waarde [artikel 117, tweede lid, onderdeel b];
 - c. de voorwerpen vervangbaar zijn en hun tegenwaarde op eenvoudige wijze kan worden bepaald; [artikel 117, tweede lid, onderdeel c] of
 - d. het andere roerende zaken dan geld betreft en na de datum van inbeslagneming twee jaar zijn verstreken [artikel 118, derde lid].
2. Indien de officier van justitie voornemens is een bevel als bedoeld in het eerste lid te geven ten aanzien van voorwerpen die op grond van artikel 2.7.2.3.1 zijn inbeslaggenomen, stelt hij de

beslagene hiervan tijdig in kennis opdat deze om teruggave onder zekerheidsstelling als bedoeld in artikel 2.7.2.4.7 kan verzoeken. [nieuw]

3. Het bevel is schriftelijk en strekt tot vervreemding, vernietiging, het prijsgeven of het tot een ander doel dan het onderzoek bestemmen van het inbeslaggenomen voorwerp. Ten aanzien van voorwerpen die van zodanige aard zijn dat het ongecontroleerde bezit daarvan in strijd is met de wet of het algemeen belang, wordt alleen een bevel tot vernietiging gegeven. [artikel 117, eerste lid, en tweede lid, laatste volzin]

4. Het bevel is gericht tot de bewaarder of tot de ambtenaar die de voorwerpen onder zich heeft. Degene tot wie het bevel is gericht, draagt zorg voor de bepaling en vastlegging van de waarde die het voorwerp op dat moment bij verkoop redelijkerwijs zou hebben opgebracht. [artikel 117, derde lid]

5. Indien inbeslaggenomen voorwerpen tegen baat worden vervreemd, blijft het beslag rusten op de verkregen opbrengst. [artikel 117, vierde lid]

6. De bewaarder of de ambtenaar die de inbeslaggenomen voorwerpen onder zich heeft, kan de officier van justitie schriftelijk verzoeken toepassing te geven aan het eerste lid. Indien de officier van justitie niet binnen zes weken na de ontvangst van het verzoek heeft beslist, is de bewaarder of de bedoelde ambtenaar bevoegd om de inbeslaggenomen voorwerpen waarop het verzoek betrekking heeft te vervreemden, te vernietigen, prijs te geven of tot een ander doel dan het onderzoek te bestemmen. [artikel 117, vijfde lid, en nieuw]

7. Dit artikel is niet van toepassing op inbeslaggenomen voorwerpen als bedoeld in artikel 2.7.2.4.1, tweede lid. [nieuw]

Artikel 2.7.2.4.9 [nieuw]

1. Indien drie maanden zijn verstreken na de datum waarop de bewaarder de persoon aan wie teruggave van het inbeslaggenomen voorwerp is bevolen in kennis heeft gesteld van het bevel tot teruggave en deze geen aanspraak op afgifte daarvan heeft gemaakt, kan de bewaarder met het voorwerp handelen als ware het verbeurd verklaard. [artikel 12 Besluit inbeslaggenomen voorwerpen]

2. Indien zes maanden zijn verstreken na de datum waarop de bewaarding van het inbeslaggenomen voorwerp ten behoeve van de rechthebbende is bevolen en teruggave niet mogelijk is gebleken, kan de bewaarder met het voorwerp handelen als ware het verbeurd verklaard. [nieuw]

3. Dit artikel is niet van toepassing op inbeslaggenomen voorwerpen als bedoeld in artikel 2.7.2.4.1, tweede lid.

Artikel 2.7.2.4.10 [artikel 116, zesde lid]

Beslissingen genomen op grond van de bepalingen van deze afdeling laten ieders rechten ten aanzien van het voorwerp onverlet.

Artikel 2.7.2.4.11 [artikel 119a]

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de uitvoering van de bepalingen van deze afdeling.

AFDELING 7.2.5

Afzonderlijke beslissing tot onttrekking aan het verkeer van inbeslaggenomen voorwerpen

Artikel 2.7.2.5.1 [artikel 552f]

1. Bevoegd tot het nemen van beslissingen als bedoeld in artikel 36b, eerste lid, onderdeel 4°, van het Wetboek van Strafrecht is de rechtbank waarvoor de zaak is vervolgd.

2. De beslissing wordt alleen genomen op een met redenen omklede vordering van de officier van justitie.

3. De vordering wordt betekend aan de beslagene, zo deze bekend is, en, indien redelijkerwijs aannemelijk is dat een ander dan de beslagene als rechthebbende heeft te gelden, tevens aan die ander, zo die bekend is.
4. De beslissing wordt direct aan de belanghebbende, zo deze bekend is, betekend.
5. De officier van justitie kan binnen twee weken na dagtekening van de beslissing beroep in cassatie instellen en de belanghebbende binnen twee weken na de betekening.
6. De belanghebbende die beroep in cassatie heeft ingesteld of bij de behandeling van de vordering is gehoord, kan geen beklag doen overeenkomstig artikel [6.1.7.4].

TITEL 7.3

Inbeslagneming van gegevens

AFDELING 7.3.1

Algemene bepalingen

Artikel 2.7.3.1.1 [nieuw]

Onder inbeslagneming van gegevens wordt verstaan het bij de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 2.7.3.2.1, 2.7.3.2.2, 2.7.3.3.3 tot en met 2.7.3.3.6, 2.7.4.1.1 tot en met 2.7.4.1.3 en 2.7.8.1, onder zich nemen van gegevens ten behoeve van de strafvordering.

Artikel 2.7.3.1.2 [artikelen 125i en 125j, eerste lid, en nieuw]

Vatbaar voor inbeslagneming zijn gegevens:

- a. die kunnen dienen om de waarheid aan de dag te brengen;
- b. die kunnen dienen om wederrechtelijk verkregen voordeel te bepalen;
- c. die kunnen worden vernietigd op grond van de artikelen [354, tweede lid] en 2.7.5.3.

Artikel 2.7.3.1.3 [artikel 125m]

1. Indien de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 2.7.3.2.2, 2.7.4.1.1 tot en met 2.7.4.1.3 en 2.7.8.1, heeft geleid tot de inbeslagneming van gegevens wordt aan degene bij wie de gegevens in beslag zijn genomen zoveel mogelijk een schriftelijk bewijs van inbeslagneming uitgereikt.
2. Het bewijs van inbeslagneming bevat een aanduiding van de inbeslaggenomen gegevens.
3. De officier van justitie kan bepalen dat de uitreiking van een schriftelijk bewijs wordt uitgesteld, zolang het belang van het onderzoek zich tegen uitreiking verzet. De uitreiking van een schriftelijk bewijs kan achterwege blijven, indien degene bij wie de gegevens in beslag zijn genomen de verdachte is en uit de processtukken van de uitoefening van de bevoegdheid blijkt.

Artikel 2.7.3.1.4 [artikel 126bb, vijfde lid, en nieuw]

De officier van justitie kan bevelen dat degene die anders dan voor persoonlijk gebruik gegevens verwerkt en bij wie een betreding of een doorzoeking ter inbeslagneming van gegevens plaatsvindt of tot wie een bevel als bedoeld in afdeling 7.3.3 is gericht, geheimhouding in acht neemt omtrent hetgeen hem met betrekking tot die doorzoeking of dat bevel bekend is.

Wetsvoorstel 34 372 - Artikel 125m, vijfde lid

5. Degene tot wie een bevel, als bedoeld in artikel 125k, eerste lid, is gericht neemt in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht omtrent al hetgeen hem terzake van de vordering bekend is.

AFDELING 7.3.2

Bevoegdheid tot inbeslagneming van gegevens

Artikel 2.7.3.2.1 [artikelen 125i en 125j en nieuw]

In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit of in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, kan een opsporingsambtenaar daarvoor vatbare gegevens in beslag nemen.

Artikel 2.7.3.2.2 [artikelen 125i en 125j en nieuw]

1. De opsporingsambtenaar die een verdachte aanhoudt of staande houdt, kan voor inbeslagneming vatbare gegevens die de verdachte met zich voert in beslag nemen.
2. Ter inbeslagneming van gegevens kunnen de bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 2.7.2.2.4 tot en met 2.7.2.2.7, worden uitgeoefend. De artikelen 2.7.2.2.8 en 2.7.2.2.9 zijn van overeenkomstige toepassing.

AFDELING 7.3.3

Uitlevering van gegevens ter inbeslagneming

Artikel 2.7.3.3.1 [artikelen 126n, vierde lid, 126nc, vierde tot en met zesde lid, 126nd, derde tot en met vijfde lid, 126nf, vierde lid, en 126ng, vijfde lid]

1. Een bevel als bedoeld in deze afdeling is schriftelijk en vermeldt:
 - a. indien bekend, de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon of personen op wie de uit te leveren gegevens betrekking hebben;
 - b. een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de gegevens waarvan de uitlevering wordt bevolen;
 - c. de termijn waarbinnen en de wijze waarop de gegevens dienen te worden uitgeleverd;
 - d. de titel van het bevel.
2. Bij dringende noodzaak kan een bevel als bedoeld in deze afdeling mondeling worden gegeven. In dat geval wordt het bevel achteraf schriftelijk vastgelegd en binnen drie dagen nadat het is gegeven aan degene tot wie het bevel is gericht, ter beschikking gesteld.
3. De opsporingsambtenaar die uitvoering geeft aan een bevel als bedoeld in deze afdeling vermeldt in het proces-verbaal:
 - a. de gegevens die op grond van het eerste lid in het bevel worden vermeld;
 - b. de inbeslaggenomen gegevens;
 - c. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
 - d. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de bevoegdheid zijn vervuld.

Artikel 2.7.3.3.2 [artikel 126ni]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie degene die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt en van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot bepaalde opgeslagen gegevens waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij in het bijzonder vatbaar zijn voor verlies of wijziging, bevelen dat deze gegevens gedurende een periode van ten hoogste drie maanden worden bewaard en beschikbaar gehouden.
2. Indien het bevel is gericht tot de aanbieder van een communicatiedienst en betrekking of mede betrekking heeft op gegevens over een gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 2.7.3.3.4, tweede lid, of over het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker, is de aanbieder verplicht zo spoedig mogelijk de gegevens te verschaffen die nodig zijn om de identiteit te achterhalen van andere aanbieders van wier dienst bij de communicatie gebruik is gemaakt.
3. In afwijking van artikel 2.7.3.3.1, eerste lid, vermeldt het bevel:

- a. een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de gegevens die beschikbaar moeten worden gehouden;
 - b. het tijdstip waarop de bewaring dient aan te vangen en de periode gedurende welke de gegevens beschikbaar moeten blijven;
 - c. de titel van het bevel;
 - d. of het tweede lid van toepassing is.
4. In afwijking van artikel 2.7.3.3.1, derde lid, vermeldt de opsporingsambtenaar in het proces-verbaal:
- a. de gegevens, bedoeld in het derde lid;
 - b. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
 - c. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de bevoegdheid zijn vervuld.
5. Het bevel kan ten hoogste eenmaal schriftelijk worden verlengd voor een periode van ten hoogste drie maanden. Artikel 2.7.3.3.1, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.7.3.3.3 [artikelen 126n, eerste lid, onderdeel a, 126na, 126nc, 126nd, 126nf en 126ng, eerste lid]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot bepaalde voor inbeslagneming vatbare gegevens, bevelen deze gegevens ter inbeslagneming uit te leveren.
2. De uitlevering van persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging, kan alleen worden bevolen in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, en indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist.
3. Het bevel kan door een opsporingsambtenaar worden gegeven indien het uitsluitend strekt tot de uitlevering van een of meer van de volgende gegevens en deze anders dan voor persoonlijk gebruik worden verwerkt:
 - a. naam, adres, woonplaats en postadres van een persoon;
 - b. geboortedatum en geslacht van een persoon;
 - c. naam, adres, vestigingsplaats, postadres en rechtsvorm van een rechtspersoon;
 - d. administratieve kenmerken met betrekking tot een persoon of rechtspersoon;
 - e. beelden gemaakt met vaste camera's voor de beveiliging van goederen, gebouwen of personen.
4. Een opsporingsambtenaar kan degene die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt bevelen mede te delen of hij toegang heeft tot in het derde lid bedoelde gegevens, voor zover dit noodzakelijk is voor de uitlevering van die gegevens. Artikel 2.7.3.3.1 is op dit bevel niet van toepassing.
5. Een bevel als bedoeld in het derde lid, onderdeel e, kan in afwijking van artikel 2.7.3.3.1 mondeling worden gegeven. In dat geval wordt het bevel achteraf schriftelijk vastgelegd en binnen drie dagen nadat het is gegeven, ter beschikking gesteld aan degene tot wie het bevel is gericht.
6. In afwijking van het eerste lid kan een bevel als bedoeld in het derde lid, onderdelen a tot en met d, worden gegeven in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld.

Artikel 2.7.3.3.4 [artikel 126n en 126na]

1. Het bevel, bedoeld in artikel 2.7.3.3.3, eerste lid, kan worden gericht tot een aanbieder van een communicatiedienst voor zover het betrekking heeft op andere gegevens dan die, bedoeld in artikel 2.7.3.3.5.
2. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, kan door een opsporingsambtenaar worden gegeven, indien het uitsluitend strekt tot de uitlevering van het nummer en de soort dienst van een gebruiker van een communicatiedienst of de gegevens, bedoeld in artikel 2.7.3.3.3, derde lid, onderdeel a.

[artikel 126na]

3. In geval een aanbieder van een communicatiedienst geen uitvoering kan geven aan een bevel tot uitlevering van gegevens als bedoeld in het tweede lid, of artikel 2.7.3.3.3, derde lid, onderdeel a, omdat de gegevens bij hem niet bekend zijn en de gegevens nodig zijn voor een bevel tot uitlevering van gegevens over een gebruiker van een communicatiedienst of het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker dan wel voor een bevel tot vastlegging van telecommunicatie als bedoeld in artikel 2.8.2.7.1, kan de officier van justitie bevelen dat de aanbieder de gegevens op bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze achterhaalt en aan hem ter beschikking stelt.

Artikel 2.7.3.3.5 [artikel 126ng, tweede en vierde lid]

In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie, voor zover het belang van het onderzoek dit dringend vereist en na een daartoe verleende machtiging van de rechter-commissaris, de aanbieder van een communicatiedienst bevelen gegevens met betrekking tot niet voor het publiek bestemde communicatie uit te leveren ter inbeslagneming voor zover klaarblijkelijk:

- a. de gegevens van de verdachte afkomstig zijn, voor hem bestemd zijn of op hem betrekking hebben, of tot het begaan van het strafbare feit hebben gediend; of
- b. met betrekking tot die gegevens het strafbare feit is begaan.

Artikel 2.7.3.3.6 [artikelen 126n, eerste lid, onderdeel b, en derde lid, en 126ne]

1. De officier van justitie kan bepalen dat een bevel als bedoeld in de artikelen 2.7.3.3.3, eerste lid, en 2.7.3.3.4, eerste lid, aan degene die anders dan voor persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, betrekking kan hebben op gegevens die na het tijdstip van het bevel worden verwerkt.
2. Indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, kan de officier van justitie bepalen dat degene tot wie het bevel is gericht de gegevens direct na de verwerking, dan wel telkens binnen een bepaalde periode na de verwerking uitlevert.
3. De periode waarover het bevel zich uitstrekt is ten hoogste een maand en kan telkens met ten hoogste een maand worden verlengd.
4. Indien het bevel is gericht tot de aanbieder van een communicatiedienst en betrekking heeft op gegevens over een gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 2.7.3.3.4, tweede lid, en het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker, is de periode waarover het bevel zich uitstrekt ten hoogste drie maanden en kan het bevel telkens met ten hoogste drie maanden worden verlengd.
5. De officier van justitie vermeldt de periode waarover het bevel zich uitstrekt in het bevel.
6. Zodra niet meer aan de wettelijke voorwaarden voor het bevel wordt voldaan, bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van het bevel wordt beëindigd.
7. Wijziging, aanvulling, verlenging of beëindiging van het bevel geschiedt schriftelijk. Artikel 2.7.3.3.1, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.7.3.3.7 [artikel 126bb]

1. De officier van justitie stelt de persoon ten aanzien van wie een bevoegdheid als bedoeld in deze afdeling is uitgeoefend schriftelijk in kennis van die uitoefening, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat. De verplichting tot deze kennisgeving vervalt op het moment dat is vastgesteld dat die redelijkerwijs niet mogelijk is.
2. Indien de persoon ten aanzien van wie de bevoegdheid is uitgeoefend de verdachte is, kan de kennisgeving achterwege blijven indien uit de processtukken van de uitoefening van de bevoegdheid blijkt.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op de uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in de artikelen 2.7.3.3.2, 2.7.3.3.3, derde lid, en 2.7.3.3.4, eerste en derde lid.

Artikel 2.7.3.3.8 [artikelen 126nh, 126uh en 126zp]

1. De officier van justitie kan bij of direct na de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 2.7.3.3.3 tot en met 2.7.3.3.6, degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij de versleuteling ongedaan kan maken van de in deze artikelen bedoelde gegevens, bevelen medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van de gegevens door de versleuteling ongedaan te maken, dan wel deze kennis ter beschikking te stellen.
2. Het bevel vermeldt de wijze waarop daaraan uitvoering moet worden gegeven en de titel van het bevel.

Artikel 2.7.3.3.9 [artikelen 126u, 126ua, 126uc, 126ud, 126ue, 126uf, 126ug, 126ui, 126zh, 126zi, 126zja, 126zk, 126zl, 126zm, 126zn en 126zo]

1. De bepalingen in deze afdeling zijn van overeenkomstige toepassing indien uit feiten en omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld worden beraamd of gepleegd.
2. De bepalingen in deze afdeling zijn van overeenkomstige toepassing in geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.

Artikel 2.7.3.3.10 [nieuw]

In de gevallen waarin een bevel tot uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in deze afdeling kan worden gegeven, is het niet toegestaan te verzoeken om vrijwillige verstrekking van persoonsgegevens, tenzij het verzoek zodanig met redenen is omkleed dat het de verantwoordelijke voor de gegevens in staat stelt te beoordelen of aan de voorwaarden voor verstrekking op grond van artikel 43 van de Wet bescherming persoonsgegevens is voldaan.

Artikel 2.7.3.3.11 [artikelen 126n, zesde lid, 126na, vierde lid, 126nc, zevende lid, 126nd, zevende lid, 126ne, eerste lid, 126nf, vierde lid, en 126ng, vijfde lid]

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het bepaalde in deze afdeling en in het bijzonder met betrekking tot de gegevens waarvan de uitlevering ter inbeslagneming kan worden bevolen, de wijze waarop een bevel wordt gegeven en de wijze waarop gegevens worden uitgeleverd.

TITEL 7.4

Onderzoek aan elektronische gegevensdragers en geautomatiseerde werken

AFDELING 7.4.1

Onderzoek ter inbeslagneming van gegevens

Artikel 2.7.4.1.1 [artikel 125i]

1. Onderzoek aan of in een tijdens de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld artikel 2.7.3.2.2, aangetroffen elektronische gegevensdrager of geautomatiseerd werk ter inbeslagneming van gegevens die daarin of daarop zijn opgeslagen, geschiedt op bevel van de officier van justitie. De officier van justitie beveelt in dat geval dat een opsporingsambtenaar ter inbeslagneming van gegevens dat onderzoek verricht.
2. Indien de uitoefening van de bevoegdheid plaatsvindt op bevel van de rechter-commissaris, is het geven van het bevel, bedoeld in het eerste lid, aan hem voorbehouden.
3. Het bevel kan in afwijking van artikel 2.7.1.1.2 mondeling worden gegeven.

Artikel 2.7.4.1.2 [artikel 125j]

1. In geval van onderzoek als bedoeld in artikel 2.7.4.1.1 kan de officier van justitie bevelen dat een opsporingsambtenaar ter inbeslagneming van gegevens vanaf de plaats waar de opsporingsambtenaar het onderzoek verricht, nader onderzoek doet in een elders aanwezig geautomatiseerd werk naar in dat werk opgeslagen gegevens.
2. Het onderzoek reikt niet verder dan voor zover de personen die plegen te werken of te verblijven op de plaats waar het onderzoek plaatsvindt, vanaf die plaats, met toestemming van de rechthebbende tot het geautomatiseerde werk, daartoe toegang hebben.
3. Artikel 2.7.4.1.1, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.7.4.1.3 [artikel 125la en nieuw]

1. Indien het bevel, bedoeld in de artikelen 2.7.4.1.1 en 2.7.4.1.2, betrekking heeft op gegevens die zijn opgeslagen op een geautomatiseerd werk dat in gebruik is bij een aanbieder van een communicatiedienst en die klaarblijkelijk betrekking hebben op niet voor het publiek bestemde communicatie van gebruikers van die communicatiedienst, kan de officier van justitie het bevel alleen geven indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist en na een daartoe verleende machtiging van de rechter-commissaris.
2. In dat geval vindt het onderzoek alleen plaats voor zover dat kan geschieden zonder kennis te nemen van gegevens bestaande uit niet voor het publiek bestemde communicatie, tenzij voor zover klaarblijkelijk:
 - a. die gegevens van de verdachte afkomstig zijn, voor hem bestemd zijn of op hem betrekking hebben, of tot het begaan van het strafbare feit hebben gediend; of
 - b. met betrekking tot die gegevens het strafbare feit is begaan.

Artikel 2.7.4.1.4 [artikel 125k]

1. De officier van justitie kan tot degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij de versleuteling van een elektronische gegevensdrager of een geautomatiseerd werk of van gegevens die zijn opgeslagen op een elektronische gegevensdrager of in een geautomatiseerd werk ongedaan kan maken, bevelen medewerking te verlenen aan het verkrijgen van toegang tot de elektronische gegevensdrager of het geautomatiseerd werk of delen daarvan dan wel tot de versleutelde gegevens, voor zover dit noodzakelijk is voor de uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in deze afdeling.
2. Aan het bevel dient desgevraagd gevolg te worden gegeven door de versleuteling ongedaan te maken of te doen maken of de kennis omtrent de versleuteling ter beschikking te stellen of doen stellen.
3. Het bevel vermeldt de wijze waarop daaraan uitvoering moet worden gegeven en de titel van het bevel.
4. Het bevel kan door de rechter-commissaris worden gegeven indien dit noodzakelijk is voor een door hem of onder zijn leiding uit te oefenen bevoegdheid.

AFDELING 7.4.2

Onderzoek ter kennisneming van gegevens

Artikel 2.7.4.2.1 [nieuw]

1. Onderzoek aan een inbeslaggenomen elektronische gegevensdrager of in een inbeslaggenomen geautomatiseerd werk ter kennisneming van gegevens die daarin of daarop zijn opgeslagen, geschiedt op bevel van de officier van justitie. De officier van justitie beveelt in dat geval dat een opsporingsambtenaar ter kennisneming van gegevens dat onderzoek verricht.
2. Indien de inbeslagneming is geschied op aanwijzing van de rechter-commissaris, is het geven van het bevel, bedoeld in het eerste lid, aan hem voorbehouden.
3. Bij dringende noodzaak en indien het bevel van de officier van justitie niet kan worden afgewacht, kan een opsporingsambtenaar kennisnemen van de gegevens die zijn opgeslagen op een inbeslaggenomen elektronische gegevensdrager of in een inbeslaggenomen geautomatiseerd

werk, voor zover die kennisneming noodzakelijk is voor direct optreden dat geen uitstel duldt en mogelijk is zonder het gebruik van een technisch hulpmiddel.

4. Bij toepassing van het derde lid vermeldt de opsporingsambtenaar in het proces-verbaal:

- a. een aanduiding van de gegevens waarvan kennis is genomen;
- b. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor de uitoefening van de bevoegdheid zijn vervuld.

Artikel 2.7.4.2.2 [nieuw]

1. In geval van onderzoek als bedoeld in artikel 2.7.4.2.1, eerste lid, kan de officier van justitie bevelen dat een opsporingsambtenaar ter kennisneming van gegevens vanaf de plaats waar de opsporingsambtenaar het onderzoek verricht, nader onderzoek doet in een elders aanwezig geautomatiseerd werk naar in dat werk opgeslagen gegevens.

2. Het nader onderzoek reikt niet verder dan voor zover de persoon onder wie het geautomatiseerd werk in beslag is genomen met toestemming van de rechthebbende tot het elders aanwezig geautomatiseerd werk, daartoe toegang heeft.

3. Artikel 2.7.4.2.1, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.7.4.2.3 [artikel 125la en nieuw]

1. Indien het bevel, bedoeld in de artikelen 2.7.4.2.1 en 2.7.4.2.2, betrekking heeft op een bij een aanbieder van een communicatiedienst inbeslaggenomen elektronische gegevensdrager of geautomatiseerd werk, kan de officier van justitie het bevel tot kennisneming van de daarop of daarin opgeslagen gegevens die klaarblijkelijk betrekking hebben op niet voor het publiek bestemde communicatie van gebruikers van die communicatiedienst alleen geven indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist en na een daartoe verleende machtiging van de rechter-commissaris.

2. In dat geval vindt het onderzoek aan de elektronische gegevensdrager of het geautomatiseerd werk alleen plaats voor zover dat kan geschieden zonder kennis te nemen van gegevens bestaande uit niet voor het publiek bestemde communicatie, tenzij voor zover klaarblijkelijk:

- a. de gegevens van de verdachte afkomstig zijn, voor hem bestemd zijn of op hem betrekking hebben, of tot het begaan van het strafbare feit hebben gediend; of
- b. met betrekking tot die gegevens het strafbare feit is begaan.

3. Artikel 2.7.4.2.1, derde lid, is niet van toepassing.

Artikel 2.7.4.2.4

Bij de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in deze afdeling, is artikel 2.7.4.1.4 van overeenkomstige toepassing.

TITEL 7.5

Ontoegankelijkmaking en vernietiging van gegevens

Artikel 2.7.5.1 [artikelen 125m en 125o en nieuw]

1. Indien bij een onderzoek aan een elektronische gegevensdrager of in een geautomatiseerd werk als bedoeld in titel 7.4 gegevens worden aangetroffen met betrekking tot welke of met behulp waarvan het strafbare feit is begaan of die van zodanige aard zijn dat het ongecontroleerde bezit ervan in strijd is met de wet of het algemeen belang, kan de officier van justitie bevelen dat een opsporingsambtenaar die gegevens ontoegankelijk maakt voor zover dit noodzakelijk is ter beëindiging van het strafbare feit of ter voorkoming van nieuwe strafbare feiten.

2. De artikelen 2.7.4.1.1, tweede lid, en 2.7.4.2.1, tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

3. De officier van justitie stelt degene bij wie het onderzoek als bedoeld in afdeling 7.4.1 plaatsvindt of degene bij wie de elektronische gegevensdrager of het geautomatiseerd werk is

inbeslaggenomen zoveel mogelijk schriftelijk in kennis van de ontoegankelijkmaking van de gegevens en de aard van de ontoegankelijk gemaakte gegevens. Artikel 2.7.3.1.3, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. Zodra het belang van de strafvordering zich niet meer verzet tegen de opheffing van de ontoegankelijkmaking, bepaalt de officier van justitie dan wel de rechter-commissaris, indien deze de ontoegankelijkmaking heeft bevolen, dat de ontoegankelijkmaking ongedaan wordt gemaakt.

Artikel 2.7.5.2 [artikel 125p in wetsvoorstel 34 372]

1. In geval van verdenking van [een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid,] kan de officier van justitie aan een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in [artikel 138e] het bevel richten om terstond alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om bepaalde gegevens die worden opgeslagen of doorgegeven, ontoegankelijk te maken, voor zover dit noodzakelijk is ter beëindiging van een strafbaar feit of ter voorkoming van nieuwe strafbare feiten.

2. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, is schriftelijk en vermeldt:

a. het strafbare feit;

b. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat ontoegankelijkmaking van de gegevens noodzakelijk is om het strafbare feit te beëindigen of nieuwe strafbare feiten te voorkomen;

c. welke gegevens ontoegankelijk moeten worden gemaakt.

3. Artikel [125o, tweede en derde lid,] is van overeenkomstige toepassing.

4. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, kan slechts worden gegeven na voorafgaande schriftelijke machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris. De rechter-commissaris stelt de aanbieder tot wie het bevel is gericht in de gelegenheid te worden gehoord. De aanbieder is bevoegd zich bij het horen door een raadsman te doen bijstaan.

Artikel 2.7.5.3 [artikel 552fa]

1. Bij een afzonderlijke rechterlijke beslissing op een met redenen omklede vordering van de officier van justitie kan worden bevolen dat ontoegankelijk gemaakte gegevens worden vernietigd indien het gegevens betreft:

a. met betrekking tot welke of met behulp waarvan een strafbaar feit is begaan;

b. die van zodanige aard zijn dat het ongecontroleerde bezit ervan in strijd is met de wet of het algemeen belang,

voor zover de vernietiging noodzakelijk is ter voorkoming van nieuwe strafbare feiten.

2. Bevoegd tot het nemen van de beslissing is de rechtbank waarvoor de zaak is vervolgd.

3. De vordering wordt aan de rechthebbende van de ontoegankelijk gemaakte gegevens, zo deze bekend is, betekend.

4. De beslissing wordt zo spoedig mogelijk aan de belanghebbende, zo deze bekend is, betekend.

5. Indien het gerecht de vordering afwijst, beveelt het dat de ontoegankelijkmaking van de gegevens ongedaan wordt gemaakt.

6. De officier van justitie kan binnen twee weken na dagtekening van de beslissing beroep in cassatie instellen en de belanghebbende binnen twee weken na de betekening.

TITEL 7.6

Bevoegdheden met betrekking tot voorwerpen en gegevens waarover het verschoningsrecht zich uitstrekt

AFDELING 7.6.1

Bevelen aan verschoningsgerechtigden

Artikel 2.7.6.1.1 [artikel 96a, derde lid]

1. Op grond van hun verschoningsrecht zijn niet verplicht aan bevelen als bedoeld in dit hoofdstuk te voldoen:

- a. personen als bedoeld in artikel 1.6.2.1.1;
 - b. personen als bedoeld in artikel 1.6.2.2.1, voor zover uitvoering van het bevel hen of een van hun in dat artikel genoemde betrekkingen aan het gevaar van strafrechtelijke vervolging zou blootstellen;
 - c. personen als bedoeld in artikel 1.6.2.2.2, voor zover uitvoering van het bevel zou leiden tot openbaring van gegevens waarover zij zich zouden kunnen verschonen indien zij als getuige naar de inhoud van die gegevens zouden worden gevraagd.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op de bevelen, bedoeld in de artikelen 2.7.1.1.5, 2.7.2.2.4, onderdeel b, 2.7.2.2.5, tweede lid, 2.7.3.1.4 en 2.7.3.3.2.

AFDELING 7.6.2

Voorwerpen en gegevens waarover het professioneel verschoningsrecht zich uitstrekt

Artikel 2.7.6.2.1

In deze afdeling wordt verstaan onder:

- a. professioneel verschoningsrecht: het verschoningsrecht, bedoeld in artikel 1.6.2.2.2;
- b. professioneel verschoningsgerechtigde: de verschoningsgerechtigde, bedoeld in artikel 1.6.2.2.2.

§ 7.6.2.1

Doorzoeking kantoor professioneel verschoningsgerechtigden

Artikel 2.7.6.2.1.1 [artikelen 98, vijfde lid, en 125]

1. Doorzoeking van een kantoor van een professioneel verschoningsgerechtigde vindt alleen plaats voor zover zij zonder schending van het verschoningsrecht kan geschieden.
2. Onderzoek als bedoeld in titel 7.4 aan elektronische gegevensdragers of in geautomatiseerde werken die gegevens bevatten die zijn ingevoerd door of vanwege een professioneel verschoningsgerechtigde vindt alleen plaats voor zover het zonder schending van het professioneel verschoningsrecht kan geschieden.

§ 7.6.2.2

Inbeslagneming bij professioneel verschoningsgerechtigden

Artikel 2.7.6.2.2.1 [nieuw]

Bij professioneel verschoningsgerechtigden worden daarvoor vatbare voorwerpen en gegevens waarover het professioneel verschoningsrecht zich uitstrekt niet in beslag genomen, tenzij:

- a. de rechter-commissaris op grond van de artikelen 2.7.6.2.2.2 en 2.7.6.2.2.3 heeft beslist dat van die voorwerpen of gegevens kennis mag worden genomen, of
- b. de inbeslagneming nodig is om tot een beslissing op grond van de artikelen 2.7.6.2.2.2 en 2.7.6.2.2.3 te komen.

Artikel 2.7.6.2.2.2 [artikel 98, eerste en vijfde lid, en nieuw]

Behoudens artikel 2.7.6.2.2.3, vijfde lid, kan van gegevens of aan voorwerpen te ontlene informatie waarover het verschoningsrecht zich uitstrekt geen kennis worden genomen, tenzij:

- a. de professioneel verschoningsgerechtigde daar toestemming voor geeft;
- b. de voorwerpen of gegevens het voorwerp van het strafbare feit uitmaken of tot het begaan daarvan hebben gediend; of
- c. zeer uitzonderlijke omstandigheden maken dat het belang van de waarheidsvinding in een bepaald geval zwaarder weegt dan het maatschappelijk belang, bedoeld in artikel 1.6.2.2.2.

Artikel 2.7.6.2.2.3 [artikel 98 en nieuw]

1. De rechter-commissaris beslist over de kennisneming, bedoeld in artikel 2.7.6.2.2.2.
2. De rechter-commissaris kan zich ten behoeve van het nemen van zijn beslissing alleen laten bijstaan door medewerkers van zijn kabinet die daartoe door hem zijn aangewezen.
3. De rechter-commissaris beslist niet dan nadat hij de professioneel verschoningsgerechtigde zo mogelijk in staat heeft gesteld zijn standpunt kenbaar te maken. De rechter-commissaris kan beslissen dat de professioneel verschoningsgerechtigde wordt gehoord buiten aanwezigheid van anderen.
4. De rechter-commissaris kan zich ten behoeve van zijn beslissing laten voorlichten door een vertegenwoordiger van het ambt, de beroepsgroep of de stand waartoe de professioneel verschoningsgerechtigde behoort. De rechter-commissaris wint in ieder geval het advies van een vertegenwoordiger in, indien hij overweegt te beslissen dat van de gegevens en de aan het voorwerp te ontlene informatie kennis mag worden genomen:
 - a. in afwijking van het standpunt van de professioneel verschoningsgerechtigde; of
 - b. zonder dat de professioneel verschoningsgerechtigde zijn standpunt kenbaar heeft gemaakt.
5. De rechter-commissaris en de medewerkers, bedoeld in het tweede lid, kunnen voor zover dat voor het kunnen nemen van de beslissing noodzakelijk is kennisnemen van gegevens of aan voorwerpen te ontlene informatie.
6. Indien de rechter-commissaris in gebreke blijft te beslissen kan hem op verzoek van de professioneel verschoningsgerechtigde of de officier van justitie door de rechtbank een termijn worden gesteld waarbinnen een beslissing wordt genomen.

Artikel 2.7.6.2.2.4 [artikel 98, tweede lid]

In gevallen waarin de rechter-commissaris beslist dat kennis mag worden genomen van de gegevens of aan voorwerpen te ontlene informatie wordt, tenzij de kennisneming met toestemming van de professioneel verschoningsgerechtigde is geschied, tot die kennisneming niet overgegaan:

- a. totdat twee weken zijn verstreken na de betekening van de beslissing van de rechter-commissaris aan de professioneel verschoningsgerechtigde; of
- b. indien de professioneel verschoningsgerechtigde binnen de wettelijke termijn in beroep gaat tegen de beslissing, totdat op dat beroep onherroepelijk is beslist dat mag worden kennisgenomen.

§ 7.6.2.3

Inbeslagneming bij anderen

Artikel 2.7.6.2.3.1 [nieuw]

1. Vanaf het moment dat bij een inbeslagneming bij een andere persoon dan een professioneel verschoningsgerechtigde het redelijke vermoeden ontstaat dat het professioneel verschoningsrecht zich over een voorwerp of gegeven uitstrekt, onthoudt de opsporingsambtenaar zich van kennisneming daarvan.
2. Tot kennisneming van de gegevens of aan voorwerpen te ontlene informatie kan in dat geval alleen worden overgegaan nadat de rechter-commissaris daartoe overeenkomstig artikel 2.7.6.2.2.2 heeft beslist.
3. De rechter-commissaris stelt overeenkomstig artikel 2.7.6.2.2.3, derde lid, de verschoningsgerechtigde in de gelegenheid zijn standpunt kenbaar te maken en wint overeenkomstig artikel 2.7.6.2.2.3, vierde lid, het advies in van de vertegenwoordiger van de beroepsgroep alvorens zijn beslissing te nemen.
4. De artikelen 2.7.6.2.2.1, 2.7.6.2.2.3, tweede, vijfde en zesde lid, en 2.7.6.2.2.4 zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 7.6.2.4

Rechtsmiddelen

Artikel 2.7.6.2.4.1 [artikel 98, derde en vierde lid]

1. De rechter-commissaris stelt de professioneel verschoningsgerechtigde en de officier van justitie direct in kennis van de beslissing overeenkomstig artikel 2.7.6.2.2.2.
2. De beslissing wordt schriftelijk vastgelegd en aan de professioneel verschoningsgerechtigde betekend. De professioneel verschoningsgerechtigde wordt daarbij gewezen op de mogelijkheid tot het instellen van beroep.

Artikel 2.7.6.2.4.2 [artikel 98, derde en vierde lid]

1. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris kan de professioneel verschoningsgerechtigde binnen twee weken na de betekening daarvan en de officier van justitie binnen twee weken na de dagtekening een beroep indienen bij het gerecht in feitelijke aanleg waarvoor de zaak wordt vervolgd of zal worden vervolgd. Artikel 2.7.6.2.2.3, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.
2. Artikel [552a] is van overeenkomstige toepassing.

TITEL 7.7

Onderzoek ter plaatse

Artikel 2.7.7.1 [artikel 151]

1. In geval van verdenking van een strafbaar feit kan de officier van justitie of de hulpofficier van justitie elke plaats betreden om een plaatselijke toestand of een voorwerp te schouwen.
2. Voor zover het belang van het onderzoek zich hiertegen niet verzet, worden de verdachte en diens raadsman door degene die voornemens is de schouw te verrichten van dit voornemen tijdig schriftelijk in kennis gesteld.
3. Voor zover het belang van het onderzoek zich hiertegen niet verzet, kunnen de verdachte en diens raadsman de schouw geheel of gedeeltelijk bijwonen. In dat geval kunnen zij verzoeken dat zij aanwijzingen of inlichtingen mogen geven of dat bepaalde opmerkingen in het proces-verbaal zullen worden vermeld.

TITEL 7.8

Bevoegdheden van de rechter-commissaris

Artikel 2.7.8.1 [artikel 110]

1. In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit of in geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, kan de rechter-commissaris bevelen dat een opsporingsambtenaar een woning zonder toestemming van de bewoner en een kantoor van een persoon met bevoegdheid tot verschoning als bedoeld in artikel 1.6.2.2.2, ter inbeslagneming doorzoekt.
2. De doorzoeking geschiedt onder leiding van de rechter-commissaris. De doorzoeking geschiedt in zijn aanwezigheid voor zolang hij dat noodzakelijk acht. Hij kan zich doen vergezellen van een of meer door hem aangewezen personen.
3. Voor zover de doorzoeking buiten aanwezigheid van de rechter-commissaris geschiedt, is de officier van justitie, of in geval van diens verhindering, de hulpofficier van justitie aanwezig.
4. De inbeslagneming van voorwerpen en gegevens vindt plaats op aanwijzing van de rechter-commissaris.

Artikel 2.7.8.2 [artikel 126nd, derde lid, en nieuw]

1. De rechter-commissaris kan, indien hij onderzoek verricht op grond van de artikelen 2.10.1.1 tot en met 2.10.1.3, de volgende bevoegdheden uitoefenen:
 - a. voorwerpen in beslag nemen als bedoeld in artikel 2.7.2.2.2; [artikel 104]

- b. ter inbeslagneming van een voorwerp de uitlevering van voorwerpen bevelen als bedoeld in artikel 2.7.2.2.3; [artikel 105]
 - c. ter inbeslagneming van voorwerpen of gegevens elke plaats, met uitzondering van een woning zonder toestemming van een bewoner en een kantoor van een persoon met bevoegdheid tot verschoning als bedoeld in artikel 1.6.2.2.2, doorzoeken als bedoeld in artikel 2.7.2.2.6; [artikel 96c]
 - d. bij het postvervoerbedrijf of een andere instelling van vervoer inbeslaggenomen brieven openen en van de inhoud daarvan kennismaken als bedoeld in artikel 2.7.2.2.10; [artikel 114]
 - e. gegevens in beslag nemen als bedoeld in artikel 2.7.3.2.1; [nieuw]
 - f. ter inbeslagneming van gegevens de bewaring of uitlevering van gegevens bevelen als bedoeld in de artikelen 2.7.3.3.3 tot en met 2.7.3.3.7; [nieuw]
 - g. onderzoek doen naar lokaal opgeslagen gegevens als bedoeld in de artikelen 2.7.4.1.1 en 2.7.4.2.1; [artikel 125i en nieuw]
 - h. onderzoek doen naar elders opgeslagen gegevens als bedoeld in de artikelen 2.7.4.1.2 en 2.7.4.2.2; [artikel 125j en nieuw]
 - i. een persoon bevelen medewerking te verlenen aan het verkrijgen van toegang tot een elektronische gegevensdrager of een geautomatiseerd werk of delen daarvan dan wel tot versleutelde gegevens als bedoeld in artikel 2.7.4.1.5; [artikel 125k]
 - j. elke plaats betreden ten behoeve van een schouw als bedoeld in artikel 2.7.7.1; [artikel 192]
 - k. ter inbeslagneming van voorwerpen of gegevens een woning zonder toestemming van de bewoner en een kantoor van een persoon met bevoegdheid tot verschoning als bedoeld in artikel 1.6.2.2.2, doorzoeken als bedoeld in artikel 2.7.8.1.
2. De rechter-commissaris kan deze bevoegdheden uitoefenen in de gevallen waarin en onder de voorwaarden waaronder deze bevoegdheden volgens de in het eerste lid genoemde bepalingen kunnen worden uitgeoefend, met dien verstande dat voor zover de uitoefening van deze bevoegdheden volgens deze bepalingen is beperkt tot gevallen van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van ten hoogste een bepaalde duur is gesteld, de rechter-commissaris deze bevoegdheden, indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, ook kan uitoefenen in geval van verdenking van een ander strafbaar feit.
3. Het tweede lid is niet van toepassing op de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, onderdeel k.

HOOFDSTUK 8

Heimelijke bevoegdheden

TITEL 8.1

Algemene bepalingen

AFDELING 8.1.1

Bevel officier van justitie

Artikel 2.8.1.1.1 [artikelen 126g, vijfde tot en met negende lid, 126o, vierde tot en met zesde lid, 126za en 126zc, en nieuw]

1. Een bevel van de officier van justitie tot uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in dit hoofdstuk wordt vooraf vastgelegd. Bij dringende noodzaak kan het bevel mondeling worden gegeven. De officier van justitie legt het bevel in dat geval binnen drie dagen vast.
2. Het bevel vermeldt:
 - a. de desbetreffende bevoegdheid;
 - b. indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
 - c. de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon ten aanzien van wie de bevoegdheid wordt uitgeoefend;
 - d. het misdrijf, een omschrijving van het georganiseerd verband of het terroristisch misdrijf ter zake waarvan de bevoegdheid wordt uitgeoefend;
 - e. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de bevoegdheid zijn vervuld;

- f. de wijze waarop aan het bevel uitvoering moet worden gegeven;
 - g. de geldigheidsduur van het bevel of het tijdstip waarop dan wel de periode waarbinnen aan het bevel uitvoering wordt gegeven.
3. De officier van justitie kan het bevel wijzigen, aanvullen, verlengen of intrekken. De wijziging, aanvulling, verlenging of intrekking wordt vooraf vastgelegd en is met redenen omkleed. Bij dringende noodzaak kan de officier van justitie de beslissing tot aanvulling, intrekking, wijziging of verlenging mondeling geven. In dat geval legt hij deze beslissing binnen drie dagen vast.
 4. Zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden voor uitoefening van een bevoegdheid, bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van het bevel wordt beëindigd.
 5. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de wijze van vastlegging van het bevel en van de beslissing tot wijziging, aanvulling, verlenging of intrekking daarvan.

AFDELING 8.1.2

Machtiging rechter-commissaris

Artikel 2.8.1.2.1 [artikelen 126l, vierde, zesde en zevende lid, 126s, vierde, zesde en zevende lid en 126zb, en nieuw]

1. Een machtiging van de rechter-commissaris tot uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in dit hoofdstuk wordt gegeven op vordering van de officier van justitie en wordt vooraf vastgelegd. De vordering, die vooraf wordt vastgelegd, bevat de in artikel 2.8.1.1.1, tweede lid, bedoelde gegevens.
2. Bij dringende noodzaak kan de officier van justitie de vordering mondeling doen en kan de rechter-commissaris de machtiging mondeling geven. In dat geval wordt de vordering binnen drie dagen vastgelegd en wordt de machtiging binnen drie dagen na ontvangst van de vastgelegde vordering vastgelegd.
3. De machtiging van de rechter-commissaris betreft alle onderdelen van het bevel.
4. Indien voor een bevel van de officier van justitie een machtiging van de rechter-commissaris is vereist, is voor een wijziging, aanvulling of verlenging van dat bevel ook een machtiging vereist.
5. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de wijze van vastlegging van de vordering en de machtiging.

AFDELING 8.1.3

Kennisgeving aan betrokkene

Artikel 2.8.1.3.1 [artikel 126bb, eerste, tweede en derde lid]

1. De officier van justitie stelt de betrokkene schriftelijk in kennis van de uitoefening van de in dit hoofdstuk opgenomen bevoegdheden, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat. De verplichting tot deze kennisgeving vervalt op het moment dat is vastgesteld dat zulks redelijkerwijs niet mogelijk is.
2. Als betrokkene in de zin van het eerste lid worden aangemerkt:
 - a. de persoon ten aanzien van wie een bevoegdheid is uitgeoefend;
 - b. de gebruiker van telecommunicatie of de technische hulpmiddelen waarmee de telecommunicatie plaatsvindt, bedoeld in artikel 2.8.2.7.1, vierde lid, onderdeel a;
 - c. de rechthebbende van een besloten plaats of de bewoner van een woning als bedoeld in artikel 2.8.2.1.1, vierde lid, artikel 2.8.2.2.1, eerste lid, artikel 2.8.2.7.1, zevende lid, en artikel 2.8.2.8.1, vierde lid en zesde lid;
 - d. de bewoner van een woning als bedoeld in artikel 2.8.2.7.1, zevende lid, en artikel 2.8.2.8.1, vierde lid en zesde lid.
3. Indien de betrokkene de verdachte is, kan de kennisgeving achterwege blijven indien uit de processtukken van de uitoefening van de bevoegdheid blijkt.

AFDELING 8.1.4

Voeging gegevens professioneel verschoningsgerechtigden

Artikel 2.8.1.4.1 [artikel 126aa, tweede lid]

1. Indien door de uitoefening van een van de in dit hoofdstuk opgenomen bevoegdheden gegevens zijn verkregen die mededelingen behelzen gedaan door of aan een persoon die zich op grond van artikel 1.8.2.2 zou kunnen verschonen indien hem als getuige naar de inhoud van die mededelingen zou worden gevraagd, worden deze gegevens vernietigd.
2. Voor zover gegevens andere mededelingen behelzen gedaan door of aan een in het eerste lid bedoelde persoon, worden zij niet bij de processtukken gevoegd dan na een voorafgaande machtiging door de rechter-commissaris. Deze machtiging van de rechter-commissaris wordt gegeven op vordering van de officier van justitie en wordt in afwijking van artikel 2.8.1.2.1, tweede lid, in alle gevallen vooraf vastgelegd.
3. De vordering wordt eveneens vooraf vastgelegd en vermeldt in afwijking van artikel 2.8.1.2.1, eerste lid:
 - a. het verzoek om voeging van gegevens als bedoeld in het tweede lid;
 - b. de bevoegdheid waarmee de gegevens zijn verkregen;
 - c. het misdrijf terzake waarvan de bevoegdheid werd uitgeoefend;
 - d. ten aanzien van wie de bevoegdheid werd uitgeoefend;
 - e. de aard van de gegevens waarop de vordering ziet; en
 - f. de relevantie van de gegevens en de redenen van voeging van deze gegevens.
4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven over de uitvoering van dit artikel. Deze regels hebben in ieder geval betrekking op de vastlegging van de vordering en de machtiging.

AFDELING 8.1.5

Technische hulpmiddelen

Artikel 2.8.1.5.1 [artikel 126ee]

Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over:

- a. de opslag, verstrekking en plaatsing van de technische hulpmiddelen, bedoeld in artikel 2.8.2.1.1, derde lid, artikel 2.8.2.4.1, eerste lid, artikel 2.8.2.8.1, eerste lid en artikel 2.8.2.10.1, eerste lid, alsmede van de technische hulpmiddelen, bedoeld in artikel 2.8.2.7.1, eerste lid, voor zover het bevel, bedoeld in artikel 2.8.2.7.1, vijfde of zesde lid, ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de betrokken aanbieder;
- b. de opslag, verstrekking en plaatsing van de technische hulpmiddelen die dienen ter ontsleuteling van versleutelde communicatie die wordt vastgelegd op grond van artikel 2.8.2.7.1, eerste lid;
- c. de technische eisen waaraan de hulpmiddelen, bedoeld in onderdelen a en b voldoen, onder meer met het oog op de onschendbaarheid van de vastgelegde waarnemingen;
- d. de controle op de naleving van de eisen, bedoeld in onderdeel c;
- e. de instellingen die de registratie van signalen aan een technische bewerking onderwerpen;
- f. de wijze waarop de bewerking, bedoeld in onderdeel e, plaatsvindt met het oog op de controleerbaarheid achteraf, alsmede de waarborgen waarmee deze is omgeven en de mogelijkheden voor een tegenonderzoek.

AFDELING 8.1.6

Verplichting tot inbeslagneming

Artikel 2.8.1.6.1 [artikel 126ff]

1. De opsporingsambtenaar die handelt ter uitvoering van een bevel van de officier van justitie als bedoeld in dit hoofdstuk, is verplicht van de hem in de wet verleende bevoegdheden tot

inbeslagneming van voorwerpen gebruik te maken, indien hij door de uitvoering van het bevel kennis draagt van de vindplaats van voorwerpen waarvan het aanwezig hebben of voorhanden hebben ingevolge de wet verboden is vanwege hun schadelijkheid voor de volksgezondheid of hun gevaar voor de veiligheid. De inbeslagneming mag alleen in het belang van het onderzoek worden uitgesteld met het oogmerk om op een later tijdstip daartoe over te gaan.

2. De verplichting tot inbeslagneming geldt niet in het geval de officier van justitie op grond van een zwaarwegend opsporingsbelang anders beveelt.
3. Een bevel als bedoeld in het tweede lid wordt, in afwijking van artikel 2.8.1.1.1, eerste lid, in alle gevallen vooraf vastgelegd en vermeldt, in afwijking van artikel 2.8.1.1.1, tweede lid:
 - a. de voorwerpen waar het betrekking op heeft;
 - b. de bevoegdheid waarvan de uitoefening tot de wetenschap, bedoeld in het eerste lid, heeft geleid;
 - c. voor zover mogelijk, de redenen waarom sprake is van een zwaarwegend opsporingsbelang; en
 - d. het tijdstip waarop of de periode gedurende welke de verplichting tot inbeslagneming niet geldt.
4. Het eerste, tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing indien de opsporingsambtenaar of de officier van justitie door de toepassing van artikel 2.8.3.1 kennis draagt van de vindplaats van voorwerpen als bedoeld in de eerste volzin van het eerste lid.
5. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de wijze van vastlegging van het in het tweede lid bedoelde bevel.

AFDELING 8.1.7 [overgenomen uit wetsvoorstel 34 372]

Uitstel melding onbekende kwetsbaarheden

Artikel 2.8.1.7.1 [artikel 126ffa]

1. De officier van justitie kan op grond van een zwaarwegend opsporingsbelang bevelen dat het bekend maken aan de producent van een onbekende kwetsbaarheid voor het binnendringen in een geautomatiseerd werk, bedoeld in artikel 2.8.2.9.1 [artikelen 126nba, 126uba en 126zpa,] wordt uitgesteld.
2. Een bevel als bedoeld in het eerste lid is schriftelijk en vermeldt:
 - a. de kwetsbaarheid en
 - b. het zwaarwegend opsporingsbelang.
3. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, kan slechts worden gegeven na voorafgaande schriftelijke machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris.
4. Onder onbekende kwetsbaarheid als bedoeld in het eerste lid wordt verstaan een kwetsbaarheid in een geautomatiseerd werk waarvan aannemelijk is dat die niet bekend is of kan worden verondersteld niet bekend te zijn bij de producent van het apparaat of van het programma op basis waarvan automatisch computergegevens worden verwerkt, en die kan worden gebruikt om dat geautomatiseerde werk binnen te dringen.

TITEL 8.2

De bevoegdheden

AFDELING 8.2.1

Stelselmatige observatie

Artikel 2.8.2.1.1 [artikelen 126g, 126o en 126zd, eerste lid, onderdeel a, derde, vierde en vijfde lid]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat een opsporingsambtenaar stelselmatig een persoon volgt of stelselmatig diens aanwezigheid of gedrag waarneemt.
2. Het bevel tot stelselmatige observatie wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van ten hoogste drie maanden worden

verlengd.

3. De officier van justitie kan bepalen dat ter uitvoering van het bevel tot stelselmatige observatie een technisch hulpmiddel wordt gebruikt of geplaatst, voor zover daarmee geen communicatie, als bedoeld in de artikelen 2.8.2.7.1 en 2.8.2.8.1, wordt vastgelegd. Een technisch hulpmiddel wordt niet op een persoon bevestigd, tenzij met diens toestemming *dan wel in het geval, bedoeld in artikel [126nba, eerste lid, onder c].* [Het cursieve deel is overgenomen uit wetsvoorstel 34 372.]

4. De officier van justitie kan bepalen dat ter uitvoering van het bevel tot stelselmatige observatie één of meer besloten plaatsen, niet zijnde een woning, worden betreden zonder toestemming van de rechthebbende.

5. Indien ter uitvoering van het bevel tot stelselmatige observatie in een besloten plaats een technisch hulpmiddel is geplaatst, omvat het bevel mede het betreden van de plaats om dit technisch hulpmiddel te verwijderen. Het technisch hulpmiddel wordt zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen een maand na afloop van de periode waarbinnen aan het bevel uitvoering is gegeven, verwijderd. De officier van justitie kan deze termijn van een maand telkens voor een periode van een maand verlengen.

6. Het bevel tot stelselmatige observatie vermeldt, naast de gegevens bedoeld in artikel 2.8.1.1.1, tweede lid, tevens:

- a. bij toepassing van het derde lid, een aanduiding van de aard van het technisch hulpmiddel;
- b. bij toepassing van het vierde lid, de plaatsen of anderszins een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de plaatsen die kunnen worden betreden.

AFDELING 8.2.2

Bevoegdheden ten aanzien van een besloten plaats

Artikel 2.8.2.2.1 [artikelen 126k, 126r en 126zd, eerste lid, onderdeel d]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat een opsporingsambtenaar zonder toestemming van de rechthebbende een besloten plaats, niet zijnde een woning, betreedt, dan wel een technisch hulpmiddel gebruikt, om:

- a. die plaats op te nemen;
- b. aldaar sporen veilig te stellen; of
- c. aldaar een technisch hulpmiddel te plaatsen om de aanwezigheid of verplaatsing van een goed vast te kunnen stellen.

2. Artikel 2.8.2.1.1, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Het bevel tot betreden van een besloten plaats of het gebruik van een technisch hulpmiddel vermeldt, naast de gegevens, bedoeld in artikel 2.8.1.1.1, tweede lid, tevens de plaats waarop het bevel betrekking heeft.

AFDELING 8.2.3

Pseudo-koop of -dienstverlening

Artikel 2.8.2.3.1 [artikelen 126i, 126q en 126zd, eerste lid, onderdeel b]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat een opsporingsambtenaar goederen of gegevens afneemt van een persoon, diensten verleent aan een persoon of daartoe strekkende afspraken maakt.

2. Het bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening vermeldt, naast de gegevens, bedoeld in artikel 2.8.1.1.1, tweede lid, tevens:

- a. de aard van de goederen, gegevens of diensten; en
- b. of en zo ja welke strafbare handelingen bij de uitvoering van het bevel door de persoon die de bevoegdheid uitoefent, mogen worden begaan.

AFDELING 8.2.4

Stelselmatige vastlegging van persoonsgegevens uit open bronnen

Artikel 2.8.2.4.1 [nieuw]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van een jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat een opsporingsambtenaar stelselmatig, met een technisch hulpmiddel, persoonsgegevens uit open bronnen vastlegt.
2. Het bevel tot stelselmatige vastlegging van persoonsgegevens uit open bronnen wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van ten hoogste drie maanden worden verlengd.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven omtrent:
 - a. de autorisatie van de opsporingsambtenaren die kunnen worden belast met de uitvoering van het bevel, bedoeld in het eerste lid;
 - b. de geautomatiseerde vastlegging van gegevens over de uitvoering van het bevel, bedoeld in het eerste lid.

AFDELING 8.2.5

Stelselmatige inwinning van informatie

Artikel 2.8.2.5.1 [artikelen 126j, 126qa en 126zd, eerste lid onderdeel c]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat een opsporingsambtenaar stelselmatig informatie inwint over een persoon door deel te nemen aan de maatschappelijke verbanden waarin die persoon verkeert of door het hebben van contact met die persoon of met personen die deel uitmaken van zijn maatschappelijke verbanden.
2. Het bevel tot stelselmatige inwinning van informatie wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van ten hoogste drie maanden worden verlengd.
3. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld ten aanzien van de eisen van bekwaamheid waaraan de opsporingsambtenaar moet voldoen. Voorts worden bij algemene maatregel van bestuur regels gesteld ten aanzien van de wijze waarop de bevoegdheid tot stelselmatige inwinning van informatie wordt uitgeoefend.

AFDELING 8.2.6

Infiltratie

Artikel 2.8.2.6.1 [artikelen 126h, 126p en 126ze]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie, na een daartoe door de rechter-commissaris verleende machtiging en indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, bevelen dat een opsporingsambtenaar:
 - a. deelneemt of medewerking verleent aan een groep van personen ten aanzien waarvan op grond van die verdenking kennis is gekregen dat daarbinnen misdrijven worden beraamd of gepleegd;
 - b. samenwerkt met of medewerking verleent aan een persoon ten aanzien van wie op grond van die verdenking kennis is gekregen dat hij misdrijven beraamt, pleegt of heeft gepleegd.
2. Artikel 2.8.2.5.1, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.
3. Het bevel tot infiltratie vermeldt, naast de gegevens, bedoeld in artikel 2.8.1.1.1, tweede lid, tevens:
 - a. in geval van toepassing van het eerste lid, onderdeel a, een omschrijving van deze groep;
 - b. of en zo ja welke strafbare handelingen bij de uitvoering van het bevel door de persoon die de bevoegdheid uitoefent, mogen worden begaan, voor zover bij het geven van het bevel te voorzien.

AFDELING 8.2.7

Vastleggen telecommunicatie

Artikel 2.8.2.7.1 [artikelen 126m, 126t en 126zg]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twee jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie, na een daartoe door de rechter-commissaris verleende machtiging en indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, bevelen dat een opsporingsambtenaar met een technisch hulpmiddel niet voor het publiek bestemde communicatie die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst, vastlegt.
2. De rechter-commissaris kan, op vordering van de officier van justitie, in zijn machtiging bepalen dat deze geldt voor alle nummers en andere aanduidingen als bedoeld in het vierde lid, onderdeel a, die gedurende de geldigheidsduur van de machtiging bij de gebruiker in gebruik zijn.
3. Het bevel tot vastleggen van telecommunicatie wordt gegeven voor een periode van ten hoogste twee maanden. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van ten hoogste twee maanden worden verlengd.
4. Het bevel tot vastleggen van telecommunicatie vermeldt, naast de gegevens, bedoeld in artikel 2.8.1.1.1, tweede lid, tevens:
 - a. het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van de communicatiedienst wordt geïdentificeerd of de naam en, voor zover bekend, het adres van de gebruiker; en
 - b. een aanduiding van de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt vastgelegd.
5. Indien het bevel betrekking heeft op communicatie die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet, wordt – tenzij zulks niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich daartegen verzet – het bevel ten uitvoer gelegd met medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst. Met het oog daarop beveelt de officier van justitie de aanbieder om medewerking te verlenen. Die medewerking omvat tevens het verstrekken van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gegevens over de gebruiker, bedoeld in het vierde lid, onderdeel a, en over het communicatieverkeer van die gebruiker gedurende de periode waarin uitvoering wordt gegeven aan het bevel.
6. Indien het bevel betrekking heeft op andere communicatie dan die bedoeld in het vijfde lid, wordt – tenzij zulks niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich daartegen verzet – de aanbieder in de gelegenheid gesteld medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.
7. Indien het bevel betrekking heeft op het vastleggen van communicatie zonder medewerking van de aanbieders, bedoeld in het vijfde en zesde lid, kan de officier van justitie bepalen dat indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, ter uitvoering van het bevel een besloten plaats zonder toestemming van de rechthebbende wordt betreden of dat een woning wordt betreden zonder toestemming van de bewoner. Artikel 2.8.2.1.1, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing. In het geval een woning wordt betreden zijn artikel 2, eerste lid, laatste volzin, en artikel 7 van de Algemene wet op het binnentreden niet van toepassing.
8. Bij uitoefening van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, is artikel 2.7.3.1.4 van overeenkomstige toepassing. Op het bevel, bedoeld in artikel 2.7.3.1.4, zijn de artikelen 2.7.1.1.4 en 2.7.6.1.1 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.8.2.7.2 [artikelen 126ma, 126ta en 126zga]

1. Indien bij de afgifte van een bevel als bedoeld in artikel 2.8.2.7.1, vijfde lid, bekend is dat de gebruiker van het nummer, bedoeld in artikel 2.8.2.7.1, vierde lid, onderdeel a, zich op het grondgebied van een andere staat bevindt, wordt, voor zover een verdrag dit voorschrijft en met toepassing van dat verdrag, die andere staat van het voornemen tot het vastleggen van

telecommunicatie in kennis gesteld en de instemming van die staat verworven voordat het bevel ten uitvoer wordt gelegd.

2. Indien na aanvang van het vastleggen van de telecommunicatie op grond van het bevel bekend wordt dat de gebruiker zich op het grondgebied van een andere staat bevindt, wordt, voor zover een verdrag dit voorschrijft en met toepassing van dat verdrag, die andere staat van het vastleggen van telecommunicatie in kennis gesteld en de instemming van die staat verworven.

3. De officier van justitie kan een bevel, als bedoeld in artikel 2.8.2.7.1, vijfde lid, eveneens geven, indien het bestaan van het bevel noodzakelijk is om een andere staat te kunnen verzoeken telecommunicatie met een technisch hulpmiddel vast te leggen of telecommunicatie af te tappen en rechtstreeks naar Nederland door te geleiden met als doel vastlegging met een technisch hulpmiddel in Nederland.

Artikel 2.8.2.7.3 [artikelen 126nb, 126ub en 126zj]

1. Om toepassing te kunnen geven aan de artikelen 2.8.2.7.1, 2.8.2.10.1 en [126n] kan de officier van justitie met inachtneming van artikel 3.22, eerste en vierde lid, van de Telecommunicatiewet aan een ambtenaar als bedoeld in artikel 3.22, vierde lid, van die wet bevelen dat met behulp van in dat artikel bedoelde apparatuur een nummer als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel bb, van die wet wordt verkregen.

2. Het bevel wordt vooraf vastgelegd. Bij dringende noodzaak kan het bevel mondeling worden gegeven. In dat geval legt de officier van justitie het bevel binnen drie dagen vast.

3. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste een maand. Zodra de ambtenaar, bedoeld in het eerste lid, vaststelt dat het nummer is verkregen, wordt het bevel beëindigd.

4. Het bevel vermeldt:

a. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat voldaan is aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 2.8.2.7.1, eerste lid, of artikel 2.8.2.10.1, eerste lid, of van artikel [126n];

b. de naam of een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon van wie het nummer moet worden verkregen; en

c. de geldigheidsduur van het bevel of de periode waarbinnen aan het bevel uitvoering wordt gegeven.

5. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de wijze van vastlegging van het bevel.

AFDELING 8.2.8

Vastleggen vertrouwelijke communicatie

Artikel 2.8.2.8.1 [artikelen 126l, 126s en 126zf]

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie, na een daartoe door de rechter-commissaris verleende machtiging en indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, bevelen dat een opsporingsambtenaar met een technisch hulpmiddel vertrouwelijke communicatie, die plaatsvindt anders dan met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst, vastlegt.

2. Indien het bevel een misdrijf betreft waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van acht jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie, indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, bepalen dat vertrouwelijke communicatie die plaatsvindt in een woning wordt vastgelegd.

3. Het bevel tot vastleggen van vertrouwelijke communicatie wordt gegeven voor een periode van ten hoogste een maand. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van ten hoogste een maand worden verlengd.

4. De officier van justitie kan bepalen dat ter uitvoering van het bevel:

a. een besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

b. een woning zonder toestemming van de bewoner wordt betreden, indien het bevel een misdrijf

betreft waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van acht jaar of meer is gesteld. Artikel 2.8.2.1.1, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing. In het geval een woning wordt betreden zijn artikel 2, eerste lid, laatste volzin en artikel 7 van de Algemene wet op het binnentreden niet van toepassing.

5. Het bevel tot vastleggen van vertrouwelijke communicatie vermeldt, naast de gegevens, bedoeld in artikel 2.8.1.1.1, tweede lid, voor zover bekend tevens:

- a. ten minste de naam van één van de personen die aan de communicatie deelnemen;
- b. een aanduiding van de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt vastgelegd; en
- c. bij toepassing van het vierde lid, een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de besloten plaats of de woning waarop het bevel betrekking heeft.

6. Voorafgaand aan de uitvoering van het bevel tot vastleggen van vertrouwelijke communicatie kan de officier van justitie, na een daartoe verleende machtiging van de rechter-commissaris, bevelen dat een opsporingsambtenaar de besloten plaats of de woning betreedt zonder toestemming van de rechthebbende of de bewoner, om de uitvoering van het bevel tot vastleggen van vertrouwelijke communicatie voor te bereiden.

7. Het bevel tot betreden, bedoeld in het zesde lid, wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. De geldigheidsduur kan eenmalig voor een periode van drie maanden worden verlengd.

8. Indien toepassing wordt gegeven aan het zesde lid, vangt de termijn van het bevel tot vastleggen van vertrouwelijke communicatie, bedoeld in het derde lid, onmiddellijk aan vanaf het moment dat de voorbereiding is afgerond en technisch uitvoering kan worden gegeven aan dit bevel.

9. Het bevel tot betreden, bedoeld in het zesde lid, vermeldt, naast de gegevens, bedoeld in artikel 2.8.1.1.1, tweede lid, een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de besloten plaats of de woning waarop het bevel betrekking heeft.

AFDELING 8.2.9 [overgenomen uit wetsvoorstel 34 372]

Onderzoek in een geautomatiseerd werk

Artikel 2.8.2.9.1 [artikel 126nba]

1. In geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in [artikel 67, eerste lid,] dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, bevelen dat een daartoe aangewezen opsporingsambtenaar binnendringt in een geautomatiseerd werk dat bij de verdachte in gebruik is en, al dan niet met een technisch hulpmiddel, onderzoek doet met het oog op:

- a. de vaststelling van bepaalde kenmerken van het geautomatiseerde werk of de gebruiker, zoals de identiteit of locatie, en de vastlegging daarvan;*
- b. de uitvoering van een bevel als bedoeld in de artikelen 2.8.2.7.1 en 2.8.2.8.1 [126l of 126m];*
- c. de uitvoering van een bevel als bedoeld in artikel 2.8.2.1.1 [126g], waarbij de officier van justitie kan bepalen dat ter uitvoering van het bevel een technisch hulpmiddel op een persoon wordt bevestigd;*

en, ingeval van een misdrijf, waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld, dan wel een misdrijf dat bij algemene maatregel van bestuur is aangewezen:

- d. de vastlegging van gegevens die in het geautomatiseerde werk zijn verwerkt, of die eerst na het tijdstip van afgifte van het bevel worden verwerkt, voor zover redelijkerwijs nodig om de waarheid aan de dag te brengen;*
- e. de ontoegankelijkmaking van gegevens, bedoeld in [artikel 126cc, vijfde lid].*

Artikel 11.7a van de Telecommunicatiewet is niet van toepassing op handelingen ter uitvoering van een bevel als bedoeld in de eerste volzin.

2. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, is schriftelijk en vermeldt:

- a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van*

de verdachte;

b. zo mogelijk een nummer of een andere aanduiding waarmee het geautomatiseerde werk kan worden geïdentificeerd en, indien bekend, dat de gegevens niet in Nederland zijn opgeslagen;

c. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;

d. een aanduiding van de aard en functionaliteit van het technische hulpmiddel, bedoeld in het eerste lid, dat wordt gebruikt voor de uitvoering van het bevel;

e. het onderdeel of de onderdelen, genoemd in het eerste lid, met het oog waarop het bevel wordt gegeven en, als dit het onderdeel a, d of e betreft, een duidelijke omschrijving van de te verrichten handelingen;

f. ten aanzien van welk deel van het geautomatiseerde werk en welke categorie van gegevens aan het bevel uitvoering wordt gegeven;

g. het tijdstip waarop, of de periode waarbinnen aan het bevel uitvoering wordt gegeven;

h. in het geval het een bevel, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, betreft, een melding van het voornemen om een technisch hulpmiddel op een persoon te bevestigen.

3. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, wordt gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken. Het kan telkens voor een periode van ten hoogste vier weken worden verlengd.

4. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, kan slechts worden gegeven na schriftelijke machtiging op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris. De machtiging vermeldt de onderdelen van het bevel en de periode waarvoor de machtiging van kracht is.

5. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, kan schriftelijk en met redenen omkleed worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of beëindigd, met dien verstande dat de officier van justitie voor wijziging, aanvulling of verlenging een machtiging van de rechter-commissaris behoeft. Bij dringende noodzaak kunnen de beslissing van de officier van justitie en de machtiging van de rechter-commissaris mondeling worden gegeven. De officier van justitie en de rechter-commissaris stellen deze in dat geval binnen drie dagen op schrift.

6. Nadat het onderzoek is beëindigd wordt het technische hulpmiddel verwijderd. Indien het technische hulpmiddel niet of niet volledig kan worden verwijderd en dit risico's oplevert voor het functioneren van het geautomatiseerde werk stelt de officier van justitie de beheerder van het geautomatiseerde werk daarvan in kennis en stelt de nodige informatie ter beschikking ten behoeve van de volledige verwijdering. Het bepaalde in [artikel 126cc, eerste lid,] is van overeenkomstige toepassing.

7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent:

a. de autorisatie en deskundigheid van de opsporingsambtenaren die kunnen worden belast met het binnendringen en het onderzoek, bedoeld in het eerste lid, en de samenwerking met andere opsporingsambtenaren;

b. de geautomatiseerde vastlegging van gegevens over de uitvoering van het bevel, bedoeld in het eerste lid.

8. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de toepassing van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, in de gevallen waarin niet bekend is waar de gegevens zijn opgeslagen.

AFDELING 8.2.10

Stelselmatige locatiebepaling

Artikel 2.8.2.10.1 [nieuw]

1. Ter uitvoering van een bevel tot uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in afdeling 8.2.1 tot en met afdeling 8.2.8 kan de officier van justitie bevelen dat een opsporingsambtenaar stelselmatig en met een technisch hulpmiddel de locatie bepaalt van de persoon ten aanzien van wie de bevoegdheid wordt uitgeoefend.

2. Het bevel tot stelselmatige locatiebepaling wordt gegeven voor een periode van ten hoogste een maand. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van ten hoogste een maand worden verlengd.

2. Het bevel vermeldt, naast de gegevens, bedoeld in artikel 2.8.1.1.1, tweede lid:

- a. ter uitvoering van welke bevoegdheid de locatiebepaling wordt uitgeoefend;
- b. een aanduiding van de aard van het technische hulpmiddel.

TITEL 8.3

Bijstand door burgers bij de uitoefening van heimelijke bevoegdheden

Artikel 2.8.3.1 [artikelen 126v, 126w, 126x, 126ij, 126z, 126zt en 126zu]

1. Met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, kan worden overeengekomen dat hij, indien is voldaan aan de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de desbetreffende bevoegdheid, bijstand verleent aan de opsporing door uitoefening van de bevoegdheid tot:
 - a. pseudo-koop of –dienstverlening, als bedoeld in artikel 2.8.2.3.1, eerste lid;
 - b. stelselmatige inwinning van informatie, als bedoeld in artikel 2.8.2.5.1, eerste lid;
 - c. infiltratie, als bedoeld in artikel 2.8.2.6.1, eerste lid.
2. De overeenkomst tot het verlenen van bijstand aan de opsporing, bedoeld in het eerste lid, wordt gesloten door de officier van justitie. Deze overeenkomst wordt alleen gesloten indien de officier van justitie van oordeel is dat de desbetreffende bevoegdheid niet kan worden uitgeoefend door een opsporingsambtenaar.
3. Bij het sluiten van een overeenkomst legt de officier van justitie schriftelijk de gegevens vast die zijn vermeld in artikel 2.8.1.1.1, tweede lid, onderdelen a, b, c, de en e en indien van toepassing de gegevens die zijn vermeld in artikel 2.8.2.3.1, tweede lid, onderdeel a.
4. De overeenkomst tot het verlenen van bijstand aan de opsporing is schriftelijk en vermeldt:
 - a. de naam van de persoon die bijstand verleent aan de opsporing;
 - b. de rechten en plichten van de persoon die bijstand verleent aan de opsporing;
 - c. de wijze waarop aan de overeenkomst uitvoering wordt gegeven; en
 - d. de geldigheidsduur van de overeenkomst of het tijdstip waarop, of de periode waarbinnen aan de overeenkomst uitvoering wordt gegeven.
5. De overeenkomst tot het verlenen van bijstand aan de opsporing kan schriftelijk en met redenen omkleed worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of beëindigd. Bij dringende noodzaak kan de beslissing daartoe mondeling worden gegeven. Deze beslissing wordt binnen drie dagen schriftelijk vastgelegd.
6. Zodra niet meer wordt voldaan aan de wettelijke voorwaarden, bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van de overeenkomst wordt beëindigd.
7. Artikel 2.1.2.3 is van overeenkomstige toepassing op de persoon die bijstand verleent aan de opsporing, bedoeld in het eerste lid.
8. De officier van justitie kan de persoon die bijstand verleent aan de opsporing, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a en c, vooraf schriftelijk toestemming geven om bij de uitvoering van de pseudo-koop of -dienstverlening of infiltratie strafbare handelingen te verrichten. Bij dringende noodzaak kan de toestemming mondeling worden gegeven. De officier van justitie legt in dat geval de toestemming binnen drie dagen schriftelijk vast.

TITEL 8.4

Personen in de openbare dienst van een vreemde staat

Artikel 2.8.4.1 [artikelen 126g, negende lid, 126h, vierde lid, onderdeel a, 126i, vierde lid, 126j, vierde lid, onderdeel a, 126o, zesde lid, 126p, vierde lid, onderdeel a, 126q, vierde lid, 126qa, vierde lid, onderdeel a, en 126zc]

1. Bevelen tot uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in titel 8.2 kunnen ook worden gegeven aan een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen eisen worden gesteld aan deze personen.
2. In geval van toepassing van het eerste lid vermeldt het bevel, naast de gegevens bedoeld in artikel 2.8.1.1.1, tweede lid, tevens dat het bevel wordt uitgevoerd door een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat.

TITEL 8.5

Maatregelen in het belang van de veiligheid

Artikel 2.8.5.1 [nieuw]

1. Bij de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in dit hoofdstuk, is de opsporingsambtenaar bevoegd maatregelen te treffen om gevaar voor leven of veiligheid te voorkomen of af te wenden, al dan niet met behulp van een technisch hulpmiddel.
2. De opsporingsambtenaar treft alleen die maatregel die gezien de omstandigheden van het geval, waaronder de ernst van het gevaar, redelijk en gematigd is en voor de betrokkene het minste nadeel oplevert.
3. Na uitoefening van de bevoegdheid stelt de opsporingsambtenaar de officier van justitie direct in kennis van het treffen van een maatregel.

TITEL 8.6

Vermoeden georganiseerd verband en aanwijzingen terroristisch misdrijf

Artikel 2.8.6.1 [nieuw]

1. Titel 8.1 tot en met titel 8.5 zijn van overeenkomstige toepassing in geval uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld worden beraamd of gepleegd.
2. Titel 8.1 tot en met titel 8.5 zijn van overeenkomstige toepassing in geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.

HOOFDSTUK 9

Het verkennend onderzoek

Artikel 2.9.1 [artikelen 126gg, 126hh en 126ii en nieuw]

1. Indien uit feiten of omstandigheden aanwijzingen voortvloeien dat binnen verzamelingen van personen misdrijven worden beraamd of gepleegd waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld, kan de officier van justitie bevelen dat daarnaar een verkennend onderzoek wordt ingesteld.
2. Indien dit noodzakelijk is voor de uitvoering van het verkennend onderzoek kan de officier van justitie, na een daartoe verleende machtiging van de rechter-commissaris, bevelen dat:
 - a. stelselmatig met een technisch hulpmiddel gegevens betreffende een persoon uit open bronnen worden vastgelegd;
 - b. artikel 9, eerste lid, van de Wet bescherming persoonsgegevens niet van toepassing is op daarbij nader aan te geven openbare registers die bij wet zijn ingesteld dan wel op bij algemene maatregel van bestuur aangewezen geautomatiseerde gegevensbestanden van de overheid.
3. Het bevel tot een verkennend onderzoek wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van drie maanden worden verlengd.
4. Het bevel tot een verkennend onderzoek vermeldt:
 - a. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van het verkennend onderzoek zijn vervuld;
 - b. een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verzamelingen van personen;
 - c. de geldigheidsduur van het bevel of de periode waarbinnen aan het bevel uitvoering wordt gegeven;
 - d. bij toepassing van het tweede lid, onderdeel b, een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de openbare registers dan wel de geautomatiseerde gegevensbestanden van de overheid waarop artikel 9, eerste lid, van de Wet bescherming persoonsgegevens niet van toepassing is.

HOOFDSTUK 10

Onderzoek door de rechter-commissaris

TITEL 10.1

Algemene bepalingen

Artikel 2.10.1.1 [artikel 181]

1. De officier van justitie kan vorderen dat de rechter-commissaris:
 - a. bevoegdheden uitoefent die hem in titel 10.1 tot en met titel 10.4 zijn toegekend; en
 - b. bevoegdheden uitoefent die hem in de hoofdstukken 6 en 7 zijn toegekend.
2. De vordering bevat een omschrijving van het strafbare feit waarop het onderzoek betrekking dient te hebben en van het gewenste onderzoek. De vordering vermeldt de verdachte indien deze bekend is.
3. De rechter-commissaris stelt de verdachte, indien deze bekend is, in kennis van de vordering van de officier van justitie en van zijn met redenen omklede beslissing, tenzij het belang van het onderzoek zich daartegen verzet.

Artikel 2.10.1.2 [artikel 182]

1. De verdachte die is verhoord kan de rechter-commissaris schriftelijk verzoeken onderzoek te verrichten als bedoeld in artikel 2.10.1.1, eerste lid. Het verzoek vermeldt het strafbare feit waarop het onderzoek betrekking dient te hebben en het gewenste onderzoek, en is met redenen omkleed.
2. Het verzoek is gericht aan de rechter-commissaris van de rechtbank waarvoor de verdachte wordt vervolgd of zal worden vervolgd. Indien de verdachte nog niet wordt vervolgd en onbekend is voor welke rechtbank hij zal worden vervolgd, wordt het verzoek gericht aan de rechter-commissaris van de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de verdachte voor het eerst is verhoord.
3. Indien het verzoek is gericht aan de rechter-commissaris bedoeld in de tweede volzin van het tweede lid en deze voordat hij op het verzoek beslist bevindt dat de verdachte voor een andere rechtbank wordt vervolgd of zal worden vervolgd, stelt hij het verzoek in handen van de rechter-commissaris van die rechtbank.
4. De rechter-commissaris stelt het verzoek zo spoedig mogelijk aan de officier van justitie ter beschikking. De officier van justitie kan de rechter-commissaris schriftelijk in kennis stellen van zijn zienswijze omtrent het verzoek.
5. De rechter-commissaris kan de verdachte horen over het verzoek. De verdachte kan zich daarbij door een raadsman doen bijstaan. De rechter-commissaris stelt de officier van justitie in kennis van de tijd en plaats van het horen. De officier van justitie kan bij het horen aanwezig zijn en de nodige opmerkingen maken.
6. De rechter-commissaris stelt de verdachte en de officier van justitie schriftelijk in kennis van zijn met redenen omklede beslissing. In geval van toewijzing van het verzoek vermeldt de beslissing het strafbare feit waarop het onderzoek betrekking heeft.
7. Indien de rechter-commissaris het door de verdachte gewenste onderzoek weigert te verrichten, kan de verdachte binnen twee weken beroep instellen bij de rechtbank.

Artikel 2.10.1.3 [artikel 182, zevende lid]

1. De rechter-commissaris kan, zoveel mogelijk na overleg met de officier van justitie, door hem noodzakelijk geacht onderzoek als bedoeld in artikel 2.10.1.1, eerste lid, ambtshalve verrichten,
 - a. indien de verdachte in voorlopige hechtenis is gesteld ten aanzien van het strafbare feit waarvoor de voorlopige hechtenis is bevolen, of
 - b. ter aanvulling op onderzoek dat hij op grond van artikel 2.10.1.1 of 2.10.1.2 heeft verricht.
2. Hij stelt de officier van justitie en de verdachte zo spoedig mogelijk schriftelijk in kennis van zijn

beslissing, onder vermelding van het desbetreffende onderzoek en het strafbare feit waarop dit betrekking heeft.

Artikel 2.10.1.4 [artikel 183]

Indien de rechter-commissaris op vordering van de officier van justitie of ambtshalve onderzoek verricht, kan de verdachte de rechter-commissaris schriftelijk verzoeken aanvullend onderzoek te doen. Artikel 2.10.1.2, vierde tot en met zevende lid, is van toepassing.

Artikel 2.10.1.5 [nieuw]

1. De rechter-commissaris wijst een vordering of een verzoek als bedoeld in de artikelen 2.10.1.1, 2.10.1.2 en 2.10.1.4, eerste lid, toe, voor zover het onderzoek redelijkerwijs van belang is voor de naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting te nemen beslissingen.
2. De rechter-commissaris beslist zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen twee weken. De rechter-commissaris kan zijn beslissing onder opgaaf van redenen tot een nader te bepalen moment aanhouden. Hij stelt de officier van justitie en de verdachte hiervan in kennis en voegt een aantekening bij de processtukken.
3. De rechter-commissaris verricht het onderzoek zo spoedig mogelijk. Op vordering van de officier van justitie, op verzoek van de verdachte of ambtshalve kan de rechter-commissaris beslissen dat hij het verrichten van het onderzoek uitstelt tot een nader aan te geven tijdstip. Hij stelt de officier van justitie en de verdachte hiervan in kennis en voegt een aantekening bij de processtukken.

Artikel 2.10.1.6 [artikel 184, eerste lid]

Indien de rechter-commissaris kennis geeft van zijn beslissing om op grond van de artikelen 2.10.1.1 tot en met 2.10.1.4 onderzoek te verrichten, stelt de officier van justitie hem de processtukken zo spoedig mogelijk ter beschikking. De officier van justitie stelt de rechter-commissaris uit eigen beweging zo spoedig mogelijk in kennis van de resultaten van het opsporingsonderzoek.

Artikel 2.10.1.7 [artikel 184, tweede lid]

1. De rechter-commissaris stelt de officier van justitie schriftelijk, of bij dringende noodzaak mondeling, in kennis van door hem verricht of te verrichten onderzoek.
2. De rechter-commissaris stelt tevens de verdachte schriftelijk in kennis van door hem verricht of te verrichten onderzoek, tenzij het belang van het onderzoek zich daartegen verzet.

Artikel 2.10.1.8 [artikel 177, eerste lid]

De rechter-commissaris kan, zoveel mogelijk door tussenkomst van de officier van justitie, het doen van nasporingen opdragen en bevelen geven aan opsporingsambtenaren.

Artikel 2.10.1.9 [nieuw]

1. De rechter-commissaris kan, zoveel mogelijk door tussenkomst van de officier van justitie, bevelen dat een getuige wordt verhoord door een opsporingsambtenaar.
2. Het bevel vermeldt de identiteit van de te verhoren getuige en het onderwerp van het verhoor.
3. De rechter-commissaris roept de getuige op te verschijnen op een in overleg met de opsporingsambtenaar bepaalde plaats en tijd. De rechter-commissaris kan bepalen dat de oproeping wordt betekend. De getuige is verplicht voor de opsporingsambtenaar te verschijnen. Indien de getuige op een betekende oproeping niet verschijnt, kan de rechter-commissaris hem opnieuw oproepen en daarbij een bevel tot medebrenging geven.
4. Op het verhoor zijn de bepalingen van titel 3.3 van toepassing, met dien verstande dat de

rechter-commissaris beslist over toegang tot bijwoning van het verhoor.

5. De getuige is verplicht op de door de opsporingsambtenaar gestelde vragen te antwoorden. De artikelen 1.6.2.1.1 en 1.6.2.2.1 tot en met 1.6.2.2.4 zijn van toepassing. Indien de getuige zich beroept op een verschoningsrecht, wordt het verhoor beëindigd. De opsporingsambtenaar stelt de rechter-commissaris hiervan in kennis.

6. De opsporingsambtenaar stelt het proces-verbaal van verhoor ter beschikking aan de rechter-commissaris.

Artikel 2.10.1.10 [artikel 177, tweede lid]

De rechter-commissaris kan, overeenkomstig artikel 2.4.1, eerste lid, en zoveel mogelijk door tussenkomst van de officier van justitie, aan een reclasseringsinstelling opdracht verlenen tot het geven van een voorlichtingsrapport. Artikel 2.4.1, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.10.1.11 [artikelen 172, 174 en 175 en nieuw]

1. De griffier maakt op aanwijzing van de rechter-commissaris een proces-verbaal op van hetgeen bij het door de rechter-commissaris verrichte onderzoek is verklaard, verricht en voorgevallen of door de rechter-commissaris is waargenomen. Daarbij worden tevens zoveel mogelijk uitdrukkelijk de redenen van wetenschap opgegeven.

2. De rechter-commissaris doet de verklaring van de verdachte, de getuige of de deskundige in het proces-verbaal van het verhoor zoveel mogelijk in de eigen woorden opnemen. Dat geldt in het bijzonder voor verklaringen van de verdachte die een bekentenis van schuld inhouden. De verklaring wordt zo volledig mogelijk weergegeven en zo veel mogelijk in vraag- en antwoordvorm.

3. Het proces-verbaal wordt door de rechter-commissaris en de griffier ondertekend. Ondertekening door de griffier blijft achterwege, indien hij daartoe niet in staat is. Zijn verhindering wordt aan het slot van het proces-verbaal vermeld.

4. Aan de verdachte, de getuige of de deskundige wordt de gelegenheid geboden om opmerkingen te maken over de weergave van zijn verklaring in het proces-verbaal. Deze opmerkingen worden in het proces-verbaal vermeld, voor zover zij niet worden overgenomen. Indien de verdachte, de getuige of de deskundige met de verklaring instemt, ondertekent hij deze. Indien ondertekening achterwege blijft, wordt de weigering of oorzaak daarvan vermeld.

5. In geval de wet bepaalt dat de rechter-commissaris van een beslissing of handeling een aantekening bij de processtukken voegt, kan het opmaken van proces-verbaal van deze beslissing of handeling achterwege worden gelaten en kan worden volstaan met vermelding van de beslissing of handeling en dagtekening.

Artikel 2.10.1.12 [artikel 187a]

Voor de verdachte die geen raadsman heeft, wordt op last van de rechter-commissaris door het bestuur van de raad voor rechtsbijstand een raadsman aangewezen, indien die raadsman bevoegd zou zijn enig verhoor bij te wonen.

TITEL 10.2

Bevoegdheden met betrekking tot de verdachte

AFDELING 10.2.1

Het verhoor van de verdachte

Artikel 2.10.2.1.1 [artikel 200]

De rechter-commissaris kan de verdachte voor zich laten verschijnen voor verhoor. Hij kan de verdachte die in vrijheid is oproepen. De rechter-commissaris kan bepalen dat de oproeping wordt betekend. De verdachte is verplicht op de oproeping van de rechter-commissaris te verschijnen.

Artikel 2.10.2.1.2 [artikel 205]

Indien de verdachte in vrijheid is en op een betekende oproeping niet verschijnt, kan de rechter-commissaris hem opnieuw oproepen en daarbij of nadien een bevel tot medebrenging geven.

Artikel 2.10.2.1.3 [artikel 206]

1. Indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist kan de rechter-commissaris bevelen dat de overeenkomstig artikel 2.10.2.1.2 medegebrachte verdachte gedurende ten hoogste twee dagen in een door hem aan te wijzen plaats in verzekering zal worden gesteld.
2. Het bevel vermeldt de redenen die tot de inverzekeringstelling hebben geleid.

Artikel 2.10.2.1.4 [artikelen 202 en 192, tweede lid]

1. De rechter-commissaris kan bepalen dat het verhoor op een andere plaats dan in zijn kabinet plaatsvindt.
2. De rechter-commissaris kan daartoe met de door hem aangewezen personen elke plaats betreden.

Artikel 2.10.2.1.5 [artikelen 191, derde lid, en 29, tweede lid]

1. Indien de bijstand van een tolk wordt ingeroepen en deze geen beëdigde tolk in de zin van de Wet beëdigde tolken en vertalers is, beëdigt de rechter-commissaris de tolk voordat deze zijn werkzaamheden aanvangt dat hij zijn taak naar zijn geweten zal vervullen.
2. De rechter-commissaris deelt de verdachte mee dat hij niet verplicht is tot antwoorden. Deze mededeling wordt in het proces-verbaal vermeld.

Artikel 2.10.2.1.6 [artikel 186]

1. De officier van justitie kan het verhoor van de verdachte bijwonen.
2. De rechter-commissaris stelt de officier van justitie in de gelegenheid bij het verhoor aanwezig te zijn, zonder dat het onderzoek daardoor mag worden opgehouden.
3. De officier van justitie kan de vragen opgeven die hij gesteld wenst te zien. De rechter-commissaris stelt op een door hem geschikt geacht moment de officier van justitie in de gelegenheid vragen te stellen. De rechter-commissaris kan bepalen dat vragen door zijn tussenkomst worden gesteld.

Artikel 2.10.2.1.7 [artikel 186a, eerste en derde lid]

1. De raadsman kan het verhoor van de verdachte bijwonen.
2. Artikel 2.10.2.1.6, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.10.2.1.8 [nieuw]

1. De rechter-commissaris kan aan personen bijzondere toegang tot bijwoning van het verhoor verlenen.
2. De rechter-commissaris kan opsporingsambtenaren toestaan tijdens het verhoor vragen te stellen.

Artikel 2.10.2.1.9 [artikelen 188 en 189]

1. De rechter-commissaris neemt de nodige maatregelen om te beletten dat de verdachte zich vóór of tijdens het verhoor met andere verdachten, getuigen en deskundigen onderhoudt.
2. De verdachte wordt niet tegelijkertijd met andere verdachten, getuigen en deskundigen

verhoord.

3. De rechter-commissaris kan hen echter ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte, tegenover elkaar stellen of in elkaars tegenwoordigheid verhoren.

Artikel 2.10.2.1.10 [artikel 209]

De rechter-commissaris houdt de verdachte bij zijn verhoor de korte inhoud voor van de verklaringen van getuigen en deskundigen die buiten zijn tegenwoordigheid zijn verhoord, voor zover naar het oordeel van de rechter-commissaris het belang van het onderzoek zich daartegen niet verzet. Indien de verdachte de wetenschap van bepaalde verklaringen of gedeelten daarvan wordt onthouden, deelt de rechter-commissaris hem dit mondeling mee.

AFDELING 10.2.2

Observatie van de verdachte

Artikel 2.10.2.2.1 [artikel 196]

De rechter-commissaris kan ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte bevelen dat een onderzoek zal worden ingesteld naar de geestvermogens van de verdachte die zich in voorlopige hechtenis bevindt en dat de verdachte daartoe zo nodig wordt overgebracht naar een in het bevel aan te duiden psychiatrisch ziekenhuis, bedoeld in [artikel 509f], of een inrichting voor klinische observatie.

Artikel 2.10.2.2.2 [artikel 197]

1. Het bevel is met redenen omkleed en wordt niet gegeven dan nadat het oordeel van een of meer deskundigen is ingewonnen en de verdachte hierover is gehoord of behoorlijk opgeroepen. De rechter-commissaris nodigt de officier van justitie uit bij het horen aanwezig te zijn.
2. Het bevel dan wel de beslissing tot afwijzing van het verzoek van de verdachte wordt direct aan hem betekend.
3. De verdachte kan tegen het bevel onderscheidenlijk de beslissing binnen drie dagen na de betekening beroep instellen bij de rechtbank. De rechtbank beslist zo spoedig mogelijk.

Artikel 2.10.2.2.3 [artikel 198]

1. Het verblijf in de inrichting duurt ten hoogste zeven weken en eindigt zodra de voorlopige hechtenis eindigt.
2. De rechter-commissaris kan ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte bevelen dat het verblijf in de inrichting wordt beëindigd.
3. Onze Minister wijst de inrichtingen aan naar welke verdachten krachtens het bevel kunnen worden overgebracht.

TITEL 10.3

Het verhoor van de getuige

AFDELING 10.3.1

Algemene bepalingen

Artikel 2.10.3.1.1 [artikelen 186, 210 en 213, eerste lid]

1. De rechter-commissaris kan een getuige verhoren. Hij roept de getuige daartoe op. De rechter-commissaris kan bepalen dat de oproeping wordt betekend. De getuige is verplicht op de oproeping van de rechter-commissaris te verschijnen.
2. De officier van justitie kan het verhoor van een getuige bijwonen. De rechter-commissaris stelt hem daartoe in kennis van de tijd en plaats van het verhoor. Artikel 2.10.2.1.6, tweede en derde

lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien de officier van justitie de getuige heeft toegezegd dat hij op geen andere wijze dan als bedreigde getuige of als afgeschermd getuige wiens identiteit verborgen wordt gehouden, zal worden verhoord, stelt de officier van justitie de rechter-commissaris en de verdachte daarvan direct schriftelijk in kennis. Vervolgens dient de officier van justitie, indien hij dit nog niet heeft gedaan, de vordering, bedoeld in artikel 2.10.3.3.1, eerste lid, of artikel 2.10.3.6.1, eerste lid, in.

4. Het derde lid blijft buiten toepassing in geval van oproeping van de getuige als bedreigde getuige of als afgeschermd getuige wiens identiteit verborgen wordt gehouden.

Artikel 2.10.3.1.2 [nieuw]

Op het verhoor van de getuige zijn de artikelen 2.10.2.1.2, 2.10.2.1.3, 2.10.2.1.4, 2.10.2.1.5, eerste lid, 2.10.2.1.8 en 2.10.2.1.9 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.10.3.1.3 [artikel 186a]

1. De raadsman van de verdachte kan het verhoor van de getuige bijwonen, voor zover het belang van het onderzoek zich daartegen niet verzet.

2. Artikel 2.10.2.1.6, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.10.3.1.4 [artikel 187 en nieuw]

1. De rechter-commissaris stelt de verdachte op zijn verzoek in de gelegenheid het verhoor van de getuige bij te wonen. De verdachte doet dit verzoek tegelijk met het verzoek als bedoeld in artikel 2.10.1.2 of zo spoedig mogelijk nadat hij ervan in kennis is gesteld dat de rechter-commissaris ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of na verwijzing door de rechtbank een getuige zal verhoren. Artikel 1.4.1.8 is van toepassing. Artikel 2.10.2.1.6, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. De rechter-commissaris kan ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de getuige het verzoek van de verdachte afwijzen, indien een gegrond vermoeden bestaat dat de gezondheid of het welzijn van de getuige door het afleggen van een verklaring in aanwezigheid van de verdachte schade zal lijden en het voorkomen van deze schade zwaarder weegt dan het belang van de verdachte om bij het verhoor van de getuige aanwezig te zijn, of indien het belang van het onderzoek of het belang van een goede rechtspleging zich tegen de aanwezigheid van de verdachte verzet.

3. De rechter-commissaris kan bevelen dat de verdachte de plaats van verhoor zal verlaten opdat een getuige buiten zijn tegenwoordigheid zal worden ondervraagd.

4. Hij kan bepalen dat de verdachte en diens raadsman het verhoor van de getuige niet mogen bijwonen voor zover dit met het oog op de in artikel 2.10.3.1.7, eerste lid, vermelde belangen noodzakelijk is. In het laatste geval is ook de officier van justitie niet bevoegd daarbij aanwezig te zijn.

5. De officier van justitie, de verdachte en diens raadsman kunnen, indien de getuige buiten hun aanwezigheid wordt ondervraagd, vragen opgeven die zij gesteld wensen te zien. Zij worden zo spoedig mogelijk in kennis gesteld van hetgeen de getuige heeft verklaard, voor zover dit met de bescherming van de in artikel 2.10.3.1.7, eerste lid, vermelde belangen verenigbaar is.

Artikel 2.10.3.1.5 [artikelen 215 tot en met 216a]

1. De rechter-commissaris beëdigt de getuige dat hij de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen.

2. Indien een getuige met gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens naar het oordeel van de rechter-commissaris de betekenis van de eed niet voldoende beseft, of indien de getuige de leeftijd van zestien jaar nog niet heeft bereikt, wordt hij niet beëdigt, maar aangemaand de gehele waarheid en niets dan de waarheid te zeggen.

3. In het proces-verbaal wordt van de beëdiging of aanmaning melding gemaakt.

Artikel 2.10.3.1.6 [artikel 190]

1. Indien de verdachte bekend is vraagt de rechter-commissaris de getuige of hij bloed- of aanverwant is van de verdachte en zo ja, in welke graad.
2. De rechter-commissaris kan ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte of van de getuige, bepalen dat het vragen naar een gegeven als bedoeld in artikel 1.6.1.1 achterwege zal worden gelaten, indien er een gegrond vermoeden bestaat dat de getuige in verband met het afleggen van zijn verklaring overlast zal ondervinden of in de uitoefening van zijn beroep zal worden belemmerd. De rechter-commissaris neemt de maatregelen die redelijkerwijs nodig zijn om onthulling van dit gegeven te voorkomen.
3. De redenen waarom het tweede lid toepassing heeft gevonden worden in het proces-verbaal vermeld.
4. In geval van een verhoor van een bedreigde getuige of van een afgeschermd getuige wiens identiteit verborgen wordt gehouden, blijft het eerste lid buiten toepassing.

Artikel 2.10.3.1.7 [artikel 187d]

1. De rechter-commissaris kan ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte of de getuige beletten dat antwoorden op vragen over een bepaald gegeven ter kennis komen van de officier van justitie, de verdachte en diens raadsman, indien een gegrond vermoeden bestaat dat door de openbaarmaking van dit gegeven:
 - a. de getuige ernstige overlast zal ondervinden of in de uitoefening van zijn ambt of beroep ernstig zal worden belemmerd,
 - b. een zwaarwegend opsporingsbelang wordt geschaad, of
 - c. het belang van de staatsveiligheid wordt geschaad.
2. De redenen waarom het eerste lid toepassing heeft gevonden, worden in het proces-verbaal vermeld.
3. De rechter-commissaris neemt de maatregelen die redelijkerwijs nodig zijn om onthulling van een gegeven als in het eerste lid bedoeld te voorkomen. Hij is daartoe bevoegd gegevens in processtukken onvermeld te laten.
4. Indien de rechter-commissaris belet dat een antwoord ter kennis komt van de officier van justitie, de verdachte of diens raadsman, wordt in het proces-verbaal vermeld dat de gestelde vraag is beantwoord.
5. Tegen een beslissing op grond van het eerste lid staat geen rechtsmiddel open.

Artikel 2.10.3.1.8 [artikel 187b]

1. De rechter-commissaris kan ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte beletten dat aan een vraag van de officier van justitie, de verdachte of diens raadsman, gevolg wordt gegeven.
2. Van de omstandigheid dat het eerste lid toepassing heeft gevonden, wordt in het proces-verbaal melding gemaakt.

AFDELING 10.3.2

Gijzeling

Artikel 2.10.3.2.1 [artikel 221]

1. Indien de getuige bij zijn verhoor zonder wettige grond weigert op de gestelde vragen te antwoorden of de van hem vereiste verklaring, eed of belofte af te leggen, beveelt de rechter-commissaris, indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte dat de getuige in gijzeling zal worden gesteld totdat de rechtbank over het voortduren van de gijzeling zal hebben beslist.
2. De rechter-commissaris doet binnen een dag nadat de gijzeling is aangevangen, verslag aan de

rechtbank, tenzij de getuige eerder uit de gijzeling is ontslagen. De rechtbank beveelt binnen twee dagen daarna, na verhoor van de getuige, dat deze in gijzeling wordt gehouden of daaruit wordt ontslagen.

Artikel 2.10.3.2.2 [artikel 222 zoals opgenomen in wetsvoorstel 34 032]

1. De rechtbank beveelt de gijzeling van de getuige voor ten hoogste twaalf dagen indien dit in het belang van het onderzoek dringend noodzakelijk is. Zij bepaalt daarbij het tijdstip waarop de getuige wederom aan haar wordt voorgeleid teneinde te worden gehoord.

2. De rechtbank kan op verslag van de rechter-commissaris, op vordering van de officier van justitie, of op verzoek van de verdachte bevelen dat de gijzeling van de getuige die bij zijn verhoor te kennen heeft gegeven te blijven bij zijn weigering aan zijn verplichting tot antwoorden te voldoen en daarvoor geen wettige grond heeft, telkens met ten hoogste twaalf dagen wordt verlengd. Zij bepaalt daarbij telkens een tijdstip van voorgeleiding.

3. De rechtbank kan zich voorafgaand aan de beslissing tot het verlenen van het bevel tot gijzeling of de verlenging daarvan laten voorlichten door een vertegenwoordiger van de beroepsgroep, waartoe de getuige, bedoeld in [artikelen 218 tot en met 219b], behoort.

Artikel 2.10.3.2.3 [artikel 223]

1. De rechter-commissaris beveelt het ontslag van de getuige uit de gijzeling zodra deze aan zijn verplichting heeft voldaan of zijn verklaring niet meer nodig is.

2. De rechtbank kan te allen tijde ambtshalve, op verslag van de rechter-commissaris, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de getuige, diens ontslag uit de gijzeling bevelen. De getuige wordt gehoord, althans opgeroepen.

3. Ingeval zijn verzoek tot ontslag uit de gijzeling wordt afgewezen, staat voor de getuige binnen drie dagen na de betekening van de beslissing hoger beroep, en na afwijzing in hoger beroep, binnen gelijke termijn beroep in cassatie open. De artikelen [447 tot en met 455] zijn van overeenkomstige toepassing.

4. In ieder geval geeft de officier van justitie opdracht tot het ontslag uit de gijzeling zodra het onderzoek door de rechter-commissaris overeenkomstig artikel 2.10.6.1 is beëindigd.

Artikel 2.10.3.2.4 [artikel 224]

Alle beslissingen waarbij gijzeling wordt bevolen of verlengd, of waarbij een verzoek van de getuige tot ontslag uit gijzeling wordt afgewezen, worden binnen een dag aan de getuige betekend.

Artikel 2.10.3.2.5 [artikel 225]

1. Gedurende de gijzeling kan de getuige zich beraden met een advocaat.

2. De advocaat heeft vrije toegang tot de getuige, kan hem alleen spreken en met hem brieven wisselen zonder dat van de inhoud door anderen wordt kennisgenomen, een en ander onder het vereiste toezicht, met inachtneming van de huishoudelijke reglementen, en zonder dat het onderzoek daardoor mag worden opgehouden.

3. De rechter-commissaris staat de advocaat op diens verzoek toe van de processen-verbaal van de verhoren van de getuige kennis te nemen.

4. Hij kan met instemming de officier van justitie en voor zover het belang van het onderzoek zich daartegen niet verzet, de advocaat op diens verzoek toestaan ook van de overige processtukken kennis te nemen.

AFDELING 10.3.3

Bedreigde getuigen

Artikel 2.10.3.3.1 [artikel 226a]

1. De rechter-commissaris beveelt ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte of van de getuige, dat ter gelegenheid van het verhoor van die getuige diens identiteit verborgen wordt gehouden, indien:
 - a. de getuige of een andere persoon, met het oog op de door de getuige af te leggen verklaring, zich zodanig bedreigd kan achten dat, naar redelijkerwijze moet worden aangenomen, voor het leven, de gezondheid of de veiligheid dan wel de ontwrichting van het gezinsleven of het sociaaleconomisch bestaan van die getuige of die andere persoon moet worden gevreesd, en
 - b. de getuige te kennen heeft gegeven wegens deze bedreiging geen verklaring te willen afleggen.
2. In het andere geval wijst hij de vordering of het verzoek af.
3. De officier van justitie, de verdachte, en de getuige worden in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Voor de getuige die nog geen rechtsbijstand heeft, wordt een advocaat aangewezen. De aanwijzing geschiedt op last van de rechter-commissaris door het bestuur van de raad voor rechtsbijstand.
4. De rechter-commissaris gaat niet over tot het verhoor van de getuige zolang tegen zijn beslissing nog beroep openstaat en, zo dit is ingesteld, totdat het is ingetrokken of daarop is beslist, tenzij het belang van het onderzoek geen uitstel van het verhoor toelaat. In dat geval houdt de rechter-commissaris het proces-verbaal van verhoor van de getuige onder zich totdat op het beroep is beslist.

Artikel 2.10.3.3.2 [artikel 226b]

1. Het bevel is met redenen omkleed, gedagtekend en ondertekend en wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk ter kennis gebracht van de officier van justitie en betekend aan de verdachte en de getuige, met vermelding van de termijn waarbinnen en de wijze waarop het rechtsmiddel dat daartegen openstaat, moet worden ingesteld.
2. Tegen het bevel staat voor de officier van justitie binnen twee weken na de dagtekening daarvan en voor de verdachte en de getuige binnen twee weken na de betekening daarvan beroep open bij het gerecht in feitelijke aanleg, waarvoor de zaak wordt vervolgd.
3. Het gerecht beslist zo spoedig mogelijk. Indien het beroep tegen het bevel gegrond wordt geoordeeld en de rechter-commissaris de getuige reeds met inachtneming van de artikelen 2.10.3.3.4 tot en met 2.10.3.3.7 heeft verhoord, draagt de rechter-commissaris er zorg voor dat het proces-verbaal van verhoor van de getuige wordt vernietigd. De rechter-commissaris maakt hiervan proces-verbaal op. Artikel 2.10.3.3.7 is van overeenkomstige toepassing.
4. Tegen de beslissing van het gerecht is beroep in cassatie niet toegelaten.
5. Indien in beroep onherroepelijk is beslist dat de getuige een bedreigde getuige is, nemen de leden van het gerecht, op straffe van nietigheid, niet aan het onderzoek op de terechtzitting deel. Artikel 1.4.3.2, vierde lid, blijft buiten toepassing.

Artikel 2.10.3.3.3 [artikel 451b]

1. De getuige stelt het beroep in door middel van een schriftelijke verklaring die hij aan de officier van justitie ter beschikking stelt. De officier van justitie tekent dag en uur van ontvangst van de verklaring direct aan.
2. De officier van justitie stelt de griffie van het gerecht waarbij het bevel van de rechter-commissaris is gegeven zo spoedig mogelijk schriftelijk in kennis van het daartegen ingestelde beroep. De kennisgeving wordt op de griffie bij de processtukken gevoegd. Van de instelling van het beroep wordt direct aantekening gedaan in het op de griffie berustende register, bedoeld in artikel [5.1.1.1, zesde lid].
3. Als dag van het beroep geldt de dag van ontvangst van de schriftelijke verklaring door de officier van justitie.

Artikel 2.10.3.3.4 [artikel 226c]

1. Voorafgaand aan het verhoor van een bedreigde getuige stelt de rechter-commissaris zich op de

- hoogte van diens identiteit en vermeldt in het proces-verbaal dit te hebben gedaan.
2. De getuige wordt overeenkomstig artikel 2.10.3.1.5 beëdigd of aangemaand.
 3. De rechter-commissaris verhoort de bedreigde getuige op zodanige wijze dat zijn identiteit verborgen blijft.

Artikel 2.10.3.3.5 [artikel 226d]

1. Indien het belang van het verborgen blijven van de identiteit van de bedreigde getuige dit vereist, kan de rechter-commissaris bepalen dat de verdachte of diens raadsman dan wel beiden het verhoor van de bedreigde getuige niet mogen bijwonen. In het laatste geval is ook de officier van justitie niet bevoegd daarbij aanwezig te zijn.
2. De rechter-commissaris stelt de officier van justitie, de verdachte of diens raadsman, indien hij het verhoor van de getuige niet heeft bijgewoond, zo spoedig mogelijk in kennis van de inhoud van de door de getuige afgelegde verklaring, en stelt hem in de gelegenheid om door middel van telecommunicatie of, indien het belang van het verborgen blijven van de identiteit van de bedreigde getuige zulks niet toelaat, schriftelijk de vragen op te geven die hij gesteld wenst te zien. Tenzij het belang van het onderzoek geen uitstel van het verhoor toelaat, kunnen vragen vóór de aanvang van het verhoor worden opgegeven.
3. In het geval dat de rechter-commissaris belet dat een door de bedreigde getuige gegeven antwoord ter kennis komt van de officier van justitie, de verdachte of diens raadsman, doet de rechter-commissaris in het proces-verbaal opnemen dat de gestelde vraag door de bedreigde getuige is beantwoord.

Artikel 2.10.3.3.6 [artikel 226e]

Tijdens het verhoor onderzoekt de rechter-commissaris de betrouwbaarheid van de bedreigde getuige en legt daarover in het proces-verbaal rekenschap af.

Artikel 2.10.3.3.7 [artikel 226f]

1. De rechter-commissaris neemt, zoveel mogelijk in overleg met de officier van justitie, de maatregelen die redelijkerwijs nodig zijn om de identiteit van de bedreigde getuige en de getuige, ten aanzien van wie een verzoek of vordering als bedoeld in artikel 2.10.3.3.1, eerste lid, is ingediend waarop nog niet onherroepelijk is beslist, verborgen te houden.
2. Hij kan voor dat doel in processtukken gegevens over de identiteit van de getuige onvermeld laten of processtukken anonimiseren.
3. De anonimisering wordt door de rechter-commissaris en de griffier ondertekend of gewaarmerkt.

AFDELING 10.3.4

Getuigen aan wie toezeggingen zijn gedaan

Artikel 2.10.3.4.1 [artikel 226g]

1. De officier van justitie stelt de rechter-commissaris in kennis van de afspraak die hij voornemens is te maken met een verdachte die bereid is een getuigenverklaring af te leggen in de strafzaak tegen een andere verdachte in ruil voor de toezegging dat bij de vervolging in zijn eigen strafzaak strafvermindering met toepassing van artikel 44a van het Wetboek van Strafrecht zal worden gevorderd. De afspraak heeft uitsluitend betrekking op het afleggen van een getuigenverklaring in het kader van een opsporingsonderzoek naar een uit feiten of omstandigheden voortvloeiend redelijk vermoeden dat in georganiseerd verband misdrijven waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van vier jaar of meer is gesteld, worden beraamd of gepleegd, dan wel naar misdrijven waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van acht jaar of meer is gesteld. De afspraak heeft uitsluitend betrekking op strafvermindering als bedoeld in artikel 44a, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht.

2. De voorgenomen afspraak is schriftelijk en bevat een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van:
 - a. de misdrijven waarover en zo mogelijk de verdachte tegen wie de getuige bereid is een getuigenverklaring af te leggen;
 - b. de strafbare feiten waarvoor de getuige in de zaak waarin hij zelf verdachte is, zal worden vervolgd en op welke die toezegging betrekking heeft;
 - c. de voorwaarden die aan de getuige, tevens verdachte, worden gesteld en waaraan deze bereid is te voldoen;
 - d. de inhoud van de toezegging van de officier van justitie.
3. Op vordering van de officier van justitie toetst de rechter-commissaris de rechtmatigheid van de voorgenomen afspraak. De officier van justitie verschaft de rechter-commissaris de gegevens die hij voor de beoordeling daarvan behoeft.
4. Van afspraken die niet worden aangemerkt als een afspraak, bedoeld in het eerste lid, en die voor het onderzoek in de zaak van betekenis kunnen zijn, wordt in een proces-verbaal melding gemaakt. Dit proces-verbaal wordt door de officier van justitie zo spoedig mogelijk bij de processtukken gevoegd.

Artikel 2.10.3.4.2 [artikel 226h]

1. De getuige die met de officier van justitie overlegt over het maken van een afspraak als bedoeld in artikel 2.10.3.4.1, kan zich laten bijstaan door een advocaat. Voor de getuige die nog geen rechtsbijstand heeft, wordt een advocaat aangewezen. De aanwijzing geschiedt op last van de rechter-commissaris door het bestuur van de raad voor rechtsbijstand.
2. De rechter-commissaris hoort de getuige over de voorgenomen afspraak.
3. De rechter-commissaris beoordeelt de rechtmatigheid van de afspraak. Hij houdt daarbij rekening met de dringende noodzaak en met het belang van het verkrijgen van de door de getuige af te leggen verklaring. Hij geeft tevens een oordeel over de betrouwbaarheid van de getuige. Hij legt zijn oordeel neer in een beslissing. Indien hij de afspraak rechtmatig oordeelt, komt deze tot stand.
4. De officier van justitie voegt de processen-verbaal en andere gegevens die zijn verkregen door het maken van de afspraak niet bij de processtukken voordat de rechter-commissaris de afspraak rechtmatig heeft geoordeeld.

Artikel 2.10.3.4.3 [artikel 226i]

1. De beslissing van de rechter-commissaris is met redenen omkleed, gedagtekend en ondertekend en wordt direct schriftelijk ter kennis gebracht van de officier van justitie en de getuige.
2. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris waarin de voorgenomen afspraak niet rechtmatig wordt geoordeeld, staat voor de officier van justitie binnen twee weken na dagtekening van de beslissing beroep open bij de rechtbank. De rechtbank beslist zo spoedig mogelijk.
3. Tegen de beslissing van de rechtbank is geen beroep in cassatie toegelaten.

Artikel 2.10.3.4.4 [artikel 226j]

1. Nadat de afspraak rechtmatig is geoordeeld wordt de getuige door de rechter-commissaris verhoord.
2. Deze getuige kan niet worden verhoord met toepassing van de artikelen 2.10.3.3.1 tot en met 2.10.3.3.7.
3. Zodra het belang van het onderzoek dat toelaat, geeft de rechter-commissaris van de totstandkoming van de afspraak en de inhoud daarvan kennis aan de verdachte te wiens laste de verklaring is afgelegd, met dien verstande dat geen kennis behoeft te worden gegeven van de maatregelen, bedoeld in artikel 2.10.3.5.1.
4. De rechter-commissaris kan ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de getuige bevelen dat de identiteit van de getuige voor een bepaalde termijn voor de

verdachte verborgen wordt gehouden. Het bevel wordt voor de beëindiging van het onderzoek door de rechter-commissaris opgeheven.

Artikel 2.10.3.4.5 [artikel 226k]

1. De artikelen 2.10.3.4.1 tot en met 2.10.3.4.4 zijn van overeenkomstige toepassing indien de officier van justitie voornemens is een afspraak te maken met een veroordeelde die bereid is een getuigenverklaring af te leggen, in ruil voor de toezegging van de officier van justitie dat deze bij de indiening van een verzoekschrift om gratie een positief advies tot vermindering van de opgelegde straf met ten hoogste de helft zal uitbrengen. De voorwaarden voor het uitbrengen van een positief advies zijn dezelfde als genoemd in artikel 44a van het Wetboek van Strafrecht voor het vorderen en toepassen van strafvermindering.
2. Bij de schriftelijke vastlegging van de voorgenomen afspraak geldt niet het vereiste genoemd in artikel 2.10.3.4.1, tweede lid, onderdeel b.

AFDELING 10.3.5

Maatregelen tot bescherming van getuigen

Artikel 2.10.3.5.1 [artikel 226l]

1. Onze Minister kan op bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze specifieke maatregelen treffen voor de feitelijke bescherming van getuigen.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op een persoon die medewerking heeft verleend aan de met opsporing en vervolging van strafbare feiten belaste autoriteiten, voor zover daartoe een dringende noodzaak is ontstaan als gevolg van die medewerking en daarmee verband houdend overheidsoptreden.

AFDELING 10.3.6

Afgeschermdde getuigen

Artikel 2.10.3.6.1 [artikel 226m]

1. De rechter-commissaris beveelt ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte of van de getuige, dat een getuige als afgeschermdde getuige wordt verhoord indien, naar redelijkerwijze moet worden aangenomen, het belang van de staatsveiligheid dat eist.
2. De officier van justitie, de verdachte en de getuige worden in de gelegenheid gesteld te worden gehoord.
3. De rechter-commissaris maakt in zijn proces-verbaal melding van de redenen waarom het eerste lid toepassing heeft gevonden.
4. Tegen het bevel is beroep of beroep in cassatie niet toegelaten.

Artikel 2.10.3.6.2 [artikel 226n]

1. De rechter-commissaris beveelt ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte of van de getuige, dat bij gelegenheid van het verhoor van de afgeschermdde getuige diens identiteit verborgen wordt gehouden, indien een zwaarwegend belang van de getuige of van een ander dan wel het belang van de staatsveiligheid dat vereist. In dat geval stelt hij zich voorafgaand aan het verhoor van de afgeschermdde getuige op de hoogte van diens identiteit en vermeldt hij in het proces-verbaal dit te hebben gedaan.
2. De getuige wordt overeenkomstig artikel 2.10.3.1.5 beëdigd of aangemaand.
3. Indien de rechter-commissaris het bevel geeft, verhoort hij de afgeschermdde getuige op een zodanige wijze dat zijn identiteit verborgen blijft.

Artikel 2.10.3.6.3 [artikel 226o]

Tot bijwoning van het verhoor van een afgeschermd getuige kan de rechter-commissaris aan personen bijzondere toegang verlenen.

Artikel 2.10.3.6.4 [artikel 226p]

1. Indien een belang als bedoeld in artikel 2.10.3.6.2, eerste lid, dat vereist, kan de rechter-commissaris bepalen dat de verdachte of diens raadsman dan wel beiden het verhoor van de afgeschermd getuige niet mogen bijwonen. In het laatste geval is ook de officier van justitie niet bevoegd daarbij aanwezig te zijn.
2. De rechter-commissaris draagt er zorg voor dat het proces-verbaal van verhoor van de afgeschermd getuige geen verklaring bevat die strijdig is met een belang als bedoeld in artikel 2.10.3.6.2, eerste lid.
3. De rechter-commissaris stelt, indien de getuige daarmee instemt, het proces-verbaal ter beschikking aan de officier van justitie, de verdachte en diens raadsman. De getuige kan zijn instemming alleen onthouden indien het belang van de staatsveiligheid dit vereist. In geval de getuige zijn instemming onthoudt, draagt de rechter-commissaris er zorg voor dat het proces-verbaal van verhoor en alle andere gegevens met betrekking tot het verhoor direct worden vernietigd. De rechter-commissaris maakt hiervan proces-verbaal op.
4. De rechter-commissaris stelt de officier van justitie, de verdachte of diens raadsman, indien deze het verhoor van de getuige niet heeft bijgewoond, in de gelegenheid om door middel van telecommunicatie of, indien een belang als bedoeld in het eerste lid dat niet toelaat, schriftelijk de vragen op te geven die hij gesteld wenst te zien. Tenzij het belang van het onderzoek geen uitstel van het verhoor toelaat, kunnen vragen voor de aanvang van het verhoor worden opgegeven.
5. Artikel 2.10.3.3.5, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.10.3.6.5 [artikel 226q]

Tijdens het verhoor van de afgeschermd getuige onderzoekt de rechter-commissaris de betrouwbaarheid van de verklaring van de afgeschermd getuige. Hij legt daarover in het proces-verbaal rekenschap af.

Artikel 2.10.3.6.6 [artikel 226r]

1. De rechter-commissaris neemt, indien hij het in artikel 2.10.3.6.2, eerste lid, omschreven bevel geeft, ambtshalve of op vordering van de officier van justitie, de maatregelen die redelijkerwijs nodig zijn om de identiteit van de afgeschermd getuige en de persoon ten aanzien van wie een verzoek of een vordering als bedoeld in artikel 2.10.3.6.2, eerste lid, wordt gedaan, verborgen te houden.
2. Artikel 2.10.3.3.7, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.10.3.6.7 [artikel 226s]

1. De rechter-commissaris voegt, indien de afgeschermd getuige daarmee instemt, het proces-verbaal van verhoor bij de processtukken.
2. Artikel 2.10.3.6.4, derde lid, is, behoudens de eerste volzin, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.10.3.6.8 [artikel 178a, derde lid]

De rechter-commissaris in de rechtbank Rotterdam is bij uitsluiting bevoegd tot het uitoefenen van bevoegdheden als omschreven in deze afdeling, ook binnen het rechtsgebied van een andere rechtbank. Artikel 1.2.4.2, tweede lid, tweede volzin, is niet van toepassing.

TITEL 10.4

De benoeming en het verhoor van een deskundige

AFDELING 10.4.1

De benoeming van een deskundige

Artikel 2.10.4.1.1 [artikelen 176 en 227]

1. De rechter-commissaris kan een of meer deskundigen benoemen als bedoeld in artikel 1.7.1.
2. Bij het verzoek van de verdachte om een deskundige te benoemen kan hij een of meer personen als deskundige aanbevelen. Tenzij het belang van het onderzoek zich daartegen verzet, kiest de rechter-commissaris een of meer van de deskundigen uit de door de verdachte aanbevolen personen. Artikel 1.7.3, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 2.10.4.1.2 [artikel 228]

1. De rechter-commissaris stelt de officier van justitie en de verdachte in kennis van zijn beslissing tot benoeming van een deskundige en van de opdracht die aan de deskundige is verleend.
2. De rechter-commissaris kan ambtshalve of op vordering van de officier van justitie de kennisgeving aan de verdachte uitstellen zolang het belang van het onderzoek zich daartegen verzet.
3. Op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte kan de rechter-commissaris aanvullend onderzoek bevelen. De rechter-commissaris stelt de deskundige, de officier van justitie en de verdachte daarvan in kennis.
4. De verdachte aan wie van de opdracht aan de deskundige kennis is gegeven, kan zijnerzijds een deskundige aanwijzen die het recht heeft bij het onderzoek van de deskundige aanwezig te zijn en daarbij de nodige opmerkingen te maken. Hij doet daarvan binnen een week na de dagtekening van de in het eerste lid bedoelde kennisgeving opgave aan de rechter-commissaris en de officier van justitie.

Artikel 2.10.4.1.3 [artikel 229]

1. De deskundige kan zich ter verheldering van zijn opdracht met vragen wenden tot de rechter-commissaris. Van zijn antwoord daarop stelt de rechter-commissaris de officier van justitie en de verdachte in kennis. De rechter-commissaris kan eveneens opdracht geven tot een onderhoud met de deskundige. Hij stelt de officier van justitie en de verdachte in de gelegenheid daarbij aanwezig te zijn.
2. De rechter-commissaris kan de kennisgeving aan de verdachte uitstellen zolang het belang van het onderzoek zich daartegen verzet. Hij kan ervan afzien om de officier van justitie en de verdachte bij het onderhoud uit te nodigen, indien het belang van het onderzoek zich daartegen verzet.

Artikel 2.10.4.1.4 [artikel 230]

1. Nadat de deskundige zijn verslag aan de rechter-commissaris ter beschikking heeft gesteld, stelt de rechter-commissaris het verslag ter beschikking aan de officier van justitie en de verdachte. Artikel 2.10.4.1.2, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.
2. De verdachte aan wie van de uitslag van het onderzoek is kennis gegeven, kan een deskundige aanwijzen die het recht heeft om het toegezonden verslag te onderzoeken.

Artikel 2.10.4.1.5 [artikel 231]

1. Ingeval het verslag van de deskundige daartoe aanleiding geeft, kan de rechter-commissaris ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte, aan de deskundige de opdracht verlenen nader onderzoek te doen. De artikelen 2.10.4.1.3 en 2.10.4.1.4 zijn van toepassing.
2. De rechter-commissaris kan tevens een of meer nieuwe deskundigen benoemen. De artikelen

2.10.4.1.1 tot en met 2.10.4.1.4 zijn van toepassing.

3. De rechter-commissaris stelt het verslag ter beschikking aan de op grond van het tweede lid benoemde deskundige.

AFDELING 10.4.2

Het verhoor van een deskundige

Artikel 2.10.4.2.1 [artikelen 232 in verbinding met 213, eerste lid, en 216a, derde lid]

De rechter-commissaris kan de deskundige bedoeld in artikel 2.10.4.1.1 of 2.10.4.1.5, tweede lid, verhoren. De rechter-commissaris roept hem daartoe op. De rechter-commissaris kan bepalen dat de oproeping wordt betekend. De deskundige is verplicht op de oproeping van de rechter-commissaris te verschijnen.

Artikel 2.10.4.2.2

1. De rechter-commissaris stelt de identiteit van de deskundige vast op de wijze, bedoeld in artikel 1.6.1.1, eerste lid.

2. De rechter-commissaris vraagt de deskundige bij aanvang van het verhoor naar zijn beroep en, indien de verdachte bekend is, of hij bloed- of aanverwant is van de verdachte en zo ja, in welke graad. Zo nodig stelt de rechter-commissaris de deskundige in kennis van een hem toekomend verschoningsrecht overeenkomstig de artikelen 1.6.2.1.1 en 1.6.2.2.1 tot en met 1.6.2.2.2.

3. De rechter-commissaris beëdigt de deskundige dat hij naar waarheid en geweten zal verklaren.

Artikel 2.10.4.2.3 [artikel 191, eerste en derde lid]

Indien de deskundige de Nederlandse taal niet of onvoldoende beheerst, kan de rechter-commissaris een tolk oproepen. Artikel 2.10.2.1.5, eerste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 2.10.4.2.4 [nieuw]

Op het verhoor van de deskundige zijn de artikelen 1.6.1.5, 2.10.2.1.2, 2.10.2.1.4, 2.10.2.1.6, 2.10.2.1.8, 2.10.2.1.9, 2.10.3.1.3 en 2.10.3.1.4, 2.10.3.1.7 en 2.10.3.1.8 van overeenkomstige toepassing.

TITEL 10.5

Voortgangsbewaking door de rechter-commissaris

Artikel 2.10.5.1 [nieuw]

1. Zo spoedig mogelijk en uiterlijk drie maanden nadat de gevangenhouding van de verdachte is bevolen, stelt de officier van justitie indien hij de voorzitter van de rechtbank nog niet kan verzoeken de dag van de terechtzitting te bepalen, de verdachte schriftelijk in kennis van de stand van zaken in het opsporingsonderzoek. De kennisgeving bevat:

- a. een opgave als bedoeld in artikel [261, eerste en tweede lid] of, indien de stand van zaken in het opsporingsonderzoek dit nog niet toelaat, een omschrijving van het feit waarop het opsporingsonderzoek betrekking heeft;
- b. een aanduiding van het moment waarop naar verwachting aan de voorzitter van de rechtbank zal worden verzocht de dag van de terechtzitting te bepalen.

2. De officier van justitie draagt er zorg voor dat de verdachte kan kennisnemen van de beschikbare processtukken. Indien hij de verdachte in het belang van het onderzoek de kennisneming van bepaalde processtukken onthoudt, stelt hij hem hiervan schriftelijk in kennis.

3. De officier van justitie stelt de kennisgeving ter beschikking aan de rechter-commissaris.

Artikel 2.10.5.2 [nieuw]

De rechter-commissaris kan na ontvangst van de kennisgeving, en indien hij op grond van de artikelen 2.10.1.1 tot en met 2.10.1.3 onderzoek verricht tevens ambtshalve, in het belang van de voortgang van het onderzoek de officier van justitie en de verdachte een termijn stellen voor het indienen van een vordering als bedoeld in artikel 2.10.1.1, eerste lid, onderscheidenlijk een verzoek als bedoeld in artikel 2.10.1.2, eerste lid, of voor de onderbouwing daarvan. Hij voegt hiervan een aantekening bij de processtukken.

Artikel 2.10.5.3 [artikel 185]

1. De rechter-commissaris kan op vordering van de officier van justitie, op verzoek van de verdachte, en indien hij op grond van de artikelen 2.10.1.1 tot en met 2.10.1.3 onderzoek verricht tevens ambtshalve, de officier van justitie en de verdachte oproepen voor een regiebijeenkomst. Tegen de afwijzing door de rechter-commissaris van een vordering of een verzoek daartoe staat geen rechtsmiddel open.
2. Tijdens een regiebijeenkomst wordt de stand van zaken in het onderzoek besproken en kunnen eerder ingediende vorderingen of verzoeken tot het verrichten van onderzoek worden toegelicht en zo nodig aangepast, dan wel kunnen mondeling nieuwe vorderingen of verzoeken worden gedaan. De rechter-commissaris kan tijdens de regiebijeenkomst mondeling op vorderingen en verzoeken beslissen. De beslissing wordt zo spoedig mogelijk na de bijeenkomst schriftelijk vastgelegd en aan de officier van justitie en de verdachte ter beschikking gesteld.
3. De rechter-commissaris voegt een aantekening van de oproeping voor een regiebijeenkomst en van de uitkomst van de bijeenkomst bij de processtukken.

Artikel 2.10.5.4 [artikel 180]

1. De rechter-commissaris kan op verzoek van de verdachte, en indien hij op grond van de artikelen 2.10.1.1 tot en met 2.10.1.3 onderzoek verricht tevens ambtshalve, de voortgang van het opsporingsonderzoek beoordelen. Hij kan daartoe bepalen dat hem de processtukken ter beschikking worden gesteld. Indien hij dit nodig acht hoort de rechter-commissaris de officier van justitie en de verdachte.
2. De rechter-commissaris kan de officier van justitie een termijn stellen voor het nemen van een vervolgingsbeslissing. De rechter-commissaris kan de zaak tevens voorleggen aan de rechtbank, met het oog op toepassing van artikel [36].

TITEL 10.6

Beëindiging van het onderzoek

Artikel 2.10.6.1 [artikelen 237 en 238, eerste lid, en nieuw]

1. Nadat de rechter-commissaris het onderzoek op grond van de artikelen 2.10.1.1 tot en met 2.10.1.3 heeft verricht, stelt hij, na de officier van justitie en de verdachte zo nodig te hebben gehoord, de stukken die op het onderzoek betrekking hebben aan de officier van justitie ter beschikking met het oog op voeging van deze stukken bij de processtukken. Hij stelt de stukken tevens ter beschikking aan de verdachte, tenzij het belang van het onderzoek zich daartegen verzet.
2. Indien de officier van justitie de rechter-commissaris schriftelijk ervan in kennis stelt dat hij van vervolging afziet, beëindigt de rechter-commissaris het onderzoek dat hij verricht.
3. De rechter-commissaris voegt een aantekening van de beëindiging van het onderzoek bij de processtukken.

Artikel 2.10.6.2 [artikelen 238, tweede lid, en 258]

1. De officier van justitie die de voorzitter van de rechtbank verzoekt de dag van de terechtzitting te bepalen, stelt de rechter-commissaris die nog onderzoek verricht daarvan in kennis.

2. Nadien kan de rechter-commissaris, zolang het onderzoek op de terechtzitting nog niet is aangevangen, onderzoek verrichten op grond van de artikelen 2.10.1.1 tot en met 2.10.1.3 met dien verstande, dat hij de bevoegdheden die hem in de titels 10.2 tot en met 10.4 zijn toegekend alleen kan uitoefenen met de instemming van de voorzitter van de rechtbank.

3. Tegen beslissingen van de rechter-commissaris op vorderingen en verzoeken die na de kennisgeving worden ingediend staat geen rechtsmiddel open.

ARTIKEL II

Deze wet wordt aangehaald als: Vaststellingswet Boek 2 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering (Het opsporingsonderzoek).

ARTIKEL III

De inwerkingtreding van deze wet wordt bij wet geregeld.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Veiligheid en Justitie,